

Giới thiệu Phế Tích

Dịch: Asim

Hôm nay không có chuyện gì.

Hôm nay không có chuyện gì nghĩa là, hôm nay không kiếm được con Boss nào hay ho để đánh, bởi vậy Giang Hải lão đại quyết định tiến hành hoạt động thông thường của Công hội, huấn luyện môn đồ.

“Bác Môn tập hợp, Bác Môn tập hợp!”

... 10 phút... 20 phút... 29 phút sau, Giang Hải ngồi chồm hồm ở Bắc Môn cả nửa ngày trời cuối cùng đã nổi giận: “Người đâu? Tất cả chết ở đâu hết rồi?”

“Lão đại, ta bán khố mua thuốc, tên gian thương này chỉ trả có 300 lượng thôi!”

“Lão đại, xin nghỉ tán gái!”

“Lão đại, ta đau bụng kinh!”

“...”

30 phút 1 giây, Giang Hải ai oán thông báo “... Hôm nay hoạt động tự do...”

“Rác rưởi Kim Qua Thiết Mã, đến bình nguyên Nữ Thần, hôm nay Kỳ Lân Các giết sạch các nguoi.” Trên loa đột nhiên xuất hiện dòng chữ chỉ đích danh.

“Ah...” Đang ở trung tâm Tân Thủ Thành suy nghĩ, Giang Hải dờ mắt nhìn đám chữ không ngừng chạy: “Hôm nay không phải bận à?”

“Aaa,Lão đại, chúng ta bị chỉ đích danh kìa.”

“Đáng ghét, người ta đã nhún nhường như vậy, quả nhiên là vì ta quá đẹp trai rồi? Ha ha ha..”

“Có đánh nhau? Ở đâu? Ở đâu? Ta đến ngay.”

“... Thế nào, khó bán được rồi? Gái không tán nữa? Giới tính cũng biến lại rồi?” Nhìn đám trư đang hăng hái ngẩng đầu dậy, Giang Hải bạo phát.

“Khử khử, Lão đại, vì lợi ích của Công hội, ta có còi trường cũng phải đi.”

“Lão đại, huynh đệ như tay chân, bạn gái là y phục, y phục có thể còi nhưng tay chân thì không thể chặt... Á, Tiểu Lệ đừng cầm nó, nguy hiểm! ... Lão đại, cứu mạng!...”

“Lão đại, vừa rồi sai rồi, ... người ta là bị trĩ...”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Khi Đường Tiểu lên mạng, kênh công hội “Kim qua thiết mã” đã sôi náo nhiệt như nồi nước sôi, dù hôm nay là ngày chiến đấu với “Danh môn thiên hạ” nhưng mấy tên này cũng chẳng có ý thu liễm lại.

Cả kênh toàn là “Lát nữa phải tán mục sư hay pháp sư muội muội của Danh môn trước đây? Thực ra Cup của các MM Kị sĩ lớn nhất...”

Lời nói không chút giáo dục.

“Đường Đường!”

“Đường Đường cùng!”

“Đường Đường đáng yêu nhất!”

Một kĩ sĩ oai phong vừa nhìn thấy Đường Tiểu liền nhào lại.

Đường Tiểu lùi một bước, tự thêm Khiên linh hồn, lại dùng thuật trói buộc trên người tên kia, xả ra ức chế của mục sư, làm giảm một nửa lượng máu, sau cùng mới chém xuống một chiêu Trùng phạt của Thần Linh, vô cùng dứt khoát thẳng thắn biến người nào đó trở thành Kĩ sĩ khô.

“Haizzz, lão đại, người chết thật là oan uổng.”

“Lão đại, người cứ yên tâm an nghỉ, trang bị của người ta sẽ tiếp nhận.”

“Lão đại, lên thiên đường nhớ mua vài MM thiên sứ nhé.”

“Người dám chắc lão đại sẽ lên thiên đường mà không phải xuống địa ngục?”

“...”

Cả kênh như thường lệ lại một trận khóc lóc giả mù sa mưa.

“NND, cái bọn lộn các người, còn không mau phục sinh cho ta.” Kĩ sĩ đang nằm dưới đất tức giận gọi “Đội lát nữa không có ta anh minh thần vũ, các người đội bị bọn Danh Môn giết sạch đi.”

Trong kênh toàn bộ mục sư đồng loạt “BS người!” đồng thời quay đầu ra chỗ khác.

Đường Tiểu dờ khóc dờ cười ném phục sinh thuật sang, oán than trong lòng, sao lúc đầu mình lại gia nhập cái bang này chứ.

Kĩ sĩ trèo lên, khoe ra nụ cười quyến rũ: “Vẫn là Đường Đường quan tâm ta nhất.”

Đường Tiểu: “- -|||”

“Kim Qua Thiết Mã” (Tư thế hào hùng), tên thì kêu thế nhưng trên thực tế chỉ là một hội nhỏ có 20 người, ít đến nỗi nếu thiếu một người thì sẽ bị hệ thống đá khỏi bảng Công hội, mà Đường Tiểu chính là người đen đủi bị đưa vào cho đủ số.

Bởi vậy, công hội lớn nhất trong “Phế tích” là “Danh môn thiên hạ” lại tìm “Kim qua thiết mã” khiêu chiến, nhìn sao cũng có chút quỷ dị. Đương nhiên, Đường Tiểu bị đám trư này tra tấn đã lâu, hoàn toàn không thấy có vấn đề gì. Đường Tiểu đã rất biết chấp nhận số phận, cùng đám biến thái này ở một chỗ, mọi chuyện đều có thể xảy ra.

“Tại hạ Trường Kiếm Thiên Hạ ngưỡng mộ “Kim Qua Thiết Mã” đã lâu nên đã mạo phép mời chư vị tham gia Hội chiến lần này, hi vọng hai bên có thể cộ sát, trước tiên là vì tình hữu nghị, sau đó mới đến kết quả.” Từ Danh Môn đi ra một vị pháp sư thân mặc trường bào pháp sư làm bằng Băng Tâm Tỉ bặc nhất, ôm quyền nói.

“Thật phong độ!”

“Có khí chất!”

“So với lão đại của chúng ta quả là một trời một vực.”

“Mây – bùn, quả là mây – bùn!” (So sánh khác biệt như mây trên trời và bùn dưới đất)

“- -|||”

“Khụ, khụ, Danh Môn Lão đại, người nói xem đánh thế nào đi. Chúng ta nếu đã đồng ý, tuyệt sẽ không trốn tránh.” Giang Hải Ký Dư Sinh, Kị sĩ khô ban nãy, cất lực che giấu gân xanh trên trán trả lời, rất muốn quay lại bóp chết đám heo vừa kêu bừa bãi phía sau.

Danh Môn đã đạt số lượng người cao nhất có thể của công hội : 200 người, còn Kim Qua mới được có 20 người, đề cũng đề chết, mà xe đi qua thì bánh xe cũng đủ cán chết người.

“Bên ta đưa ra 20 người, xem người cuối cùng còn lại thuộc bên nào thì sẽ coi như bên đó thắng, thế nào?” Trường Kiếm Thiên Hạ vẫn mỉm cười đưa ý kiến, hoàn toàn không ý vào lợi thế đông người.

“Được.”

“Bắt đầu.”

Theo ý kiến của Đường Tiểu, đây nhất định là một trận hỗn chiến, mà lại còn là một trận hỗn chiến vô tổ chức, vô kỉ luật.

Người bên Kim Qua vẫn luôn cho rằng bản thân đã đủ vô sỉ, bởi vậy ngay từ đầu đã tập trung đánh các Mục sư của Danh Môn, thậm chí cả các nữ Mục sư cũng không chút lưu tình.

Danh Môn công hội lớn như vậy đáng lẽ cũng nên cẩn thận một chút, vừa ra trận lại lập tức lao thẳng tới các Mục sư, đối với Kim Qua hội – vốn không có nữ Mục sư – chiều nào chiều nấy đều vô cùng hung ác đoạt mệnh.

Vì thế, trong lúc người đến xem náo nhiệt không ngừng chửi rủa đê tiện, thâm hiểm, vô sỉ, không có nhân phẩm, trên võ đài vốn có 4 Mục sư Danh Môn, 5 Mục sư Kim Qua giờ chỉ còn duy nhất Đường Tiểu, có điều cũng đã bị đánh tới mức chỉ còn vạch máu cuối cùng.

Một lũ điên, Đường Tiểu rửa thảm, tay điên cuồng nhấn F3 để bổ sung máu cho bản thân, dùng tốc độ nhanh nhất giúp đám người Kim Qua xung quanh, đồng thời cứu sống những tên đã chết trong trận hỗn chiến lúc này. Chết trong trận chiến sẽ bị loại, nhưng nếu được Mục sư đội mình hồi sinh thì vẫn tiếp tục được chiến đấu. Đây cũng là lý do tại sao hai bên mới bắt đầu đã lao vào tấn công Mục sư.

Đường Tiểu hiện tại chính là hoa hồng trong lá xanh, là phượng hoàng trong đám quạ đen, là dạ minh châu lẫn trong rổ trứng, là đối tượng tấn công số một của đám người Danh Môn, là người quan trọng được bảo hộ kỹ càng nhất của Kim Qua, và cũng là người chết tiếp theo không cần phải bàn cãi.

Ẩn Dao, Tiềm Phục, Bối Thích, ba vị thích khách của Danh Môn đồng thời làm loạn, phối hợp hoàn hảo tới mức như sinh ba, lại còn cùng trứng vậy. Đương nhiên Đường Tiểu không biết trong số đó quả thực có một cặp sinh đôi. Dùng Linh Hồn Khiên đỡ Ẩn Dao, né qua Tiềm Phục, cuối cùng Đường Tiểu vẫn không thoát được người thứ ba, Bối Thích. Một Mục sư muốn chống đỡ ba Thích khách cùng liên thủ thì là truyện Ngàn lẻ một đêm rồi, bởi vậy Đường Tiểu vô cùng kiên quyết thắng thắn, GAME-OVER.

Giải quyết sạch sẽ các Mục sư, trên đài còn lại tổng cộng 19 người, 10 người của Kim Qua – bao gồm 1 người được Đường Tiểu hồi sinh, 9 người của Danh Môn. Tuy số lượng hơn một người nhưng Kim Qua lại không chiếm được thế thượng phong. Kim Qua 10 người có 2 Kị sĩ, 3 Đạo tặc, 2 Pháp sư, 2 Cung thủ, 1 Triệu hoán sư. Danh Môn có 3 Pháp sư, 2 Kị sĩ, 2 Cung thủ, 2 Thích khách.

Trong Phế Tích, lúc PVP thì Thích khách là sát thủ bậc nhất, chỉ cần điều khiển tốt một chút, thích khách có thể lấy đầu một người trong đám đông vạn người. Thích khách trong Kim Qua vốn chỉ có mình Tiểu Ngải, hỗn chiến lúc này đã bị OVER, giờ chỉ có thể nằm dưới đất oán hận mà nhìn.

(PVP: Player VS Player)

Trên đài sớm đã may mắn gió giật, phía sau Danh Môn đột nhiên xuất hiện Hấp Huyết Đằng Điều, đồng thời không trung tỏa lên ánh sáng mờ mờ, sấm chớp đánh thẳng xuống, một bức tường lửa dựng lên.

Đất dưới chân Kim Qua bỗng có băng, mặt đất biến thành đầm lầy, đá không rơi, mà hai thích khách phe Danh Môn đã mai phục ở phía sau Đạo tặc phe Kim Qua từ lúc nào.

Kị sĩ và Cung thủ song phương bắt đầu tàn sát.

Ánh sáng diễn lệ của các chiêu thức qua đi, trên đài còn lại 5 người. Danh Môn có 1 Pháp sư, 1 Thích khách.

Kim Qua còn 1 Kị sĩ, 1 Cung thủ và 1 Đạo tặc.

Chớp mắt, trên đài nổi lên một trận gió lốc cỡ nhỏ. Pháp sư còn lại của Danh Môn lại là một Phong hệ Pháp sư cao cấp, Đạo tặc của Kim Qua chỉ có thể bị gió cuốn ra ngoài. Đồng thời Thích Khách Danh Môn một đao đâm trúng Kị sĩ, tiền của Cung thủ Kim Qua cũng đâm vào người Thích Khách. Tất cả trong một giây.

Trên đài còn lại Pháp sư Danh Môn và Cung thủ Kim Qua.

Trong Phế Tích, tỉ lệ thắng thua của Pháp sư và Cung thủ là 50:50.

Thắng thua dựa vào thao tác và vận may của mỗi người. Cung thủ nhanh chóng chạy lại, ba mũi tên phát ra cùng lúc. Pháp sư vẫn đứng yên. Lúc tên vẫn chưa cắm được vào người Pháp sư thì Cung thủ đã bị sét đánh, nhìn thân thể nằm vắt ngang ngoài đài, thật vô cùng thê thảm. Trường Kiếm Thiên Hạ quay lại nói vài câu, Danh Môn liền xuất hiện 3 vị Mục sư hồi sinh cho những người đã chết.

“Lần Hội chiến này Danh Môn và Kim Qua hòa nhau, không biết Danh Môn có vinh hạnh được kết đồng minh với Kim Qua hội?” Đường Tiểu nhìn Trường Kiếm mỉm cười nói chuyện kết đồng minh, bỗng thấy tương lai của Kim Qua có chút bất minh. Mà lần này tuy hòa nhau, nhưng rõ ràng Danh Môn là đang thể hiện bản lĩnh của mình.

“Thành giao.”

Đường Tiểu vẫn còn đang suy nghĩ động cơ của Danh Môn thì đã bị hai chữ to đùng trên màn hình làm giật mình.

“Đồ ngốc!”

“Đàn độn!”

“Nào rồ!”

“Chúa ơi, sao con lại đi theo lên óc heo này!”

“Ai nói Lão đại óc heo? Người không được sỉ nhục trí tuệ loài heo như thế!”

“- |||”

Giang Hải bạo phát, Kim Qua bắt đầu chém giết lẫn nhau. Đường Tiểu di chuyển lên khán đài, tự nhủ lần này nhất quyết không phục sinh cho bất cứ tên ngu ngốc nào hết.

Dù sao, một trong ba bang hội đứng đầu Phế Tích, Danh Môn Thiên Hạ đánh hòa một bang hội chưa ai nghe tên Kim Qua Thiết Mã, lại liên minh cùng nhau, là việc không thể thay đổi.

Còn việc Kim Qua lão đại bị người trong bang hội bắt chặt mất hơn một nửa tiền tiết kiệm và bị kí N hiệp ước không công bằng chỉ là chuyện chả bỏ đánh răng, không cần kể đến.

“Đường Đường, là người tốt nhất, không bắt nạt ta. Ta nhất định sẽ lấy thân báo đáp...”

“...Cút!”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Kim Qua Thiết Mã là một Công hội nhỏ, hơn nữa lại là một Công hội không có căn cứ địa. Theo lời công chủ đầu tiên của Hội – Ý Tiêm Tiêm là “Chúng ta chính là mây trôi chân trời a, mây trôi.”

Dùng lời của Kim Qua Lão đại là “Chúng ta là người văn minh yêu tự do và hòa bình, GVG chỉ có bọn vô văn hóa mới làm.” (Chính vì câu nói này, việc Giang Hải Lão đại bị Công hội quần áo là việc... ừm... bình thường ở huyện, quen là được.)

(GVG: Group vs Group, ở đây chỉ đánh nhau giữa các Công hội nhằm chiếm thành)

Trên thực tế Kim Qua bản chất là một chiến đội đánh Boss. Bọn người Kim Qua sở thích lớn nhất chính là đi giết Boss, giết Boss, giết Boss,... tiếng vang vô tận... Khai hoang, giữ thành,... đối với bọn họ là sự dằn vặt vô cùng tàn ác.

“Tiểu ca ca!”

Kênh Công hội đột nhiên xuất hiện ba chữ ngọt hơn đường, khiến Đường Tiểu đang tập trung bỗng rét run, chệch tay click vào “Quyết định”, bảo hộ tay bị tên trộm NPC lấy mất, 1000W cứ như vậy mà đi.

Kênh Công hội vừa rồi còn ồn ào như chợ, giờ giống như đêm khuya im lặng, im lặng.

Khi một Ngự tỷ dùng âm điệu đáng yêu nói chuyện với người, ảnh hưởng chắc chắn còn khủng khiếp hơn cả sương muối.

“Tiêm Tiêm, có chuyện gì?”

“Người đến PVP với ta?”

“Ồ, được rồi, sẽ đến.”

“Đường Đường, đừng!”

“Lão đại cứu mạng!”

“Cứu cái gì mà cứu, Đường Đường đã giết ta 2 lần, ta mới cần phải gọi cứu đây!”

“Nhưng người nói nếu lần này đánh bại Tiêm Tiêm thì sẽ gửi cho ta... AV của Iijima Ai...”

“...”

“Cầm thú!”

“Cạn bã!”

“Lão đại, người đầu độc mầm non đất nước.”

“Nhân danh mặt trăng trừng trị người!”

“Thiên mã Lưu tình quyền!”

“NND, chỉ vì AV của Iijima Ai, các người dám giết ta đến hơn chục lần. Bây giờ ai giết Lão đại đem về đây, lão nương ta cung cấp Châu Mĩ, Châu Phi, Nigeria, thêm cả Gay Thái cho chọn.”

Gió lạnh thổi tới, Kênh công hội một trận lá rụng bay qua.

Đạo gần đây nữ nhân trong sáng như hoa quả nhiên chỉ tồn tại trong... tượng tượng của nam nhân.

Phế Tích nhắc nhở, hiện tại là 20h đêm, toàn bộ người Kim Qua Thiết Mã đã tập trung đông đủ trước Huyết Ma Bảo. Hôm nay đánh Boss cấp Hoàng Kim, Huyết Ma Bảo chủ Dior, một tên quỷ hút máu rất đẹp trai.

Ngàn năm trước, Dior yêu một cô gái loài người tên Sophia, đem nàng nhốt trong Huyết Ma Bảo. Đó là một cô gái dũng cảm, kiên cường, sau khi cố gắng vô cùng gian nan cuối cùng nàng cũng đã tìm được cơ hội trốn khỏi Huyết Ma Bảo, nhưng trên đường về thế giới loài người lại bị Dior giết chết. Trước khi chết, Sophia đã thề sẽ giam giữ Dior trong Huyết Ma Bảo, không để y ra ngoài làm hại nhân gian.

Mục đích nhiệm vụ lần này là giết Huyết Ma Bảo chủ Dior, lấy lại trái tim của Sophia đem về nhân gian để cúng tế, giải thoát đau khổ cho nàng.

“Thật là một chuyện tình thê mỹ.”

“Thế mới nói cường hôn là căn nguyên của bi kịch.”

“Tự do yêu đương muôn năm!”

“Nữ nhân đó thật không có mắt, Dior đáng yêu đẹp trai như vậy, lại là Quỷ hút máu hiếm có, phải theo đuổi mới là hoàng đạo!”

“Tiêm Tiêm tỷ, tỷ lần trước nói là phải theo đuổi Sa mạc Vương, nói là nam nhân phải nhiệt tình như lửa, mặt đẹp chỉ để trêu đùa thôi mà.”

“——|||”

Rất ít người đến đánh loại Boss như Huyết Ma Bảo chủ. Thứ nhất vì đây chỉ là Boss cấp Hoàng kim, rơi ra cũng chỉ là trang phục cấp Hoàng kim, trước mắt không thấy có ghi chép về việc rơi ra trang sức hay vũ khí đặc biệt gì.

Thứ hai là Quỷ hút máu di chuyển vô cùng nhanh, hơn nữa lượng máu còn BT tới mức 1 giây phục hồi 100 điểm, vô cùng khó giết.

Cuối cùng là bởi vì tên Boss này còn có tuyệt chiêu Hóa huyết, ngay khi lượng máu tụt xuống dưới 1% sẽ xuất hiện. Hắn sẽ tự biến thành 99 con dơi bay khắp nơi, chỉ cần giết thiếu 1 con thì nhiệm vụ thất bại.

Thế nhưng tên Boss BT này lại là tên Boss được bọn người Kim Qua yêu thích nhất.

“Đánh Boss này mới gọi là có thách thức.”

“Đúng thế đúng thế, Boss BT thế này mới là phương tiện tốt nhất để ta thể hiện bản lĩnh.”

“Mỗi lần giết được Quỷ hút máu ta đặc biệt có cảm giác đạt thành tựu.”

“Nghĩ đến nhiệt huyết đã sôi trào rồi.”

“Chẳng lẽ không phải để báo thù lần trước cả nửa tháng bị diệt sạch?”

“Còn vụ cả tháng trời không hoàn thành được nhiệm vụ?”

“...Có ai nói với các người bé ngoan thì không cần quá thật thà chưa?”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Vào Huyết Ma Bảo dưới ánh đèn cây chập chờn, Cung thủ bắn tên vun vút giết sạch đám doi hút máu, Kị sĩ đánh đập loạn xạ vào đồng áo giáp trống rỗng từ chỗ nào đó chạy tới, Pháp sư tạo một bức tường lửa phạm vi rộng, thiêu sạch một đường.

Đám người Kim Qua vô cùng quen lối thuộc đường tiến thẳng đến cửa phòng Boss. Pháp sư bắt đầu ngân nga Bài ca Ánh sáng, Cung thủ tập trung chú ý vào 3 tiểu Boss Xương Khô canh cửa, những mũi tên Hành Hương được Mục sư phủ hộ bắn chính xác vào mắt của Kị sĩ Xương Khô, kết thúc vô cùng đẹp mắt.

Mỗi lần mở cánh cửa này, nhìn thấy Dior thân mặc y phục Tây Âu Trung cổ rườm rà chăm chú nhìn ngắm bức tranh Sophia treo trên tường, Đường Tiểu lại cảm thấy người thiết kế Phế Tích quả thật rất... nghệ thuật.

Mà cái nghệ thuật này lại càng làm nổi rõ độ lưu manh, bi ối của đám người Kim Qua.

“Này anh đẹp zai, lại gặp nhau rồi.”

“Đừng ngắm nữa, có mỗi cái phi trường, muốn ngắm thì phải ngắm cả thành mặc Hoàng Kim Giáp ấy.”

“Đúng thế, 17 cảm a 17 cảm.”

“Sao không phải là 18 cảm?”

“Đấy gọi là nghệ thuật, hiểu không, nghệ thuật.”

“- -|||”

“Nhân loại vô lí kia, tại sao lại vào đây phá hoại sự thanh tịnh của ta?” Boss mỹ lệ quay người lại.

“—# ¥%... *”

“Ai bảo với hần đến đây toàn là loài người, ta rõ ràng là Thần tộc.”

“Nam nhân đang yêu trí tuệ = 0.”

“Hần thất tình đã 1000 năm rồi.”

“...”

“%&*@#... Trong lúc giết Boss dám lấy kênh Công hội để buôn chuyện, tất cả rút hết ra góc cho ta.”

Giang Hải dẫn đầu 3 Kị sĩ tiến lên trước chặn đường Dior, Mục sư đi phía sau bổ sung máu, vẫy nước thánh, tăng thêm khả năng thương tổn với các sinh vật Bóng đêm. Pháp sư lập bức tường lửa ngăm ở 4 phía, Hỏa hệ, Lôi hệ tập trung đánh thẳng vào Quỷ hút máu. Nhất thời Huyết Ma bảo quanh năm không thấy ánh sáng rực rỡ sắc màu, huy hoàng tráng lệ. Cung thủ trấn giữ vòng ngoài, tiêu diệt đám Quái mới sinh ra.

“Pháp sư, Cung thủ chú ý, Dior sắp Hóa Huyết, chuẩn bị tập trung giết sạch.”

“A!?”

“Đội đã...”

“Có.... có biến!”

Hệ thống thông báo: “Vi số lần ‘Đội cuồng sát Boss’ giết Huyết Ma Bảo chủ Dior đạt 10 lần, kích hoạt điều kiện để Dior tiến hóa, Dior đã tiến hóa thành Boss cao cấp nhất – Vua quỷ hút máu ‘Cai Ân’.”

“Toàn bộ giải tán, hồi Thành.”

Hệ thống: Cấm dùng bùa Hồi Thành.

Hệ thống: Cấm dùng bùa Trốn chạy.

Hệ thống: Cường chế logout, login lại sẽ tiếp tục trận chiến.

“@#%&*...”

“Tập hợp, trước khi chết ta phải cắn nguoi một phát đã.”

Dior sau khi tiến hóa, hay nên gọi là Cai Ân, có thêm đôi cánh rộng màu đen vừa vẫy cánh, toàn bộ Quái vật trong Huyết Ma Bảo đều chấn động, lực công kích cũng đồng thời nâng cao.

Cột máu của Giang Hải đã giảm xuống dưới 50%, tốc độ bổ sung máu của Đường Tiểu cũng không theo kịp tốc độ giảm.

Thích khách Tiểu Ngã vốn đến xem náo nhiệt, vừa nghiêng răng mai phục đến gần Boss liền lập tức ngã nhào.

“Trong Huyết Ma bảo không được Truyền tống, Pháp Sư, Cung thủ đi trước mở đường, chúng ta rút khỏi đây.”

“Không kịp rồi, đấu không lại.” Hai Kị sĩ ở phía trước chống đỡ quái trên đầu hiện lên giá trị thương tổn cao, biến thành thi thể.

“Tự dựa vào sức mình, cố gắng chạy...” Giang Hồ nói xong câu này, một Kị sĩ cuối cùng thâm sâu “Quyết đấu”, hướng thẳng tới Boss nhảy lại, cùng mặt đất thân ái giao tiếp.

“Đã chết thì lập tức về điểm Hồi sinh, lập tức về điểm Hồi sinh, Cai Ân đại nhân không phục sinh các người làm bữa khuya đâu.”

Đường Tiểu dùng hết sức di động cực nhanh 3 lần, cuối cùng cũng nhìn thấy cửa ra Huyết Ma Bảo. Cùng đến nơi với Đường Tiểu còn một Cung thủ tên “Thật ra ta không yêu Hằng Nga”, còn lại có lẽ đều bị giết sạch rồi. Boss sau khi Tiến hóa tốc độ di chuyển tăng 100%, BT không đỡ được.

Đường Tiểu cho “Thật ra ta không yêu Hằng Nga” một phép tốc độ, lại ném ra sau Boss chiêu “Vạn vật hồi xuân”. Nhìn dòng chữ đỏ thẫm trên đầu Boss, Đường Tiểu trước khi ngã xuống còn kịp nghĩ, tay thiết kế game này không phải... nghệ thuật.. mà là... làm hàng* a!”

Điểm Hồi sinh của Phế Tích “Nhân phẩm a, nhân phẩm**.”

“Vấn đề ngoại hình, vấn đề ngoại hình.”

“Đi đêm lắm gặp ma rồi.”

“Làm người phải có trước có sau.”

“Ra ngoài lẩn lộn, sớm muộn cũng phải trả giá.”

“Dior tiến hóa thành Cai Ân lại càng đẹp trai! Trái tim, trái tim”

“Liên tiếp giết 10 lần có dị biến à? Ai giết ta 10 lần thử xem nào.”

“Không cần thử. Lão đại bị chúng ta giết nhiều lần như thế cũng có biến thành Siêu Saiyan*** đâu.”

“Tiêm Tiêm tỷ đã dị biến rồi đấy thôi.”

“- |||”

*Làm hàng: thực ra đây là từ 闷骚, nghĩa đại khái là nhìn bên ngoài có vẻ bình thường nhưng bên trong lại rất thâm sâu, hoặc tỏ ra không để ý nhưng lại rất quan tâm; ko biết gì nhưng lại tỏ ra hiểu rõ,... Dạng trong ngoài bất nhất, thường mang nghĩa xấu nhiều hơn là tốt. **Nhân phẩm chỗ này nguyên gốc là RP nhưng trong trường hợp này nghĩa nhân phẩm có vẻ hợp nhất nên để luôn. (RP ở là pin yin của từ 人品 – Nhân phẩm) ***Siêu Saiyan : bạn nào xem Dragon ball - 7 viên ngọc rồng chắc nhận ra ngay nhì

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Việc Kim Qua và Danh Môn kết tình đồng minh đã sớm trở thành đề tài nóng trên diễn đàn, có người lăm chuyen còn post ảnh chụp lần Hội Chiến đó lên, kể lể sự tình. Kim Qua đột nhiên trở thành Hắc mã* trong Hắc mã, vô cùng nổi tiếng.

“Kim Qua Lão đại XX với ta là anh em thân thiết ... Heo Đốm nhớ điền tên Kim Qua Lão đại vào hộ ta đấy.”

“Ta sớm đã nhìn ra Kim Qua rồi, là ta làm tình báo cho Trường Kiếm Thiên Hạ chứ đâu. Đúng rồi, hần còn chưa trả ta phí tình báo...”

“...”

Đương nhiên, đám heo Kim Qua vẫn chưa biết mình đã trở thành danh nhân trong Phế Tích. Mà có biết chắc cũng chẳng có cảm giác gì.

Bị Cai Ân đại nhân lần thứ ba giết sạch, bọn người Kim Qua cuối cùng cũng tỉnh ngộ, tiến hóa thành Boss Quỷ hút máu cấp Thần ma không dễ bị giết, liền vô si đem tất cả cảm hờn uất ức phát tiết trên mình đám Boss nhỏ ngày thường vẫn dụ dỗ, đôn hậu: “NND, Lão tử bảo người cút, người cút. Ta bắt người lên núi đao xuống biển lửa, diệt ha ha ha ha ha...”

“...@#\$%&”

“Người nói với hắn, hắn đưa 3000W đây, ta trực tiếp bán cho hắn...”

“Ồ, ta hỏi một chút.”

“Không được, hắn nói nếu mua thì không cảm nhận được khí tức người lưu lại trên đó, tiền bạc sẽ phá hỏng tình cảm thuần khiết giữa các người.”

“Khụ... khụ khụ... khụ khụ khụ...”

Trường Kiếm Thiên Hạ nhất thời toàn thân kinh sợ, toàn thể giới dùng gáo tiếp đón da gà của hắn.

Bạn Cảnh Sát rất bị ối dùng thuật ẩn thân trốn mất trong đám đông “Ha ha ha ha, trộm không được đồ của người, ta cho người buồn nôn đến chết!”

Trường Kiếm Thiên Hạ thu dọn hết đám da gà vương vãi đầy đất, quyết định đi tìm Kim Qua Lão đại bàn phương hướng phát triển của hai Hội.

Vì thế Giang Hải Lão đại đang làm cu li trong khu đảo quảng tối đen bỗng nhận được tin nhắn từ Danh Môn Lão đại: “Xin chào, ta là Trường Kiếm Thiên Hạ, người có rành bàn bạc vấn đề chung sống của hai Hội?”

“Như thế nào?”

“Ví dụ, chúng ta nếu đã liên minh thì phải tương thân tương ái, giúp đỡ lẫn nhau...”

“-||| Người bị giết hay bị trộm rồi?”

“...”

“Bị giết thì giết lại. Hắn giết người 1 lần người giết hắn 10 lần, hắn giết người 10 lần người giết hắn 100 lần...”

“?”

“Thông thường mà nói, cướp đoạt không thành thì giết người diệt khẩu, tiền dâm hậu sát, lại dâm lại sát...”

“-|||”

Trường Kiếm Thiên Hạ quả nhiên phát hiện Thích khách tên Tiểu Ngã rất đáng xấu hổ xuất hiện sau lưng mình, đâm thẳng vào lưng.

Người nào đó nhất thời bộc phát, lập tức sấm vang chớp giạt, gió thổi mây phun, băng hóa trùng trùng... từ thương vô số.

Ngày thứ hai, diễn đàn Phế Tích xuất hiện dòng chữ đỏ đậm: Danh Môn – Kim Qua nội bộ lục đục, Trường Kiếm đại khai sát giới.

Nội tình lần lượt lên sàn.

“Nghe nói Kim Qua Lão đại cướp người tình thứ N+1 của Trường Kiếm.”

“Nói bừa, hôm qua Kim Qua Lão đại còn ngồi uống trà với ta, nói là Trường Kiếm để ý một mỹ nữ trong Hội, bị từ chối, là then quá hóa giận.”

“Các người bốc phét vừa thôi, rõ ràng là Kim Qua Lão đại và Trường Kiếm là tranh giành tuyệt sắc mỹ nữ mới ra tay.”

“A, mỹ nữ nào có hạnh phúc đây?”

“Dù sao cũng không phải ta.”

“Người phản, đi về quỳ vãn, đội chén nước cho ta.”

“Tin mới nhận, tin mới nhận. Thật ra Kim Qua Lão Đại và Trường Kiếm là anh hùng tiếc anh hùng, gặp gỡ muộn màng, hôm qua là do vấn đề ai trên ai dưới mà đánh nhau.”

“...”

Trường Kiếm Thiên Hạ mặt đầy hắc tuyến rời khỏi diễn đàn, đột nhiên muốn bóp chết chính mình vì đã liên minh với Kim Qua. Còn về nhân vật chính vô tội còn lại, vẫn còn đang phấn đấu trong mô quảng âm u.

Sự kiện đầu tiên sau khi Trường Kiếm Thiên Hạ và Kim Qua liên minh cứ như vậy vẽ nên một dấu chấm: vô si.

*Hắc Mã: cái này có cả một câu chuyện cơ, nhưng đại khái nghĩa là trong tranh đấu, có những ứng viên không ai ngờ tới lại bất ngờ vượt lên, lập được thành công vang dội.

** Góc nhìn Thượng đế xuất hiện liên tục: 频繁出现上帝视角 ta vô năng, ko hiểu nổi, huhu T__T

***Kiều Hội : Từ tiếng Hán là翹会, ta cũng ko hiểu nghĩa lắm, search trên baidu, baika đều ko thấy nghĩa nào, nhưng Kiều là nổi trội về phương diện nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

“Điểm danh, điểm danh nào, A Miêu A Cầu, Thần Tiên các loại đã đến lần chưa đến đều kêu một tiếng đi.”

“Chiếp!” (chim kêu)

“Chiếp chiếp!”

“Chiếp chiếp chiếp!”

“Gâu gâu!”

“Miao..”

“Beeeee... beeee...” (dê)

“Ừm... bò...”

“Oa oa oa oa ...”

“Cốc cốc cốc...” (chim quốc)

“...Đây là sở thú à?”

“Không, là lò mổ.”

“Ngại quá, tuần trước mới lên thành Viện nghiên cứu Chất lượng Thịt rồi.”

Đám... động vật Kim Qua tập trung tại cửa Bắc thành Nữ Thần, Boss hôm nay cần diệt là Xà nữ Mỹ Đỗ Sa, là Boss có khả năng tấn công ma pháp từ xa với 10 cái đầu rắn. Mỗi cái đầu đều có thể xoay 360 độ, đồng thời có thể thực hiện Thạch Hóa Thuật (làm hóa đá ý), lỡ bị đánh trúng thì tốc độ giảm một nửa, phòng ngự giảm một nửa, lực công kích giảm một nửa, tiếp theo thì đội Xà nữ hành hạ đến chết.

Tóm lại, đây là Boss cao hơn 1 cấp so với Dior khi chưa tiến hóa, là Boss cấp Âm Kim. Hơn nữa có 50% khả năng rơi ra Kiến Thành Lệnh, là vật có tiền cũng khó mua, là vật bắt buộc phải có để làm giàu, lên ngôi vua hay sách nhiễu người khác.

Bởi vậy trước nay rất nhiều vị anh hùng mang trong lòng mang hoài bão to lớn đến đây... Chết dưới tay Xà nữ, thành quỷ cũng phong lưu...

Tình hình tài chính của Kim Qua luôn trong tình trạng thiếu hụt, vì thế bỏ lỡ cơ hội kiếm tiền này thì nhân thần phẫn nộ, trời đất không dung.

“Mục tiêu của chúng ta lần này là gì?”

“Không sâu răng!”

“Một người khỏe, hai người vui!”*

“Với người khác ta sẽ không nói bí mật này cho đâu.”

“...” Giang Hải Lão đại ngã ra đất hấp hoi “... Quảng cáo đầu độc thanh thiếu niên a...”

Mỹ Đỗ Sa không dễ giết, Boss có khả năng tấn công từ xa cơ bản là khắc tinh của Pháp sư và Mục sư, Cung thủ dựa vào sự nhanh nhẹn và sức mạnh còn miễn cưỡng chống đỡ được.

Vì vậy lần diệt Boss này Kim Qua chia làm 3 đội, đội đầu tiên gồm 4 Kị sĩ, 1 Mục sư.

Sử dụng lối đánh giáp lá cà, mỗi người lưng mang đầy máu, căn bản là dùng tốc độ uống máu bổ sung để chống cự. Mục sư chỉ tăng các loại trạng thái và trốn chạy, nhưng tỉ lệ tử vong vẫn lên đến 80%. Nhiệm vụ gian khổ này tự nhiên rơi vào tay người có thao tác khùng bố nhất – Đường Tiểu.

Đội thứ hai gồm 3 Cung thủ, 3 Toàn Mẫn Pháp sư, 3 Mục sư. Pháp sư và Cung thủ đảm nhiệm việc dẫn dụ 10 cái đầu của Xà nữ, cũng tức là làm bia đỡ đạn, cảm tử quân. Mục sư lo việc phục sinh cho đám bia đỡ đạn, giúp bọn họ tiếp tục sự nghiệp làm bia vịnh quang, tất nhiên nếu bản thân chưa bị lôi ra làm bia.

Còn lại Đạo tặc và Thích khách vào đội 3, lo liệu việc bổ dung thuốc men và phát huy sở trường, nên trộm thì trộm, nên trốn thì trốn...

“A a a a, Lão tử bị giết 7 lần rồi.”

“Đừng ồn, ta còn hơn ngươi 1 lần đây này.”

“Mỹ Đỗ Sa có đến 10 cái đầu cơ, chưa giết hết 10 cái thì đừng ở đây mà buồn chuyện.”

“Ngươi bị giết mấy lần rồi?”

“Không nhiều, 11 lần.”

“... wow, anh hùng!”

“-|||”

“Lão đại, đầu của Mỹ Đỗ Sa thu hồi hết rồi.”

“Đội 1 tản ra, đội 2 toàn lực công kích...”

Ánh sáng chói lòa các loại kĩ năng hiện lên.

Hệ thống thông báo: “Huyết án bởi Kiến Thành Lệnh”. Đội đánh bại Mỹ Đỗ Sa được thưởng Danh vọng 100, kinh nghiệm XXXXXXXXXX. Mỹ Đỗ Sa biến thành dạng rắn đồ rắn xuống đất, rơi ra một thiết bài màu đen.

“A, Kiến Thành Lệnh.”

“Tiền.”

Đường Tiểu rất biết điều tiến lên nhặt lấy Thiết bài. Dù đám Bang Trư ** đều nhỏ dãi nhìn Kiến Thành Lệnh, nhưng rõ ràng trong mắt bọn hắn, lệnh bài đã biến thành bạc sáng lấp lánh. Còn làm sao biến, ke ke, bàn tay vàng của Đường Tiểu chỉ chỉ vài cái là được rồi...

Đường Tiểu vừa cầm được lệnh bài, từ sau lưng liền có một mũi tên bắn đến, bị cướp chiến lợi phẩm rồi. Nếu Đường Tiểu không phải là Toàn Mẫn Mục sư cấp BT thì đã chết tại trận rồi.

Bọn Kim Qua vô cùng ai oán phát hiện bản thân đã bị bao vây, đông nghẹt ít cũng phải 50 người, trên đầu còn treo 3 chữ hoa lệ Kì Lân Các.

“Đề Kiến Thành Lệnh lại sẽ bọn ta không làm khó các ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

“... Là cướp giết à?” Một lúc lâu sau, Giang Hải dừng cảm tiến lên trước hỏi dò.

“...” Kim Qua toàn bộ ngã nhào.

“..Hay cướp sắc?” bạn Giang Hải ngượng nghịu lùi về sau một bước.

“...” Đám Kim Qua đang nằm dưới đất toàn thân co giật.

“.. Nhưng mà... người ta không phải loại người tùy tiện...” bạn Giang Hải, cực kì buồn nôn, gõ tiếp hai ngôi sao màu hồng phấn đầy mong đợi đằng sau.

“@#%&... Ngươi lúc tùy tiện không phải người.”

Đám người Kim Qua điên loạn, sợ bản thân không cẩn thận sẽ tiến lên giết chết Lão đại của bọn họ.

Mẹ nó, cái dạng Kị sĩ thô kệch như ngươi giả bộ làm Nhân yêu cái gì chứ, cũng không tự nhìn bấp tay trắng kiện của mình đi. Muốn giả thì cũng phải

chọn dạng giải nhân thanh tú như Pháp sư, Mục sư, dạng làm hàng như Thích khách cũng còn tạm chấp nhận được. Việc này không phải rõ ràng là muốn cường hiếp dạ dày bọn ta sao?

Kinh khủng hơn việc gặp phải một sự kiện BT đáng sợ chính là gặp 2 sự kiện BT đáng sợ. Kinh khủng hơn việc gặp 1 tên BT đáng sợ chính là gặp phải 1 đám BT đáng sợ. Kì Lân Các hắc tuyến đầy đầu phát hiện bên mình đã chết vài người, còn chỗ đứng bọn Kim Qua đã biến thành 3 lớp, Kĩ sĩ 1 tầng, Pháp sư và Cung thủ 1 tầng, bao bọc lấy Mục sư ở giữa.

“Bỉ ôi, các người đánh lên!”

“... Nhưng mà ... người ta là thích khách mà, sao có thể không đánh lên?” Tiểu Ngã hoa lệ kết liễu một Mục sư, bày ra một bộ mặt Thực-ra-ta-cũng-rất-uy-khuất.

“Ý của bọn hần là chỉ bọn hần được phép ám toán, chúng ta không được đánh lên.”

“A, ờ ờ, người thật là lợi hại, còn hiểu cả tiếng heo.”

“Nói bao nhiêu lần rồi, mắng người không được dùng từ heo, đây là vũ nhục lớn nhất đối với loài heo.”

“... Ta sai rồi.”

Bất kể thế nào PK cũng là một việc hao tài tốn của, nhất là với các bạn nhỏ nghèo khó Kim Qua. Nhưng PK cũng là một việc kích thích nhiệt huyết, nhất là những lúc được giãy vò, chà đạp người khác — -|||. Số hiện lên trên đầu Giang Hải đã biến thành 15.2, thân là Mục sư, trên đầu Đường Tiểu lại xuất hiện con số khủng bố 7.0. “Người chắc chắn tên này không phải GM?” (GM : Game Manager)

“Ta cảm thấy giống âm hồn kí sinh trên mạng hơn.”

“Che dấu nghề nghiệp.”

“Lucky ID.”

“Siêu cấp IC.”

Đường Tiểu: “- -|||”

Kì Lân Các mặc dù số lượng chiếm ưu thế, nhưng số lượng và chất lượng là không thể đem ra so sánh được. Nhất là khi so sánh với 5 tiểu cường BT như Nữ thần của Kim Qua. Hơn nữa lại còn có người mượn gió bẻ măng, thò tay ra ăn trộm. Chốc lát tổn thất nghiêm trọng, đóng PK, hồi thành, log out, tan rã loạn cào cào.

Bình nguyên không còn Mỹ Đô Sa, mây bay gió thổi, trời xanh cỏ biếc, đám Tiểu Quái nhàn nhã tắm nắng, nếu không để ý đến tiếng sói tru của bọn Kim Qua.

Nghe nói đám Tiểu Quái ở bình nguyên đó đều đã học được câu: “Ta không phải người tùy tiện, ta lúc tùy tiện không phải người.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Hôm nay không có chuyện gì.

Hôm nay không có chuyện gì nghĩa là, hôm nay không kiếm được con Boss nào hay ho để đánh, bởi vậy Giang Hải lão đại quyết định tiến hành hoạt động thông thường của bang phái, huấn luyện môn đồ.

“Bắc Môn tập hợp, Bắc Môn tập hợp!”

... 10 phút... 20 phút... 29 phút sau, Giang Hải ngồi chồm hồm ở Bắc Môn cả nửa ngày trời cuối cùng đã nổi giận: “Người đâu? Tất cả chết ở đâu hết rồi?”

“Lão đại, ta bán khổ mua thuốc, tên gian thương này chỉ trả có 300 lượng thôi!”

“Lão đại, xin nghỉ tán gái!”

“Lão đại, ta đau bụng kinh!”

“...”

30 phút 1 giây, Giang Hải ai oán thông báo “...Hôm nay hoạt động tự do...”

“Rác rưởi Kim Qua Thiết Mã, đền bình nguyên Nữ Thần, hôm nay Kỳ Lân Các giết sạch các nguoi.” Kênh Đại chúng đột nhiên xuất hiện một tiếng sư tử hồng chỉ đích danh.

“Ah...” Đang ở trung tâm Tân Thủ Thành suy nghĩ, Giang Hải đờ mắt nhìn đám chữ không ngừng chạy: “Hôm nay không phải bận à?”

“Aaa, lão đại, chúng ta bị chỉ đích danh kia.”

“Đáng ghét, người ta đã nhún nhường như vậy, quả nhiên là vì ta quá đẹp trai rồi? Ha ha ha..”

“Có đánh nhau? Ở đâu? Ở đâu? Ta đến ngay.”

“...Thế nào, khó bán được rồi? Gái không tán nữa? Giới tính cũng biến lại rồi?” Nhìn đám trư đang hăng hái ngẩng đầu dậy, Giang Hải bạo phát.

“Khửu khửu, lão đại, vì lợi ích của bang phái, ta có còi trường cũng phải đi.”

“Lão đại, huynh đệ như tay chân, bạn gái là y phục, y phục có thể còi nhưng tay chân thì không thể chặt... Á, Tiểu Lệ đừng cầm nó, nguy hiểm! ... Lão đại, cứu mạng!...”

“Lão đại, vừa rồi sai rồi, ... nguoi ta là bị trĩ...”

“@#%&...”

“Được rồi, ai muốn PK, toàn bộ đến kho Công hội lấy được.” Đường Tiểu nhú mày, Kỳ Lân Các là có ý gì? Cướp đồ không được lại còn kêu gào ầm ỹ như vậy?

“Thế nào lại chọc vào Kỳ Lân Các?” Trường Kiếm Thiên Hạ nhìn con sư tử đang cuộn mình lại. Kỳ Lân Các cũng được xem là một Công hội lớn trong Phế Tích, Lão đại bọn họ cực đoan, bao che khuyết điểm, chuyên môn cướp Quái, cướp đồ nổi tiếng. Tuy nhiên cũng nhờ vậy mà có một đồng người theo, dù sao không phải ai cũng tôn trọng đạo đức hư vô trong trò chơi, lợi ích bản thân luôn luôn được đặt lên đầu, gia nhập một Công hội như vậy cũng là một lựa chọn không tồi. Thật lòng mà nói, Danh Môn cũng không muốn đụng vào bọn họ.

Bình nguyên Nữ Thần là nơi thích hợp cho việc luyện cấp của lính mới, Quái ở đây đối với nguoi chơi cấp cao không có chút nguy hiểm nào, bởi vậy đây là lựa chọn tốt nhất để tổ chức PK, Công hội đã chiến.

Giang Hải và Trường Kiếm đến bình nguyên Nữ Thần, tâm tình liền trầm xuống. Đám nguoi trước mặt rõ ràng không phải đám lần trước đến cướp đồ, kiêu ngạo khoe ra trang bị cực phẩm. Kênh Công đạo Kim Qua om sòm cũng trở nên tĩnh lặng.

“Lát nữa chết 10 lần thì lập tức rời khỏi PK.” Giang Hải dặn dò trên kênh Công Đạo.

“Lão đại.”

“Các nguoi ai là Hội trưởng?” Từ Kỳ Lân Các đi ra một Kị sĩ toàn thân cực phẩm SS*... Liệt Diệm Kỳ Lân...

“Ta.” Giang Hải lạnh lùng trả lời.

“Lần trước các nguoi giết lính mới** của bọn ta, bây giờ chỉ cần các nguoi chịu đứng cho ta chém một lần, ân oán sẽ giải quyết sạch sẽ.”

“Xin lỗi, ta không có sở thích bị chó ướn nước*** cắn.”

“Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, ta sẽ diệt sạch Công hội bọn nguoi.”

“Không ngờ chó còn biết dùng Thành ngữ nữa.”

“Bắt đầu PK.”

*SS : là một kỹ năng vừa chuyển đồ vật (hay thấy trong game bóng rổ) mà nguoi chơi có thể nhận đồ mà không làm ảnh hưởng đến thao tác đang thực hiện.

** Lính mới : ở đây chính xác là các nick ít dùng. Thường 1 nguoi chơi có 1 nick chính, trang bị tốt, kỹ năng lợi hại. Các nick con lại đều được coi là nick nhỏ. Ta ko biết thay bằng từ gì thì hợp nên đành để, ai bít chỉ ta nha ^^

***Chó ướn nước : nghĩa là kẻ sa cơ lỡ vận, thất bại ý, nhưng vì câu sau cũng nhắc đến chó nên ta mạn phép để lại ^^

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Mở màn mọi trận PK đều không tránh được những kĩ năng hoa lệ của Pháp sư, biển lửa hùng hục cháy lên, bầu trời sấm vang chớp giật. Cao thủ và tay mơ khác nhau không chỉ thể hiện ở trang bị và đẳng cấp mà còn thể hiện rõ ràng ở phản ứng trong thời điểm bị tấn công, nhất là khi điều kiện hai bên không khác nhau là mấy.

Kim Cang của Giang Hải xé trời chém vào màu đỏ của Liệt Diễm, vẽ ra một ánh hào quang lộng lẫy, bổ tới đầu Liệt Diễm Kì Lân. Liệt Diễm không phải tay mơ, điều này có thể khẳng định, giá trị thương tổn còn chưa xuất hiện, ánh sáng trắng của Phục Hồi Sinh Mệnh đã xuất hiện trước. Lúc đầu không chiếm được ưu thế, vậy chỉ có thể ứng phó, đối đôi phương sơ xuất. Nhưng đây không phải là PVP mà là đánh tập thể, khác biệt chí mạng về số lượng không phải thứ mà kĩ năng của một người có thể bù đắp.

Cục diện bên Giang Hải đã nhanh chóng trở thành 1 chọi 3, liều mạng đánh bừa đương nhiên không phải kế hay. Dựa vào thao tác linh hoạt, Giang Hải một mặt cắt lực uống máu, 1 mặt chạy vòng tròn, đợi HP hồi phục lên mức cao nhất mới lại phản đòn. Có điều cách này cũng chỉ cầm cự được đến lúc hết được thôi.

(HP: Health point, điểm sinh mạng)

Những người khác của Kim Qua lại không có thực lực như Giang Hải, trong PVP bọn hắn không phải yếu nhưng 1 chọi 2, 1 chọi 3, rất nhiều đều bị giết sạch.

Đường Tiểu dựa vào cước bộ chuẩn xác, lượn lách tránh các công kích trên trời dưới đất, hồi sinh cho một đám người không ngừng chết.

Nhưng Phục sinh xong thì sao? Đứng lên lại bị giết. Bàn tay cầm chuột của Đường Tiểu đã dùng lực đến trắng bệch.

Phần nộ và không cam tâm bị đánh hội đồng đến không thể đứng lên được như con dao đâm vào tim đám người Kim Qua.

Số tên tấn công Giang Hải đã lên đến 5 người, Mục sư và Cung thủ cũng đánh từ xa lại, trốn tránh hầu như không có tác dụng.

Khả năng chịu lực của Viêm Long Giáp giảm

Khả năng chịu lực của Băng Lôi Giáp giảm

Khả năng chịu lực của Ma Linh Hộ Thủ giảm

Khả năng chịu lực của Ma Linh Hoa Tử giảm (Hoa tử ở đây là chỉ ủng, boot)

Khả năng chịu lực của Khiên Thánh Kị sĩ giảm

Khiên Thánh Kị sĩ chịu thương tổn lớn nhất.

Khiên Thánh Kị sĩ bị phá hủy.

Người chơi Giang Hải Kí Dư Sinh bị Liệt Diễm Kì Lân giết chết.

Một trận PK không có công bằng, một kết quả không khiến ai bất ngờ.

Màn hình toàn những lời chửi rủa tai gai mắt của bọn người Kì Lân Các kiêu ngạo. Kênh Công đạo của bọn Kim Qua vừa từ Điểm hồi sinh trở về yên lìm như chết.

“Từ nay trở đi, nhìn thấy Kì Lân Các, Kim Qua Thiết Mã nhớ phải nhường đường.”

“Không có khả năng.”

“Vậy thì đợi bị giết sạch đi.”

“Lúc nào cũng sẵn sàng phụng bồi.”

Liệt Diễm Kì Lân mặc dù rất muốn một lần nữa đem Kim Qua Thiết mã đánh đến không đứng lên được nhưng vừa rồi tuy bên mình thắng nhưng thực lực của Kim Qua quả thật dũng mãnh hơn so với dự tính. Mà những cao thủ mình dùng tiền thuê đã rời đi vài người, dựa vào thực lực của Liệt Diễm chắc chắn không có khả năng đối đầu với Kim Qua.

Hệ thống công cáo : Kì Lân Các xem Kim Qua Thiết Mã là Công hội đối địch.

“Hôm nay mọi người biểu hiện rất tốt, ta vô cùng hài lòng, lát nữa mọi người đến chỗ Đường Đường lãnh 100 lượng tiền thưởng.”

“Giờ chứ, Lão đại, người ta chết nhiều lần vậy mà sao người keo kiệt thế?”

“Đúng, ít nhất cũng 101 lượng chứ.”

“101 lượng? Các người cần nhiều tiền thế làm gì? Đi tán các em NPC à?”

“Có gái không tán là đại nghịch bất đạo, gặp gái mà tán là thay trời hành đạo.”

“Đã nói người bình thường ít lên MOP thôi, xem xem học được những gì?”

(MOP : là tên một 4rum có ảnh hưởng khá lớn viết bằng tiếng Phổ thông)

“Người ta rõ ràng là xem Thiên Nhai mà.” (Thiên Nhai : cũng giống MOP)

“...Tắm lạnh nửa cân.”

Kim Qua nhắc nhở bạn : Bây giờ là 1 giờ sáng.

Kim Qua ai đi làm đi học toàn bộ đều bị đá khỏi mạng.

Đường Tiểu đứng cạnh cái ao ở Tân Thủ Thành mở tiệm, nick Giang Hải xám rồi lại xanh.

“Thua rồi.”

“Ừ, rất không cam tâm?”

“Đúng, ta biết bọn hần cũng không cam tâm.”

Đường Tiểu đóng cửa tiệm, đi đến bên cạnh Giang Hải, im lặng ngắm hoa sen diêm lệ luôn luôn nở rộ trong ao.

“Muộn rồi, ngủ sớm đi.” Rất lâu sau, Giang Hải cuối cùng cũng mở miệng.

“Ừ, người cũng sớm nghỉ đi.”

“Biết rồi.”

“... Thật ra, người không cần lo lắng cho bọn họ, người dám nhận thua, bọn hần cũng dám nhận thua, tin tưởng bọn hần.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

“La ơi Thần La ơi La La ơ” (Bản gốc : Nalia thần bí Nali Nalia* – -|||)

Giang Hải vừa lên mạng liền bị tiếng gọi quỷ trong Kênh Công hội dọa chết khiếp, chẳng lẽ thất bại hôm qua đã kích lớn quá, dẫn đến chỗ nào đó bị dị biến rồi?

“Mọi người... .. chào...” Giang Hải Lão đại rụt rè chào hỏi.

“Chào Lão đại.”

“...” Xem ra đã kích thật sự quá lớn rồi, “Mọi người... vẫn ổn chứ?”

“Răng tốt, dạ dày tốt, ăn gì cũng ngon.” (Chém lại tý, cơ mà đây là quảng cáo kem đánh răng)

“Mọi người tốt mới thật sự là tốt.” (quảng cáo Dầu gội đầu)

“... Đang làm gì thế?”

“Luyện cấp. Lão đại, ngươi không phải vì hôm qua bị ngược đãi mà hôm nay nói nhiều như cặn thuốc thế chứ.”

“...”

“Phù.. ha ha ha ha ha... Tiêm Tiêm, ngươi nợ ta Lipton trà sữa đấy.”

“Nhân tài, nhân tài.”

“Tiêm Tiêm tỷ, cho ta làm chó của ngươi.”

“Ồ, he he he he”

“- -||| ...Ai đó giải thích đi.”

“Lão đại, nói cho ngươi hay, thật ra...”

“Không được, cái này phải do ta nói với Lão đại mới được.”

“Cơ hội hiếm có này, ngươi phải nhường đệ đệ như ta mới được.”

Giang Hồ sau lưng lạnh buốt “Đường Đường, tốt nhất là ngươi nói đi.” Trước tiên cứ chọn người an toàn nhất đã.

“Thật ra cũng không có gì, lúc này Tiêm Tiêm tỷ vừa kể chuyện cười: ‘ngày xưa có một vị Quý Phi lúc nào cũng mặt ủ mày chau, bởi vậy Hoàng Đế truyền Thái Y đến. Thái Y mua bút : Tráng Hán tám con**. Vài ngày sau Hoàng Đế gặp lại Quý Phi đã thấy nàng mặt mày hồng hào đầy sức sống liền vô cùng vui mừng. Nhìn thấy dưới thềm có 8 vị nam nhân gầy gò, mới hỏi là ai. Thái Y trả lời : Cặn thuốc.’ ”

“Oa oa oa oa oa...” Giang Hải cảm thấy một trận gió lạnh thổi tới, trên đầu còn hai con quạ đen vui vẻ bay qua. Đám trư Kim Qua đã cười tới không còn sức để đánh chữ rồi.

“Âm dương hòa hợp quả thật rất quan trọng.”Giữa một rừng dầu ..., Đường Tiểu vô cùng nghiêm túc nói: “Trung y luôn chú trọng đến đường âm bổ dương.”

Giang Hải điên rồi.

Sự thâm trầm ngày hôm qua phảng phất đã tan thành mây khói, mỗi người đều phấn chấn như hoa hướng dương. Nhưng Giang Hải hiểu rõ, mọi người đều đang cất lực thể hiện cùng một thông điệp – Không sao, chúng ta chấp nhận thua***.

Mọi người trong Danh Môn cảm thấy vị Lão đại ngày thường luôn không nóng không lạnh hôm nay đặc biệt cuồng bạo. Từ lúc GVG bắt đầu, lúc nào cũng đứng phía trước, gió to tuyết lớn lại càng không ngừng thổi, thổi, thổi, thổi... thổi đến khiến mọi người đều phát run.

GVG thắng to, Lão đại cũng chỉ keo kiệt thốt lên hai chữ – Giải tán.

Trường Kiếm Thiên Hạ biết tâm tình mình không tốt, và chết tiệt là hắn cũng biết tại sao lại không tốt.

Trận PK hôm qua giữa Kim Qua và Kì Lân Các, Trường Kiếm ngay từ đầu đã tụ tập nhân mã, chỉ đợi bọn Kim Qua kêu cứu sẽ đem quân đánh vào. Nhưng bọn Kim Qua dù chết vô cùng thảm thương, bỏ cũng không bỏ dậy nổi nhưng tuyệt không có ai kêu cứu.

Trường Kiếm hiểu niềm kiêu hãnh của họ nhưng không chấp nhận được Kim Qua triệt để coi nhẹ việc liên minh với Danh Môn.

Sự phản nộ như đứa trẻ không nhận được sự thừa nhận của bạn bè này khiến Trường Kiếm tâm tình vô cùng tồi tệ. Tại sao lại để ý Kim Qua như thế? Trường Kiếm Thiên Hạ không cách nào tự trả lời được, cũng không thể nắm cổ Kim Qua Lão đại hỏi: “Các người cuối cùng có xem bọn ta là bằng hữu không?”

Vì thế Trường Kiếm chỉ có thể đem hết buồn tủi hóa thành gió to tuyết lớn mà thổi, thổi, thổi... thổi đến lúc tâm hắn bình tĩnh lại.

Để phát tiết bớt tâm trạng không vui, Trường Kiếm quyết định xuống tầng cuối cùng của Vô Thiên Động một mình đánh Boss. Vượt qua thác nước, vừa được truyền tống xuống tầng cuối Vô Thiên Động, Trường Kiếm lập tức nhìn thấy có đám đông đang vây lấy một Pháp sư bậc cao của Kim Qua – Chung Cấp V Đế. (Chung Cấp ở đây là cấp cuối cùng chứ ko phải trung cấp, tức là cấp cao nhất, ko thể cao hơn nữa ý)

“ID bị đạo, ta sẽ chịu toàn bộ trách nhiệm, trang bị của ngươi ta sẽ trả lại một bộ y như cũ.”

“Đừng nghĩ trả lại trang bị là xong chuyện, ID là bị đạo trong tay ngươi, lại bị tụt mất 2 cấp, ngươi ít nhất cũng phải tụt đi 2 cấp.”

“Tụt 2 cấp thì nhẹ nhàng quá, ít nhất cũng phải 5 cấp.”

“Nếu các ngươi cảm thấy như thế được thì ta chấp nhận.”

“Vậy ngươi bây giờ bắt đầu chết đi, bọn ta ở đây có Mục sư.”

Một pháp sư mặc nguyên bộ đồ lúc mới bắt đầu chơi trò chơi lặng lẽ bước vào giữa đám quái, ánh sáng trắng của Hồi Sinh Thuật và giá trị máu bị thương tôn cao thay phiên nhau xuất hiện.

“Danh Môn Lão đại, ngươi đến báo với Lão đại, bảo hắn mau lại đây,... 55555555..., Chung Cấp không cho ta nói với người trong Hội, nếu nói ra hắn sẽ ra khỏi Hội.” Trường Kiếm Thiên Hạ đột nhiên nhận được tin nhắn “Lão đại hắn luyện công ở T3 tuyến 8.”

Trường Kiếm Thiên Hạ nhìn vị Mục sư MM đang nằm dưới chân Quái vừa gửi tin cho mình – Ba Tuổi Thì Rất Ngoan – liền nhanh chóng di chuột mở ra trang hệ thống, chọn tuyến 8.

*Nàng Nalia: chú thích luôn phần trong truyện là dạng cải biên lời bài hát Nàng Nalia của Augus Tung, lời gốc... rất ngớ ngẩn, vâng, đọc đúng rồi đấy, rất ngớ ngẩn... đại khái là truyền thuyết kể về 1 người con gái tên Nalia a, ai được nhìn thấy nàng thì sẽ trẻ hơn, ai được nàng ôm thì sẽ trẻ mãi không già, vì thế mọi người đều đi tìm nàng - vào baika đọc xong phần lời tít tít ghê >”

**Tráng Hán tám con: để giữ nguyên độ bắt ngờ ta để lại như vậy, nghĩ của nó đơn giản là Tráng (kiện) (nam từ)Hán tám con (người). Hehe, Ông Thái y bạ quá ==))

***Chấp nhận thua: thực ra cái này như kiểu dám làm dám chịu, dám chơi dám nhận.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Khi Trường Kiếm Thiên Hạ đến T3 tuyến 8 liền được mở mang đầu óc về cách luyện công vô cùng vô sỉ của Kim Qua. Chỉ thấy Giang Hải Lão đại đáng thương một mình đối đầu 5 Quái, cật lực chém giết, chạy nước rút, còn bên cạnh là 7 con heo hoặc ngồi xổm, hoặc ngồi bệt, hoặc nằm, đang tán chuyện trên trời dưới đất, không chút xấu hổ ăn điểm kinh nghiệm, thuận tiện cô vũ Lão đại cổ lên, họa hoằn lắm mới thấy Đường Tiểu ném sang một trạng thái.

Trường Kiếm Thiên Hạ chớp mắt liền đem tất cả phần nợ với Kim Qua chuyển thành đồng cảm với Giang Hải Lão đại – Huỳnh đệ, ngươi vất vả rồi, phục vụ nhân dân không dễ dàng gì. Đảng và Nhà nước sẽ ghi nhớ công lao của ngươi...

“Giang Hải, Ba Tuổi Thì Rất Ngoan của Hội các ngươi bảo ngươi sang chỗ Ma nữ ở tuyến 6 ngay.”

“A? Ba Tuổi không phải cùng Chung Cấp đi đánh quái rồi à?”

“Pháp sư tên Chung Cấp V Đế cũng ở đó, tiểu Mục sư bảo hắn không cho nói với các ngươi, nhờ ta đi gọi hộ.”

“... Chung Cấp cái đồ khoái làm hàng này!”

“Mọi người, đổi tuyến?... Ặc, các ngươi làm gì chạy nhanh thế, cũng không nói một câu. Danh Môn Lão đại, cảm tạ, bye bye” Giang Hải cũng đổi tuyến nhanh như bay.

Trường Kiếm Thiên Hạ buồn rầu một lúc rồi cũng nhanh chóng chạy theo.

Đám người Kim Qua đến chỗ Ma Nữ ở tầng 3 Vô Thiên Động liền nhìn thấy Chung Cấp không ngừng chết đi, lại Phục sinh, lại chết đi.

“Chung Cấp trư?” Ý Tiêm Tiêm đến đầu tiên, lập tức một chiếu đem Ma Nữ kéo về phía mình “Ngươi chơi trò tự sát à?”

“Ngươi thấy thừa cấp quá thì cứ cho ta là được rồi.”

“Aaaaaa, đã rút cấp rồi... Cái đồ vô lương tâm chết tiệt... -|||”

Đám Kim Qua lập tức hết sạch vẻ lười biếng lúc này, nhanh chóng kéo đám Quái về phía mình đánh.

“... Các ngươi sao lại đến đây?” Thao tác đã tẻ liệt, Chung Cấp trầm lặng nhìn đám người mới kéo đến, lúc lâu sau mới hỏi một câu.

Đường Tiểu đi qua cứu sống Ba Tuổi còn đang nằm dưới đất “T3 tuyến 8 nhiều người quá, bọn ta quyết định sang đây luyện.”

“Ngoài ra, ai giải thích chuyện gì đang diễn ra ở đây? Dù gì Chung Cấp cũng là người của hội chúng ta.” Câu này là Đường Tiểu nói với mấy người đang đứng ngoài.

Sự việc rất nhanh chóng được làm rõ. Vì Chung Cấp đã đạt cấp 100, mà yêu quái trong Phế Tích chỉ đến cấp 90, Chung Cấp giết quái cũng không

được điểm kinh nghiệm nữa, liền mượn ID của bằng hữu – Bá Đạo Huyết Ma – cấp 88 để chơi, nói rõ đồ đánh Quái lấy được toàn bộ cho Bá Đạo.

Hôm nay cũng như mọi khi, Chung Cấp và Ba Tuổi hẹn nhau ở chỗ Ma nữ tuyến 6, đến nơi mới phát hiện cả hai nick đều bị đạo. Nick của Bá Đạo còn bị rớt 2 cấp. Chung Cấp lập tức thông báo cho Bá Đạo, sau đó thì xảy ra một màn như Đường Tiểu trông thấy.

Bọn họ đã thống nhất Chung Cấp ngày mai phải trả lại trang bị toàn thân cho Bá Đạo, đồng thời bản thân phải rớt 5 cấp.

Kênh Công Hội của Kim Qua trầm lặng.

“Chung Cấp, người quyết định làm như vậy?”

“Ồ, đâu là việc của ta, hi vọng các người không xen vào.”

“Nhưng như vậy thật quá đáng...”

“Đúng thế, trả trang bị cho hắn, lại luyện giúp hắn 2 cấp là được rồi, sao người lại phải bị rớt 5 cấp?”

“Chung Cấp, nếu như đây là việc người đã quyết định, ta không có ý kiến, có điều...” Đường Tiểu cắt ngang “Ta hi vọng việc phục sinh sẽ do người trong Kim Qua đảm nhận.”

Đối với mỗi người chơi game, rớt cấp là việc vô cùng đau khổ, có điều bây giờ bọn Kim Qua chỉ mong người bị rớt cấp là mình còn hơn phải chịu cảm giác bất lực nhìn người khác rớt cấp.

Trong Phế Tích, PK không rớt cấp, bị Quái giết thì sẽ mất từ 1-10% kinh nghiệm, lúc trước bị chết cảm thấy trừ nhiều thế, hệ thống thật BT, bây giờ chỉ mong chết một lần rớt một cấp, rớt luôn 5 cấp thì càng tốt.

Ánh sáng từ Phục Sinh thuật của Đường Tiểu một lần lại một lần lóe lên, Chung Cấp một lần lại một lần ngã xuống.

Trường Kiếm gửi tin nhắn tới Giang Hải: “Quả là Nam tử hán!”

“Đương nhiên, có một Lão đại như ta mà.”

“- ||| Mới khen một tý đã nở mũi rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

“Chị ong nâu nâu nâu nâu, chị bay đi đâu đi đâu?”* Kim Qua Hội cũng cần cù như ong vo ve, vo ve, vo ve. Bây giờ đã rất khuya nhưng dây nick trong Kênh Công hội của Kim Qua vẫn sáng chói.

“Ai ngày mai đi làm đi học, toàn bộ đi ngủ hết cho ta.” Đây là lần thứ ba Giang Hải Lão đại phát thông cáo, có điều bọn Kim Qua toàn bộ tiếp tục phát huy bản lĩnh giả mù giả điếc cao cường, đem lời Lão đại trở thành tiếng dế trong đêm đen.**

“Ăn cướp à? Đắt thế!”

“Đại ca, giá đây là rẻ lắm rồi.”

“Huynh đệ, người có gọi ta một tiếng Đại ca cũng không được. Ta trên có cha mẹ già, dưới có con nhỏ, bên ngoài còn có bồ nhí, không phải dễ dàng gì.”

“...Thế này vậy, bỏ phân lẻ, tính người 1000W thôi.”

“Huynh đệ, 800W thôi, cao hơn ta chỉ còn cách đem khổ bán cho người.”

“- |||”

“Huynh đệ, người ta nói mỗi ngày làm một việc thiện, Đức Phật... (đã lược bỏ bớt 2000 từ dùng để giải thích Kinh Phật đằng sau - |||)”

“@_@|||, Đại ca, ta sai rồi, bán cho người 500W, người dừng lại đi..”

“Thu mua trang bị MaF, đá MaF, đã thành sản phẩm thì càng tốt, ai có nhắn tin cho ta.”

“Trời ạ, đây là Hỏa liệt Quái chuyên tấn công từ xa, người dùng Hỏa Hải làm gì?”

“... Lấy độc trị độc, lấy lửa trị lửa.”

“...Đầu heo, mau dùng Băng Dao, dùng Băng Dao ngay cho ta.”

“Nhưng mà... nhưng mà người ta là Hỏa Liệt Pháp sư mà..”

“...- -|||”

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +1 thành công

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +2 thành công

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +3 thành công

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +4 thành công

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +5 thành công

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +6 thất bại. Giáp MaF tổn hại, không thể sửa chữa.

- -||| Hệ thống thông báo: Giáp MaF +1 thành công

Hệ thống thông báo: Giáp MaF +2 thành công...

Đã 3 giờ sáng, trong Kênh Công Hội các nick vẫn sáng chói. Muốn luyện ra một bộ đồ Pháp sư tốt nhất bằng MaF +7 quả thật không dễ dàng.

Chung Cấp lần thứ N hi vọng mọi người không cần vì chuyện của mình mà vất vả như thế. Nhưng đương nhiên, lời của hắn cũng bị xem như tiếng dế trong đêm.

7h sáng, Đường Tiểu giao dịch với Chung Cấp, 1 bộ đồ MaF+7 và 5000W tiền mặt.

“Đừng phụ tấm lòng của mọi người.”

“...Cám ơn...”

“Aaa, chết rồi, hôm nay ta có tiết đầu, muộn rồi muộn rồi!!!”

“Nghỉ luôn là được.”

“Không được.”

“?”

“Ta là thầy giáo.”

“...@_@”

Kênh Công hội Kim Qua một trận hỗn loạn rồi lần lượt im lặng. Chung Cấp nắm chặt chuột, ngẩng đầu nhìn trần nhà hồi lâu, “Cái đồ án này thật rất có phong cách nghệ thuật.”

Bản gốc là lời bài hát cũng nói về ông nên tó vác bài này vô luôn, thật bất ngờ mình còn nhớ được bài này ý chứ =))

Tiếng dế trong đêm: bản gốc là Tiếng gào thét trong lòng thiếu niên giữa đêm khuya an tĩnh cơ, mà dịch dài quá nên chỉnh lại cho ngắn gọn

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Dù thế nào, thất bại thảm hại của Kim Qua và vụ việc Chung Cấp bị đạo ID cũng đã qua, nếu muốn nói để lại ảnh hưởng gì thì chính là khiến cho những

tâm hồn nhỏ bé non nớt của Kim Qua bị tổn thương nghiêm trọng, hiểu rõ hiểm ác của xã hội...

Có điều bày ngay trước mắt là vấn đề túi tiền sạch như mới giặt xong của Hội. Kim Qua vốn lúc nào cũng trong tình trạng tài chính không ổn định, bây giờ thì chính là hiện tượng cổ phiếu giảm mạnh, toàn bộ một màu đỏ rực rỡ*, hát vang bài ca hoa tại sao lại đỏ như vậy, đỏ như vậy, đỏ như vậy,....

“Lão đại, có việc làm, Vinh Diệu Môn thông báo hôm nay tìm người giúp họ giữ thành trong GVG.”

Giang Hải nhớ tới mình vì câu “danh ngôn” “GVG chỉ có bọn vô văn hóa mới làm” mà bị đánh hội đồng không biết bao nhiêu lần, vô cùng tiêu sái trả lời: “Ta là một nam nhân có quy tắc...”

“Lão đại, bọn hần trả 20E đấy!”

“...Chim chết vì ăn, người chết vì tiền, vụ này có thể nhận, vụ này có thể nhận.”

“Lão đại, công thành là Kì Lân Các.”

“Nhận! Nhất định phải nhận, giữa đường gặp chuyện bất bình phải rút đao tương trợ, hành hiệp trượng nghĩa, thiên hạ đại đồng**...”

“Lão đại, Tiểu Tiểu đã bàn xong với đối phương rồi, cũng an bài xong người rồi, ta chỉ đến thông báo cho người lát nữa đến thủ thành thôi, tọa độ 345-32.”

“... -|||”

Thời gian Phế Tích: bây giờ là 20h, công thành bắt đầu.

Kì Lân Các vừa tiếp cận Thành chính của Vinh Diệu – Thánh Điện Qua, liền cảm nhận được không khí khủng bố kì dị.

Vinh Diệu vốn cũng là một trong các bang hội lớn nhất trong Phế Tích, theo lý mà nói Kì Lân Các muốn công thành Vinh Diệu là chuyện vô cùng khó khăn. Nhưng gần đây trong Vinh Diệu truyền ra tin tức Hội trưởng và Hội phó không biết vì lý do gì mà mỗi người mỗi ngả, Hội phó đem một số người tách ra lập một Hội mới. Vì vậy Kì Lân Các lần này mới dám tổ chức công thành rầm rộ như thế.

Kì Lân Các lần công thành này đặc biệt hung hăng càn quấy, ngay lúc đầu đã tuyên bố sẽ chiếm được Thành chính của Vinh Diệu. Hội trưởng Vinh Diệu bị bức không còn cách nào khác đành đăng thông báo tìm người giúp sức. Nhưng những bang hội nhỏ thì không có sức đe dọa với Kì Lân Các, mà các bang hội có thực lực trong lúc GVG thì phải bảo vệ Thành của mình trước.

Bởi vậy, Kim Qua Thiết Mã là lựa chọn của Vinh Diệu đã không còn lựa chọn nào khác, trong lòng cũng không hi vọng gì nhiều. Có điều bọn Kim Qua hiển nhiên sát khí bùng bùng, khiến Hội trưởng Vinh Diệu rất nghi ngờ, bản thân có phải đã dẫn sói vào nhà không...

Cừu nhân gặp nhau đều đặc biệt tức giận. Bọn Kim Qua vừa nhìn thấy ba chữ Kì Lân Các lập tức huy động Ma Đồ Dao sáng lấp lánh. Kì Lân Các lúc đầu nhìn thấy Kim Qua đều tỏ ra khinh thị trêu chọc: “Đây không phải là bại tướng dưới tay chúng ta sao?”

“Thế nào, tìm được chỗ dựa vững chắc liền riu rít tới báo thù?”

“Có điều mất mũi chĩa tốt lắm, tìm được chỗ dựa bỏ đi.”

“Ha ha ha...”

Kim Qua trả lời rất nhanh, rất sáng khoái, rất hiệu quả. Giang Hải Lão đại đập lên đám thi thể, đem tên Kì Lân Các đen đuôi thứ 4 ném ra ngoài cổng thành. Đường Tiểu vui vẻ khiến người khác chết dưới tay Mục sư – nhân vật có khả năng công kích thấp nhất Phế Tích. Dưới vẫy Ý Tiềm Tiềm, Phong lưu quý vô số; Tiểu Ngã mặt dày không thèm dùng Ân Thân đi ám sát, quang minh chính đại đem chủy thủy đâm người ta...

Khoái cảm được báo thù huyết hận khiến đám trư Kim Qua phát huy những khả năng khác thường, ai ai cũng thao tác linh hoạt ngang ngửa Đường Tiểu, nhân phẩm bạo phát.

Hỏa Hải, Băng Dao, Lôi Bộc, Thổ Đột, các pháp thuật mạnh nhất của Pháp sư khiến cho công thành Thánh Điện Qua cát bụi mù trời, muôn màu rực rỡ. Những người quan sát trận đấu từ xa cảm thán – Thánh Điện Qua lần này pháo hoa đặc biệt long lẫy nha!

Liệt Diệm Kì Lân nhận được thông báo công thành thất bại, tức hộc máu.

Vì lần công thành do tình thế ép buộc này, hần chỉ cho vài thành viên cấp thấp đánh nghi binh ở các toàn thành nhỏ, để dành Thành chính chỉ còn lại mình, một Pháp sư, một Công Cung thủ, một Mục sư bảo hộ.

Nghe nói thất bại là do bọn Kim Qua nhúng tay vào, lại càng tức đến sùi bọt mép.

“Kim Qua Thiết Mã, thù này ta quyết không bỏ qua.”

Thời gian Phế Tích : 22h. Công thành kết thúc.

Thành chính của Vinh Diệu – Thánh Đế Qua bình yên vô sự. Kì Lân Các thậm chí đến cổng thành cũng không vượt qua được.

Giang Hải nhận giao dịch 20E từ Hội trưởng Vinh Diệu Hội trưởng: “Vô cùng cảm ơn sự giúp đỡ của các người.”

“Đừng khách sáo, đừng khách sáo, nhận tiền của người ta thì phải giúp người vượt qua khó khăn thôi.” Thuận tiện còn có thể báo thù huyết hận, Giang Hải cười miễn cưỡng như chó săn ăn vụng gà, đồ hết tội danh lên đầu hồ ly, lại còn được nhận thưởng một cục xương hạng nhất nữa.

“Không biết các người có muốn gia nhập Vinh Diệu?”

“Bọn ta là người văn minh yêu tự do và hòa bình, GVG chỉ có bọn vô văn hóa mới làm.”

“- -|||”

Giang Hải trên đầu nhận ngay Tâm Hồn Bạo Phát của Đường Tiểu, lại bị đám Kim Qua kéo xuống bịt miệng đánh hội đồng.

Đường Tiểu tiến lên trước: “Hợp tác vui vẻ, hi vọng lần sau lại có cơ hội hợp tác.”

“Ta là nam nhân có nguyên tắc...” Hội trưởng Vinh Diệu không nói được gì nhìn tuyên ngôn của người nào đó đang hấp hối giấy dựa bay qua trên kênh Công đạo.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Kim Qua sao lại nghèo như vậy? Theo lý mà nói Kim Qua dù không đến mức giàu ngang ngân khố quốc gia thì ít nhất cũng là dạng Công hội giàu nứt đổ đổ vách.

Thứ nhất, thành viên Kim Qua ai cũng cấp bậc vô cùng cao, giết Quái, cướp trang bị ít nhất cũng không lỗ tiền thuốc.

Thứ hai, khả năng Tinh Luyện của Đường Tiểu đã luyện đến cấp bậc Tông sư. Chế tạo các cực phẩm nhỏ yêu cầu không quá cao đều dễ như chơi. Trang bị của bọn trư Kim Qua hầu hết đều là sản phẩm của Đường Tiểu, ngon bổ rẻ.

Cuối cùng, Kim Qua không tham gia GVG – hoạt động đốt tiền cao cấp.

Vì thế, nếu không gặp những nguyên nhân khách quan không thể tránh được, VD như bị đạo nick, Kim Qua cho dù không phải đại gia thì ít nhất cũng là dạng trung lưu. Có điều sự thật tàn khốc, Kim Qua thủy chung nghèo rớt mồng tơi...

Đối với vấn đề này, đám trư Kim Qua chọn cách trốn tránh rất không có đạo đức nghề nghiệp, lí do là: sự thật bày ra trước mặt, có cần phải tìm hiểu nguyên nhân không? Một tấm gương đạo đức tốt hiện ngang tầm liệt. Sau lưng còn than thở :Gia môn bất hạnh, gia môn bất hạnh, nhưng tất nhiên, chả có chút thành ý nào.

Đường Tiểu vừa đăng nhập Phế Tích, lập tức bị gọi nặng xì đến Thác Nước.

“Đường Đường mau đến Thác Nước, nhanh lên.”

“Đường Đường, mau đến, Lão đại đang phát đồng phục kia.”

“Chụp ảnh, chụp ảnh, mau đứng vào.”

Đường Tiểu dùng tốc độ tàu hỏa chạy đến nơi hẹn hò nổi tiếng của các cặp tình nhân trong Phế Tích – Thác Nước, nhìn thấy một bầy Dạ hành Hiệp khách – -||| Đồ Dạ hành Hiệp là áo choàng toàn một màu đen do công ty quản lý Phế Tích đưa ra, khi mặc vào thì không phân biệt nam nữ, nghề nghiệp, cấp bậc, tất cả đều đen tuyền như quạ.

Vì theo phong cách bí ẩn, đồ Dạ hành Hiệp bán chạy vô cùng – có thể thấy năm nay người muốn làm hàng đều không bỏ qua cơ hội, nhất là khi bản thân còn đang muốn thể hiện mình rất có nội hàm, giá cả lại càng tăng cao chóng mặt đếm mức cướp giật luôn.

Đường Tiểu nhận giao dịch từ Giang Hải, cười cười mặc vào.

“Lão đại, thu thập từng này bộ, nhất định rất khó khăn đúng không?” Về mặt ôn hòa. “Vi dân phục vụ, vi dân phục vụ.” Mặt đắc ý. “Nếu đã vậy, tuần sau, việc đào quặng do Lão đại lo rồi.” Vô cùng bình tĩnh. “...Đừng mà, Đường Đường, ta cũng không phải tham ô công quỹ làm việc riêng, ta là vì mọi người mà! Cùng lắm thì phê bình nội bộ, đừng thế...” Khóc gào thảm thiết. “Đừng thế, đừng thế.” Toàn bộ đồng thanh cầu tình.

“Vậy tuần sau, tất cả mọi người đều đi đào quặng.” Khiêm tốn tiếp thu ý kiến. “...” Im lặng. “Đường Đường, ta muốn cùng tổ với ngươi.”

“Không được, Đường Đường là của bọn ta.”

“Ngươi bỉ ổi.”

“Ngươi vô sỉ.”

“Ngươi bỉ ổi vô sỉ.”

“Ngươi vô sỉ bỉ ổi.”

“Được, ta vô sỉ bỉ ổi, ngươi chẳng lẽ lại không phải bỉ ổi vô sỉ?”

“Ta bỉ ổi vô sỉ, ngươi lại không phải vô sỉ bỉ ổi?”

“...”

“@#%&...”

Mọi người “...”

Đường Tiểu “...- -|||”

“Ha ha ha ha, nhớ năm đó, lão nương ta cũng là một thiếu nữ thuần khiết như Quỳnh Dao, dám đấu với ta, ngứa da rồi à?” Ý Tiêm Tiêm thuận lợi cướp được Đường Tiểu về tay, cười điên cuồng.

Giang Hải bị chà đạp nằm bẹp dí dưới đất hát: “Làm đau trái tim anh lòng em hẳn rất vui sướng...”

Thế là, đám Kim Qua không có tí ý thức công cộng, đứng trước Thác Nước nơi hẹn hò của các cặp tình nhân, bày ra đủ mọi thể loại tư thế, chụp ảnh bộ đồng phục đầu tiên của Hội, làm kinh động các đôi uyên ương, thu hút vô số cái lườm.

Nghe nói từ ngày đó, Phế Tích xuất hiện truyền thuyết về một đám Cao thủ Hắc đạo thân mặc Dạ hành Hiệp, chuyên phá hoại các cặp uyên ương hẹn hò ở Thác Nước.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

20E vốn có thể khiến cho Kim Qua giàu có lên một tý, bỗng biến thành 20 bộ đồ Hiệp khách bí ẩn, cũng chắc chắn khiến hầu bao bọn Kim Qua trống không. Thử nghĩ xem bất cứ ai nhìn thấy một đám heo đen sì sì, nghênh ngang đi khắp Phế Tích hung hăng đào quặng chắc chắn đều nghĩ đến – Cường đạo! Giết người! Quý đến thôn...

Bởi vậy bọn Kim Qua đi đào quặng đặc biệt thuận lợi, rất nhiều người đều chọn lựa tránh luôn chứ không cùng bọn hắc cướp quặng – -||| Có điều thế giới tươi đẹp như vậy là nhờ những nhân vật anh hùng không sợ cường quyền.

Đường Tiểu nhìn thấy bộ dạng chuẩn bị đánh nhau của Kĩ sĩ, lập tức bỏ qua mỏ quặng đó, tìm chỗ khác nhảy vào.

Đánh nhau? Đường Tiểu mỉm cười, Mục sư là dùng để cứu người chết, giúp người bị thương, mong mọi người nhớ kĩ.

“Tất cả bọn phản động đều là lũ hồ gậy.” Nhìn đám Xã hội đen thất bại chạy trốn, Kĩ sĩ bảo vệ thành công quyền lợi đặc ý cảm khái.

Toàn bộ đám Kim Qua đều lão đạo. Chết tiệt, ai vô ý thức, dám vút vô chuỗi linh tinh...

Phóng hỏa giết người, vào nhà cướp đoạt, dâm tiện vô sỉ, độc ác không thể thương lượng, đầu chảy máu, chân lở loét...

Đây là lời nhận định lúc Ôn Thành Không bị đá ra khỏi “Vũ Lâm Tôn Phái”. Ôn Thành Không bắt đầu gõ gõ bàn phím, phát hiện bình luận về bản thân đã tụt đến mức này, người ta chẳng qua là kiếm bát cơm ăn thôi mà...

Thế là Phế Tích PK bảng Đệ nhất Sát thủ, vì an ủi tâm hồn bị tổn thương, quyết định lập 1 acc mới, một Tiểu Mục sư hết lòng hi sinh vì bá tánh, tên là Dưới PP Có Tiên Thủ (dưới móng có bàn tay tiên...)-|||. Lập xong acc mới liền vô cùng hào hứng chạy ra ngoài thành.

Có điều bạn Tiểu Mục sư hiển nhiên đã quên bản thân đang là một bạn nhỏ yếu đuối, trực tiếp bị mèo hoang cắn, ếch nhái dè, hồ ly đập mà chết...

“Bạn nhỏ bán thân, có muốn ca ca đem ngươi đi luyện công không?” Không nghi ngờ gì, cái câu buồn nôn này chính là do người đang chán đến phát điên – Giang Hải Lão đại nói.

“Ừ ừ, Đại ca, ngươi rất lợi hại đúng không?” Tiểu Mục sư thanh khiết gật đầy đầy ngây thơ.

“Lại đây, Đại ca giúp ngươi đỡ Quái, ngươi đánh.”

“Đại ca, cấp bậc của ngươi nhất định rất cao đúng không?”

“Thường thôi, thường thôi.”

“Ta có thể luyện đến cấp cao như ca ca không?”

“Ngươi chăm chỉ nhất định sẽ luyện được.”

“Luyện lên cao rồi cũng sẽ trở thành con gấu ngốc như ngươi sao?”

“...” Nếu không phải hệ thống bảo vệ người chơi từ cấp 10 trở xuống, không cách nào cưỡng chế PK, nếu không Giang Hải thực sự nghi ngờ liệu có thể không chế bản thân không giết chết tên tiểu Mục sư ngây thơ trước mặt hay không.

“Ha ha ha ha ha ha..” Ôn Thành Không đã cười đến roi khỏi ghế.

Giang Hải cố hết sức kiềm chế trước tên tiểu Mục sư đáng chết kia, hoàn thành nốt nhiệm vụ, trực tiếp gửi một lời mời sang.

“Kim Qua Thiết Mã mời ngươi gia nhập Hội. Đồng ý? Từ chối?”

Ôn Thành Không vừa cười vừa ản Đồng ý, trên đầu lập tức xuất hiện bốn chữ vàng to đùng chói lọi.

Giang Hải cười nham hiểm, gia nhập Hội của ta rồi thì không đến lượt ngươi kiêu ngạo, xem ta dạy dỗ ngươi thế nào...

Có điều, Giang Hải đã quên mất, người bị dạy dỗ nhiều nhất trong hội hình như chính là Lão đại hần...

Ôn Thành Không mở trang Thành viên của Công hội: “Ặc, nhất được ngọc rồi, toàn bộ đều là cao thủ trên cấp 80.”

“Mọi người cùng chào mừng nào, Hội chúng ta có thành viên mới.” 15 con heo đang rảnh rồi chán chường đồng loạt mở trang Thành viên Công hội, tìm, tìm... cuối cùng cũng tìm ra một bạn nhỏ cấp 10.

“...”

“Lão đại, ngươi không được buôn bán trẻ con.”

“Trâu già ăn cỏ xanh.”

“Nghiện luyện đồng.”

Giang Hải “...- -|||”

“Tiểu đệ, lại đây chị cho kẹo.”

“Tiểu muội, ca ca bảo vệ muội.”

“Sao ngươi biết là tiểu đệ?”

“Trực giác, trực giác của nữ giới luôn chính xác.”

“Xi, nhìn thế nào cũng là Lão đại tìm cô dâu nuôi từ nhỏ.”

“@#%&...”

“...@#%&”

Ôn Thành Không “...- -|||”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Tiểu Mục sư của Ôn Thành Không, dưới sự “bảo vệ” của đám người Kim Qua ngày ngày mập mạp, khỏe mạnh lớn lên... Vâng, đây là cách nghĩ của một bên. Nhân vật chính còn lại – Ôn Thành Không bây giờ chỉ mong có thể đập đầu chết ngay trước máy tính, có điều vẫn phải dùng ngữ điệu thuần khiết vô tội nói với Ý Tiêm Tiêm: “Tiêm Tiêm tỷ, cảm ơn tỷ...”

Bởi vì đám heo Kim Qua, để chào đón thành viên mới, để thể hiện tình yêu nồng nhiệt của mình, đã đưa bạn Mục sư nhỏ cấp 10 đi giết Quái cấp 90...

Thế là một đường, Ôn Thành Không bị ông Hồ hôn một cái, liền nằm dưới chân ông; bị cục cung Rắn gỗ một cái, liền treo trên đuôi rắn; bị bác Thụ Quái (loài yêu cây) kéo lại chào, liền không cam tâm tình nguyện làm Hoa bùn dưới đất.

Để bạn nhỏ đáng yêu có thể thuận lợi đến đích, bọn Kim Qua nhớ lại phương pháp đưa đồng loại cùng di chuyển duy nhất trong Phế Tích – Công Chủ Bao (cái ôm của Công Chủ).

Hệ thống thông báo : Vì cùng giới tính, lời mời sử dụng Công Chủ Bao của người chơi Giang Hải Kí Dư Sinh thất bại.

“Giờ, ta muốn kháng nghị, đây là phân biệt giới tính.”

“A, Lão đại xem ra rất yêu Tiểu Tiên nha.”

“Thật đói khát...”

“Lão đại, dù sở thích của người có thô tục một chút, BT một chút, vô đạo đức một chút, nhưng ta vẫn ủng hộ người.”

“Tình yêu không có gì sai, dù người người yêu là người gì, hay thậm chí không phải người...”

“Ta không tán thành Luyện Đồng, nhưng ta bảo vệ quyền được yêu của người.”

“Tiểu Tiên, người đủ 14 tuổi rồi chứ?”

Giang Hải “...Người này đã chết, có việc cũng đừng làm phiền.”

Ôn Thành Không “- -|||” Ta bây giờ là người mới, người mới, người mới, ta phải giả vờ dễ thương, giả vờ dễ thương, giả vờ dễ thương Tiểu vũ trụ à, người đừng vội bùng nổ...

Hệ thống thông báo: Người chơi Ý Tiêm Tiêm mời người sử dụng Công Chủ Bao. Đồng ý? Từ chối?

“Hô hô, tiểu đệ lại đây, vào vòng tay của tỷ tỷ.”

“Lão đại, cạnh tranh khốc liệt nha.”

“Kiềm chế bi thương.”

“Duyên phận, duyên phận, thật con mẹ nó tròn.”

Giang Hải – -||| có thể giả chết ta quyết không động đây.

Vì vậy, Ôn Thành Không dưới ánh mắt đầy nhiệt huyết của mọi người, dưới cái nhìn kinh ngạc của người qua đường, dưới thôi thúc muốn đập đầu trước màn hình, một đường được che chở tới thẳng đích. Vẫn còn có thể vô cùng thuần khiết, vô cùng đáng yêu mở mồm: “Tiêm Tiêm tỷ, cảm ơn tỷ... Tỷ nhất định là 36D đúng không?” (oh vâng, size bra =))

“...”

“Thần tượng.”

“Trường Giang sống sau đê sông trước, sông trước bị vùi dập trên bờ cát, ta chết không nhắm mắt...”

“Bạn nhỏ, tay có thể sờ loạn, lời không thể nói bừa.”

“Nho học có thể dạy, gỗ mục có thể khắc, kì tài vô lượng, thiếu niên anh hùng chết sớm.”

Ý Tiêm Tiêm “Đạo này đang thịnh hành vắt sữa JJ, tiểu đệ còn nói bậy, cẩn thận tỷ dùng dưa chuột phá hỏng PP đệ nha. *chóp chóp mặt*”

“- -|||”

Ôn Không Thành nằm dài trên đồng đồ nhìn phương pháp luyện công vô si của Kim Qua, người làm việc hôm nay – Vẫn là Giang Hải Lão đại.

“Giang Hải lão đại, phát hiện ra một Boss dị biến, có hứng thú liên thủ không?” Trường Kiếm Thiên Hạ “Boss nào, mới xuất hiện à?”

“Không phải, là dị biến của Huyết Ma Bảo chủ. không biết là do bọn đen đui nào tạo ra, tốc độ quá nhanh, bọn ta không đủ cao thủ.”

“... có phải tên là Cai Ân không?”

“Ừ, làm sao ngươi biết?”

“Khụ khụ... là nghe người khác nói qua... khụ... thôi.”

“Được, ngày mai cùng nhau đánh, ta chọn vài tay cao thủ qua.”

“- -|||”

16 người lại một lần nữa đứng trước Huyết Ma Bảo, đám Kim Qua muôn phần cảm khái.

“Thế sự quả là khó lường!”

“Vật đổi sao rời!”

“Lịch sử đầy máu và nước mắt!”

“Nhân quả tuần hoàn!”

“Báo thù huyết hận!”

“Hò Hán Tam ta đã quay lại.”

Trường Kiếm Thiên Hạ “?????”

Giang Hải : “ha ha... ha ha.. đừng lấy làm lạ, bọn họ hôm nay ăn cá bon, trứng gà nhuộm phẩm màu, ốc Amazon khổng lồ hơi nhiều.”

“Xoẹt xoẹt xoẹt... ầm ầm ầm...” Giang Hải vô cùng thâm hi sinh ngay trước khi trận chiến bắt đầu.

“Quảng Điện vừa ra tay, cái gì cũng không còn, ha ha ha ha ...”

“Quy tắc tham gia trò tiêu khiển này – Ta đã sớm chuẩn bị tinh thần ngồi tù.”

...

Trên đầu Trường Kiếm Thiên Hạ chảy xuống một giọt mồ hôi, đám Danh Môn rơi xuống không biết bao nhiêu giọt...

Trường Kiếm Thiên Hạ nhìn một đám đen xì xì, hỏi Giang Hải: “Giang Hải Lão đại, tất cả đều tham gia à?”

Giang Hải bỏ lên sau khi nhận Phục sinh thuật của Đường Đường “Ừ, đã đến thì toàn bộ đều tham gia, bọn ta đều là các anh em Hồ Lô***, la la la la la, đình đình tang tang anh em Hồ Lô.

“- -|||”

Trường Kiếm nhìn Dưới PP Có Tiên Chương: “Bạn nhỏ này cũng tính?”

“Tính, đương nhiên tính.” Ôn Thành Không nghiêng răng nghiêng lợi, đừng có đem cà chua nhằm thành táo, lão tử trên chiến trường thay áo giáp thì cũng là một hảo hán.

“...”

Đám người Danh Môn không khỏi có chút oán hận, có điều cũng rất phong độ mà không thể hiện ra.

*JJ : oh vâng, cái.. của nam giới ạ =))

** PP : thực ra đoạn này ta đã chém rồi, vì bản gốc là đem dưa chuột phá... cục huyết – -||| cơ mà thấy bôi bác đâm ta ghi PP thôi

*** Anh em Hồ Lô : film oạt hình có 7 anh em Hồ Lô ý ^^ Bạn cũng chưa xem, ai biết kể với ^^

Chương 16

“Khụ, trước khi tiến vào ta phải nói rõ” Trường Kiếm nói “Bên trong là dị hóa của Quỷ hút máu, tốc độ vô cùng cao, hơn nữa không phải ai cũng chống đỡ được, vì thế chúng ta sẽ để cho những ai Mẫn cao thu hút sự chú ý của nó, tiến hành tấn công từ xa. Trong thời gian này Pháp sư và Cung thủ phải tấn công hết sức. Kỵ sĩ bảo vệ tốt Mục sư, còn Mục sư phải chú ý đến những người đang thu hút sự chú ý của Boss. Còn về sau, hi vọng mọi người phục tùng mệnh lệnh. Giang Hải Lão đại, người thấy thế nào?”

“Ta không có ý kiến.”

“Được, vậy chúng ta sắp xếp đội hình. Chúng ta ở đây có 3 người Mẫn cao, Xin hỏi bên các người có những ai Mẫn cao vượt qua 30 điểm?”

Từ đám Kim Qua đi ra một Đạo tặc, 1 Thích khách, 1 Cung thủ và 1.. Mục sư.

2 người đầu tiên Trường Kiếm có biết, chính là Cảnh Sát và Tiểu Ngã, Cung thủ là Thực Ra Ta Không Yêu Hằng Nga, Mục sư là Đường Tiểu – -|||
“Các người Mẫn bao nhiêu điểm?”

“40, 40, Mẫn, 40...”

Danh Môn toàn bộ gả nhào “Ngất, làm thế quái nào mà tăng điểm được?”

“Đạo tặc và Thích Khách toàn Mẫn còn được, Cung thủ miễn cưỡng có thể, Mục sư tăng điểm như thế không phải bị Phế Danh rồi à?”

“Không lẽ hẳn theo đường Toàn Mẫn Toàn Thể? Hoàn toàn bỏ qua phần chữa trị? Như vậy không phải là chỉ có thể hồi sinh, không thể phục hồi máu?”

“Đúng thế, tốc độ tăng lên, nhưng máu ít F thấp, bị Quái chạm nhẹ một cái là chết rồi?” (F= phòng ngự)

Trường Kiếm cũng hắc tuyến đầy đầu nhìn Đường Tiểu.

Thuộc tính trong Phế Tích được phân như sau:

Lực – trọng lượng, quyết định thể lực của nhân vật trong game, đồng thời quyết định nhân vật có thể mặc trang bị gì.

Thể – thể chất, quyết định HP của nhân vật. (HP = Health point)

Tinh – tinh thần, quyết định điểm MP của nhân vật. (MP = Magic point)

Mẫn – tốc độ, quyết định tốc độ di chuyển của nhân vật, có tỉ xuất trốn thoát nhất định.

Trí – tấn công, quyết định khả năng tấn công của nhân vật lớn hay nhỏ.

Vận – may mắn, quyết định tỉ suất vật phẩm bạo phát, có điểm cố định, không thể tăng, chỉ có thể thông qua các nhiệm vụ đặc biệt nhận được thêm điểm. Cơ bản có thể bỏ qua.

Mỗi loại thuộc tính tăng lên cao nhất là 40 điểm, trong Phế Tích, tăng 1 cấp được tặng 1 điểm tự do.

Ý nghĩa của bảng thuộc tính này là, người muốn mặc trang bị tốt tăng F, người phải tăng Lực; muốn máu cao sống lâu, phải tăng Thể; muốn G cao phải tăng Trí. (G = khả năng tấn công)

“Toàn Mẫn toàn Thể?” Trường Kiếm hỏi Đường Tiểu.

“Toàn Mẫn toàn Trí.”

“- -|||” Trường Kiếm tiếp tục đầy hắc tuyến “Máu bao nhiêu? Có thể dùng trang bị gì?”

“600 điểm, có thể mặc đồ cơ bản của người chơi mới.” Đường Tiểu trả lời.

Trường Kiếm đột nhiên phát hiện bản thân rất muốn tiến lên nắm cổ tên trước mặt hỏi: “Người đàn ông à? Sao đến bây giờ người vẫn chưa bị bắt vì tâm thần phân liệt?”

Mà Ôn Thành Không cũng cảm thấy tên này nhất định biến thái, cực kì biến thái, chắc chắn không phải biến thái bình thường, có điều biến thái rất hợp

với ý hân, ha ha ha.

“Danh Môn Lão đại, ngươi không cần quá thương tâm.” Giang Hải tốt bụng an ủi Trường Kiếm rõ ràng đã bị đá kích nặng nề. “Đồ của người mới chơi so với khổ cũng che được thêm 2 điểm thôi mà...”

“... @\$%&” Giang Hải lần thứ hai bị kéo xuống diệt khẩu.

“Khụ, 3 người các ngươi tham gia và đội dẫn dụ Boss, Đường Tiểu ngươi cứ quay lại đội Mục sư đi.” Trường Kiếm thu thập linh hồn bé nhỏ bị đá kích như chiếc Renault S.A trong buổi triển lãm xe, quyết định phải quay lại vấn đề chính.

“Tiếp theo, Pháp sư và Cung Thủ một đội, chia 2 tổ, Kỵ sĩ và Mục sư một đội, phân 2 tổ.”

“Còn về ngươi...” Trường Kiếm nhìn Dưới PP có Tiên Thủ, có phần ghen tị.

“Không sao không sao, là vào đội tham quan, ngồi cổ vũ các ngươi là được.”

“...- -||| Vậy cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Tiến vào Huyết Ma Động, bọn Kim Qua quen đường thuộc lối giết sạch trái phải, trên dưới, trước sau, cả Quái lộ diện lẫn đang ẩn nấp, một đường thuận lợi vào đến cửa phòng Boss, khiến bọn Danh Môn ỷ khuất nghiêm trọng – Các ngươi cho là đang đi tán MM sao? Người nào người nấy đều ra sức chơi trội thế?

Kiên quyết gọn lẹ giết sạch 3 tiểu Quái giữ cửa, mở cửa phòng Boss, Cai Ân đã dang rộng hai cánh đảm thẳng đến...

“Giữ chứ, có cần gấp thế không?” Bị đánh không kịp trở tay, bọn Kim Qua lập tức lùi về sau.

“Anh đẹp trai, không lẽ mọc thêm hai cái cánh thì não cũng hỏng luôn rồi? Trước đây ít ra cũng còn chào hỏi nhau mà.”

“Lực bất tòng tâm, lực bất tòng tâm”

“Đây là dị biến hay là phát dục thế?” (bỏ tay toàn tập cái bọn này – -|||)

“Có JQ, ta ngửi thấy mùi JQ.” (JQ có nhiều nghĩa, thường thấy là kích thích, ngoài ra còn khá nhiều như kĩ năng, máy móc, tiền bạc, kiên cường... vì nó là viết tắt của pinyin tiếng Trung)

“...- -|||” Danh Môn toàn bộ tắt tiếng, tại sao lại hợp tác với cái lũ này? Mặt mũi biết để đâu đây?

Một tổ dẫn dụ Quái nhanh chóng hành động, chết một người bổ sung một người. Mục sư nhân cơ hội phục sinh cho người chết.

Pháp sư và Cung thủ dốc toàn lực tấn công Cai Ân đang bay trong không trung...

“Aaaaa, sao lại đuổi theo ta?” Một Mục sư vút lại Hòa Cầu, vội vã chạy thoát thân.

“Đội Dụ Quái thay người, OT* quá thấp, không dẫn được Quái.”

Đội dẫn Quái kéo theo Cai Ân đại nhân cắt lực chạy vòng vòng, ta chạy ta chạy ta chạy chạy chạy... Đẹp trai hơn cả Trương Đông Kiện, tốc độ còn nhanh hơn cả ánh sáng, là hi vọng của điện kinh Trung Quốc nhà.

“Mục sư đánh đi.” Không biết ai vừa nói một tiếng, lập tức khiến đám Mục sư không mấy khi có cơ hội giết quái xông thẳng lên ra đòn vô cùng sáng khoái. Bên cạnh, đám Kỵ sĩ oán hận giết mấy con Quái nhỏ mới xuất hiện – 55555555 Hóa ra Kỵ sĩ cũng cps ngày đi quét đất... Ròng bị vậy chỗ nước cạn, Hổ rơi vào bình nguyên...

“Ta không định nói ta rất thân thiện, ta không định nói ta rất trong sáng, nhưng ta không thể từ chối cảm xúc trong lòng** – một Kỵ sĩ hoàn toàn không có đất dụng võ.” Giang Hải lão đại giả vờ trầm lặng ngửa mặt lên trời than thở. “Trời đã sinh Cai Ân sao còn sinh Kỵ sĩ? Haizzz...”

Sau khi “chạy chết” 5 anh hùng, 3 con gấu chó, 1 con gấu Bắc cực, dưới cái sự đánh đấm điên cuồng toán loạn của đám người, vạch máu của Cai Ân đại nhân cuối cùng đã trống một nửa, tốc độ cũng giảm dần, diện tích gây tổn thương cũng nhỏ lại.

“Kỵ sĩ lên trước dẫn dụ hần, đội dụ Quái lù về sau. Mục sư chú ý kỵ sĩ.”

Người đồng chính là sức mạnh lớn, giết một con heo Giang Hải, lại có người sau đến, một Giang Hải ngã xuống, hàng ngàn hàng vạn Giang Hải đứng lên...

Đạp trên máu tươi của Kỵ sĩ, vạch máu của Cai Ân dần bị triệt trống.

Hệ thống thông báo: Huyết Ma Bảo chủ Cai Ân khởi động Huyết Hóa. Huyết Hóa thành công.

Cai Ân nháy mắt biến thành 99 con dơi bay ra khắp nơi.

“XXOO, cứ tưởng dị hóa rồi thì sẽ không ra cái chiêu bí ồi hèn hạ này nữa chứ.”

“Mặt người dạ thú.”

“Nhân tài! Tuyệt đối là nhân tài thế kỉ 22!”

“Đuổi giết đi!”

Bọn Kim Qua phát điên chạy khắp nơi bắt giết đội quân dơi đang chơi trò trốn tìm. Danh Môn cũng rất nhanh chóng tham gia.

“Ặc, sao có thể dâm dăng như thế?” Mắt nhìn mấy con dơi mắt đỏ máu lọt lưới bay vào vùng tầm tới, đám Kim Qua cảm thấy như bị LJ*** cả trăm lần, cả trăm lần...

“55555 ... Tôn nghiêm của ta!”

“... Không phải là trình tiết à?”

“Trình tiết của hần sớm đem bán với giá 10 tệ cho ta rồi.”

“...Cút!”

“55555.. Tiểu Điểm Tâm nguoi làm ta đau lòng quá... nhớ ngày nào chúng ta...”

Bình bình, ầm ầm, trên đất xuất hiện thêm 2 cái xác.

“Chết vì tình!”

“Tự tử vì tình!”

“Yêu nguoi, yêu đến giết chết nguoi.”

“Ta không có được thì không ai có được.”

“@#%&... .”

Đám Kim Qua vô si đứng bên cạnh vừa xem kịch vừa bình luận.

“...- -|||” Danh Môn mặc dù vì chuyện giết Boss thất bại mà buồn phiền, nhưng việc muốn làm hơn là cách bọn Kim Qua này càng xa càng tốt.

Hệ thống thông báo: Đội “Danh Môn Thiên Hạ & Kim Qua Thiết Mã” đã đánh bại Quỷ hút máu Cai Ân. Uy danh tăng 1000, kinh nghiệm tăng XXXXXXXXXX.

Đám người đang chuẩn bị thu dọn hồi thành lập tức bị thông báo của hệ thống làm ngơ ngác, không lẽ mấy con dơi chạy thoát lúc nãy là ảo giác tập thể?

“???? Vị anh hùng nào làm thế?”

“Nguoi.... Ta...”

“Tiểu Lý Phi Dao?”

“Sở Lưu Hương?”

“Hay vì chúng ta nhân phẩm tốt, mấy con dơi đó bị bạo bệnh mà chết rồi?”

“Đương nhiên là do người nhìn người yêu, hoa nhìn hoa nở, xe nhìn xe chở, moto nhìn moto nổ ta đây rồi!”

Một Cung thủ cao cấp toàn thân mặc trang bị cực phẩm kiêu ngạo đi ra từ đám đông, trên đầu là ba chữ đỏ như máu – Ôn Thành Không.

“...” Huyết Ma Bảo nhiệt độ thấp xuống vài độ. Là truyền thuyết trong Phế Tích...

* OT : Over Tank. Quái và người chơi có ghi hận, nếu hận thù với người chơi nào cao hơn thì Quái sẽ tấn công người đó trước. Người chơi đánh Quái này gọi là Tank. Nếu ghen thù của mình với Quái vượt quá Tank 10% thì Quái sẽ quay sang tấn công mình.

** Cái câu bạn Giang Hải nói là câu hát trong bài Em không định... của Dương Ngọc Bảo (nếu ta ko nhầm từ Hán Việt ==)), ko nói mọi người lại tưởng bạn ý nói chả liên quan gì đến nhau

*** LJ : nghĩa thông thường là rác rưởi (dùng để mắng người) nhưng trong trường hợp này phải dùng nó theo nghĩa trong đam mỹ, từ tương đương là QJ = cường dâm ạ >” « Chương sauChương tiếp » Bạn đang đọc truyện trên website Webtruyen.com

Nếu bạn thấy thích hãy nhấn like: Bình luận

Đừng nhập

Lời bình giới hạn từ 15 đến 500 ký tự. Số ký tự: 0

Họ tên Email +=

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Khi Cai Ân đại nhân vừa xuất hiện, Ôn Thành Không đã đổi về nick cũ, một mạch chạy đến Huyết Ma Bảo, đứng vào góc tối, chuẩn bị bất ngờ xuất hiện thực hiện anh hùng cứu mỹ nhân, biểu diễn làm hàng.

Có điều nhìn Đường Đường ung dung ném Phục Sinh thuật ra tứ phía, đám Kỵ sĩ mỗi người đều không sợ đồ máu hi sinh đánh vô cùng hăng máu, Ôn Thành Không vô cùng uất ức phát hiện phương thức xuất hiện của mình đã chết từ trong trứng nước, thế là bạn Ôn đành tìm nơi không người, ngồi bó gối vẽ vòng tròn – Làm người phải khiêm tốn, làm người phải khiêm tốn...

Kết quả, không biết bạn Ôn đáp phải vận may phân chó gì? Hay tâm hồn bị tổn thương đã cảm động được vị thần tiên nào, mấy con doi đào thoát không hiểu sao lại bay qua bên cạnh, trở thành chỗ phát tiết đen tối, uất hận của bạn Ôn... động vật đáng thương...

Khi Ôn Thành Không vừa đóng đinh nốt con doi cuối thì nghe hệ thống thông báo đã giết Quỷ hút máu Cai Ân, thế là bạn Ôn vô cùng oai phong lẫm liệt lên đài.

“Ai yo, vang danh thiên hạ nha.”

“Tâm lý biến thái, tinh thần bất thường, tuổi nhỏ đã phải chịu qua X ngược đãi – Quỷ vương sát nhân trong truyền thuyết.”

“Không phải nói hán đã dùng máu của đồng nam đồng nữ luyện thành Cửu Dương Bạch Cốt Cung rồi à?”

“Nói bừa, ta nghe nói tên đó vì luyện thần công đã tự cắt JJ của mình nên mới trở nên BT như Đông Phương Bất Bại.”

“Ặc, các người...” Ôn Thành Không phun máu vào màn hình. “Một thiếu niên thuần khiết như ta có đến mức người người oán trách, nhân thần phản nộ thế không?”

“Có!” Đám Kim Qua không thêm nề mặt vô cùng đồng thanh trả lời.

“Ôn Thành Không, Danh Môn với ngươi không kết oán, mặc dù ngươi đã giết... rất nhiều người của bọn ta.” Trường Kiếm có chút đau đầu nhìn Ôn Thành Không, tên quanh năm suốt tháng bay nhảy trong mây vị trí đầu PK bảng, mặc dù không sợ hãi nhưng rất phiền phức, vô cùng phiền phức, cực kỳ phiền phức.

“Danh Môn Lão đại, chúng ta đương nhiên chưa từng kết oán.” Ôn Thành Không thản nhiên nói. “Thực ra ta chẳng kết oán với ai cả, là người ta muốn kết oán với ta, bộ ta dễ chịu lắm chứ?”

“Vậy lần này ngươi tới không phải để giết người, cướp Quái?”

“...-||, ta thường xuyên làm cái chuyện không có nhân phẩm này lắm à? Khụ khụ... ta là đến giúp đỡ, đến giúp đỡ.”

Danh Môn toàn bộ hắc tuyến đầy đầu, câu này nghe sao mà rét thế.

Đám Kim Qua lại mặt đầy ngưỡng mộ: “A, hóa ra nguoi là người tốt, chúng ta bị bọn cả ngày gọi nguoi là sư tử lừa bịp rồi.”

“Chân thật nhiệt tình, vui vẻ giúp đỡ người khác, quả là mẫu mực cho thanh niên thế kỉ mới nha.”

“Người tốt mang bộ mặt cảm thú.”

“Quan lại đội lột cảm thú.”

“Thành ngữ là dùng như thế à?”

“Là trái nghĩa với ‘Cảm thú đội lột quan lại*’ mà.”

“... Vận dụng văn học Tân-Cổ...”

“Này, Boss vừa bị giết, đồ Boss rơi ra đều ở chỗ nguoi đúng ko?” Danh Môn có người đã chịu không được mà cất tiếng. Danh tiếng của Ôn Không Thành chẳng ra làm sao, bọn Kim Qua tất cả hình như đều có vấn đề rồi. Đạo gần đây những người bình thường như bọn ta ít lắm sao?

“Đúng rồi, Boss lợi hại thế, rơi ra không phải 100% thì cũng 99,9% là cực phẩm nha. Nguoi không biến thủ đấy chứ?”

“Ta...”

“Nguoi đừng nói không rơi ra gì nhé.”

“... Ta không nhật...”

“Quý mới tin nguoi.”

“Thì có 60s bảo vệ thi thể mà, ta nhật thời kích động liền chạy qua đây.” Ôn Thành Không vô cùng đáng thương tự biện hộ, hẳn là muốn nhật nhưng hệ thống không cho mà. Quan trọng nhất là so với nhật đám cực phẩm thì ánh sáng rực rỡ của việc lên đài càng hấp dẫn hẳn hơn... Con sư tử vút qua đưa hấu nhật hạt vừng – khả năng là tổ tông trực hệ của hắn – -|| “Thật hay giả?” Làm thế nào mà tên Ôn Không Thành tiếng xấu đầy mình lại... ngu đến thế...

“Không tin ta đưa các nguoi đi nhật.”

“...”

Tất cả mọi người đột nhiên nhớ ra, đồ vật rơi ra trong Phế Tích có 60s bảo vệ, sau đó 5' lại refresh. Ôn Không Thành cũng nhớ ra, nếu bị refresh mất sạch rồi, thì hẳn có nhảy vào máy giặt bỏ đầy bột giặt N2 lần cũng không chứng minh được sự trong sạch – nếu như hắn còn cái gọi là trong sạch...

Thế là tất cả mọi người vội vã chạy theo Ôn Không Thành – rẽ trái, rẽ phải, rẽ trước, rẽ sau, rẽ trên, rẽ dưới...

“Ta chết mất, cái chỗ đề tiện thể này mà nguoi cũng tìm ra?”

“Ta RP tốt mà.”

Mọi người: “Trâu làm sao mà chết?”**

Cuối cùng cũng đến nơi, dưới đất là 2 thứ đồ đang phát sáng yếu ớt, một cái hình như là dây chuyền, một cái là dạng như Bảo ngọc.

Rất ăn ý rất nhanh chóng, Giang Hải và Trường Kiếm đồng loạt tiến lên nhặt đồ. Chia chác tính sau, cứ để thêm tý nữa hệ thống refresh thì có khóc cạn nước mắt, tìm ngừng đập cũng chỉ có thể oán trời oán đất thôi.

* Cảm thú đội lột quan lại: đây là dịch theo ý thôi. Đây vốn là cụm từ chỉ quan lại, xuất phát từ cách ăn mặc của quan lại thời Minh. Lúc đó thì câu này mang nghĩa tốt. Sau đến thời Trung-Hậu Minh, quan lại hủ bại, quan văn yêu teenfın quan võ sợ chết, hành hạ dân chúng, không việc ác nào ko làm nên câu thành ngữ này có thêm 1 nghĩa xấu nữa. Câu tứ dịch là dịch gần nguyên gốc. Hi vọng nó dễ hiểu T__T

** Trâu làm vì sao mà chết là 1 câu chuyện của TQ. Tớ ngại dịch, tóm tắt lại là Trâu vì những tin tức “tam sao thất bản” mà bị chủ nhân nghĩ là phản bội, muốn đổi chủ mới (dù lúc đầu chỉ là than mệt)=> bị giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

“Xem đi, ta đâu có lừa các ngươi!” Ôn Thành Không đắc ý nói. “Ta chính là một đứa trẻ trong sáng thuần khiết!”

Mọi người quay sang nhìn như muốn lột trần hắn – cái tên này hóa ra thật sự là tên ngốc! Vang danh thiên hạ, thực là khó xứng nha...

“Huynh đệ, ta vừa ý ngươi đây!” Giang Hải tiến lên vỗ vỗ vai bạn Ôn.

“Tiểu Giang Giang, ngươi bị khí khái anh hùng của ta làm cảm động rồi à, là tình yêu sét đánh hả? Thật cảm động quá đi!”

“Đó là, ta phát hiện ngươi rất giống người anh em bị lạc năm đó của ta. Năm đó ta ôm đám tã lót bọc lấy ngươi chạy trốn khỏi sự truy đuổi của mỹ nữ tóc đen. Nhắc mới nhớ, mỹ nữ tóc đen đó dù sao nhìn cũng xinh đẹp hơn con Ma nữ thối tha nào đó.”

“Giang ca...”

“Sau đó chúng ta bóc thăm, để giúp ngươi trở thành một Nam tử hán, ta đã đưa ngươi đến Tiên Nữ Đảo tán MM, ta hi sinh quá lớn rồi...”

“Ca...”

“Nhìn thấy ngươi hôm nay tráng kiện như Tiểu Cường trong bếp nhà ta, BT như người trong dải Ngân hà, ta cảm thấy được an ủi rồi.”

“Nissan...”

“Thuần...”

Đám Danh Môn toàn bộ nôn ọe, ra đi hơn nửa. Cái cảnh anh em nhận nhau trong phim truyền hình lúc 8h này thật sự là sỉ nhục thời thơ ấu của chúng ta mà.

Kim Qua đương nhiên là nôn, nôn, nôn... quen rồi: “Mẹ nó, lão tử ta lâu lắm mới cảm động thế này. Giờ chỉ cần thêm đoạn cầu bánh bao bị gãy nữa là thành cảnh kinh điển rồi.”

“Ngươi thật là nhân tài. Vậy giải Thành tựu trọn đời xin thưởng cho ngươi rồi.”

“Bán máu chó mực đây, 1000 tệ 1 bát, không cần biết ngươi là phim thối nát thế nào, cầu thả ra sao, thậm chí là phim cấp 3, chỉ cần rẫy 1 bát, nhất định sẽ trở thành phim kinh phí lớn.”

“Có một cái bánh bao đang đi trên đường, đi đi đi, bỗng bị ngã một cái, nôn cả thịt, liền trở thành cái bánh bao chay...”

“...”

Cả đám rời khỏi Huyết Ma Bảo, bắt đầu lũ lượt về thành.

Danh Môn toàn bộ kháng nghị với Trường Kiếm Lão đại, để chúng ta tương lai có thể trở thành rường cột đất nước, phải học tập Mẹ của Mạnh Tử*, sau này phải yêu thương nhân mạng, tránh xa Kim Qua.

(Mẹ của Mạnh Tử vì không muốn con học các thói hư tật xấu, đã không ngại chuyển nhà rất nhiều lần.)

Đám Kim Qua lại hứng thú vô cùng với “Đệ đệ thất lạc nhiều năm của Giang Hải lão đại”.

“Chúng ta phải tổ chức một lễ nhận người thân.”

“Ừ ừ, ví dụ như kiểm tra thân thể này, xét nghiệm máu này, xét nghiệm AND này.”

“Kiểm thân, kiểm thân.”

“Cởi quần áo, xem xem có bớt, dấu răng, có hình in hoa đào không.”

“Phải cởi à? Thật sự phải cởi à? Trước nói đồng người, giữa thanh thiên bạch nhật...”

“Cởi hay không, không cởi ta sẽ cưỡng chế, Lưu manh đâu, lên.”

“Phi lễ.”

“Huynh đệ, ngươi cứ làm theo đi, một mình vui vẻ không bằng nhiều người vui vẻ...” Giang Hải chấm chấm nước mắt, hôm nay ta vì nghĩa diệt thân...

“Ghen tỵ chưa, ngưỡng mộ chưa, ta là có thân hình của Stallone cùng khuôn mặt Leonard nha...” Người nào đó mê đắm nhìn bản thân mặc mỗi cái khố trong suốt với thân hình... chả khác gì người khác....

“Lấy máu, lấy máu.”

Kim Qua vô cùng vui lòng với sự hợp tác của ai đó, dùng hết mọi kỹ năng hoa lệ đánh vào đầu tên kia.

“Muru...sát.” Ôn Thành Không nằm dưới đất kêu gào thảm thiết “@#%&...”

“Xem ra cũng tương tự Giang Hải Lão đại.”

“Ngược đãi cũng rất đã tay.”

“Thông qua, thông qua.”

“Kim Qua Thiết Mã mời người nhập hội. Đồng ý? Từ chối?”

Ôn Thành Không đột nhiên nhận được tin nhắn, có chút ngây ngốc, tay phản xạ nhanh hơn não kích “Đồng ý.”, có lẽ đây là Công hội cuối cùng...

Đường Tiểu phục sinh Ôn Thành Không, cười nói: “Chào mừng.”

“...”

“Huynh đệ biểu hiện không tồi.”

“...”

“Lúc này Lão đại hỏi bọn họ có đồng ý cho người nhập hội, bọn họ nói nếu người ngoan ngoãn bị giết thì sẽ chấp nhận...” Đường Tiểu tốt bụng giải thích.

“@#%&... Công hội Tà giáo à? Ta muốn lên báo lên phòng 610.” (phòng 610 là nơi giải quyết các vấn đề liên quan đến tà giáo linh tinh, trực thuộc Đảng nhưng ko thuộc nhà nước)

“Đi đi, đi đi, trước tiên đem Hồng danh của người rửa sạch hãy nói.” Đám người lại lần nữa đồng thanh.

“Ta nhất định sẽ biến về Lam Danh, hơn nữa còn là dạng phát sáng rực rỡ ấy.” Ôn Thành Không lần nữa ngã xuống đất tự nhủ.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Trong phòng Kiểm định lớn nhất Chủ Thành, một ông già tóc bạc, râu bạc, lông mày cũng bạc nốt cười cười thu 500W của Trường Kiếm, gian thương!

Một ánh sáng xanh đậm lóe lên, chân thân của chiếc dây chuyền Cai Ân rơi ra – Dây chuyền Dị Khí, thuộc tính +15, Mẫn tiếp +14, Sức chịu đựng +20, tính chống hắc ám – trọng lượng 1, thời gian dùng 36/36, cấp yêu cầu: 60, hiệu quả đặc biệt: giúp người đeo giữ trạng thái tăng hình, không giới hạn thời gian cho đến khi người chơi sử dụng các chiêu thức tấn công.

“Cực phẩm” Trường Kiếm có chút ngây ngốc nhìn chiếc dây chuyền, thuộc tính BT như vậy, thật là quá bi ối, hèn hạ rồi.

“Trợ thủ đắc lực để giết người cướp của.” Đường Tiểu mỉm cười gât đầu.

“...” Trường Kiếm im bật, quả là một cách dùng chuẩn xác...

Đường Tiểu lấy ra hòn ngọc mà Giang Hải đã nhặt: Ma Thạch Thăng cấp trang bị, có thể nâng cấp mọi loại trang bị lên một cấp. Việc này rất bình thường, bất thường là còn kèm theo xác suất thành công: Đồ đệ 30%, Xuất Sư 50%, Đại sư 70%, Tông sư 90%, cái này... quá quyền rũ.” Trường Kiếm nhìn thấy xác suất thành công 90%, khẳng định tất cả những ai sở hữu vũ khí cực phẩm đều động lòng.

“Ừ” Tinh luyện của Đường Tiểu là cấp Tông sư, rất có kích động đem thanh đao Rach Trời của Giang Hải phá đi nâng lên một cấp mới.

Có điều nghĩ thì nghĩ thế, xem xét về mặt giá trị, đồ trang sức là loại rất hiếm gặp, giá thành tuyệt đối không thấp, Dây chuyền Dị Khí lại có thuộc tính BT như làm riêng cho Đạo tặc và mấy tên cuồng sát, có thể hét giá trên trời tới 10E...

Thạch Thăng Cấp bản thân chẳng có mấy giá trị, nhưng nếu thăng cấp thành công một vật cực phẩm thì cũng có thể bán được giá cao. Nếu có thể đem Tinh luyện của Giang Hải từ +7 lên +8 thì giá thành còn đáng kinh ngạc hơn.

Hiện tại trong Phế Tích không có trang bị +8, không phải không ai thử qua mà là quá khó, tỉ lệ thành công là 0. “Công bằng nhất là đem cả 2 vật đi bán, sau đó chia tiền ra. Hơn nữa phải chia 3, nói gì thì nói Ôn Thành Không cũng nên có một phần.” Có điều đồ tốt thế này thật không dễ bán.

“Chia 2 phần là được rồi.” Đường Tiểu trầm ngâm một lúc “Đây chuyện của các người, bọn ta lấy Ma Thạch.”

“Như vậy được không?”

“Các người không có ý kiến, bên ta cũng không có ý kiến.”

“Còn Ôn Thành Không...”

“Hắn vốn được tính là người của Kim Qua.”

“Hà?”

“Hắn chính là Tiểu Mục sư Dưới PP Có Tiên Thủ.”

“Hử?”

“Nếu không có ý kiến thì cứ quyết định vậy đi.”

“...Được.”

“Người xác định Ôn Thành Không chính là Tiểu Mục sư đó?” Trương Kiếm cố hỏi vớt một câu.

“Xác định.” Đường Tiểu trả lời. “Cho dù không đúng thì Ôn Thành Không bây giờ cũng là người của Kim Qua rồi, bởi vậy...”

“Bởi vậy...” Trương Kiếm đầu đầy hắc tuyến, xem ra đáng sợ nhất của Kim Qua không phải tổ Đạo Tặc và Thích khách, cũng không phải Tiêm Tiêm Nữ Vương, càng không phải tên bị đàn áp thường xuyên Giang Hải Lão đại mà chính là Tiểu Mục sư ôn hòa vô hại trước mắt...

“Chúng ta có Ma Thạch.” Đường Tiểu phân chia chiến lợi phẩm xong quay lại.

“Quyết định của Đường Tiểu chính là quyết định của chúng ta.” Giang Hải trả lời rất nịnh nọt.

“Xi!” Kim Qua toàn bộ BS Lão đại.

“Haizz, Tiểu Giang tử...”

“...Ngứa da rồi à?”

Giang Hải và Ôn Thành Công lại gần nhau.

“Mở sòng mở sòng, đến đặt cược Lão đại và Tiểu Không Không ai bị giết trước.”

“Ta đặt 1 sòng lông ngực, Lão đại thua 1:3.”

“Ta đặt một cái quần lót, Lão đại thua 1:3.5.”

“Ta cược Lão đại thắng to, thua đưa hết thẻ IC, thẻ ID, thẻ IP, mã số thẻ điện thoại ra nộp.”

(IC: thường chỉ thẻ đi xe bus, ID: Chứng minh thư, IP: thẻ điện thoại)

“...Cướp của à?”

“Tiểu Ôn, phục chưa?”

“Phục, phục rồi, Lão đại, người là anh hùng. Từ nay ta sẽ kiên quyết nghe lời Đường Đường, kiên quyết đi cùng Đường Đường, Đường Đường bảo ta đi phía Đông ta tuyệt đối không đi phía Tây, Đường Đường bảo ta đi lên ta tuyệt đối không lùi lại, Đường Đường bảo ta ăn cơm ta tuyệt đối không uống nước, Đường Đường bảo ta rửa mặt ta tuyệt đối không rửa chân, Đường Đường bảo ta mát-xa ta tuyệt đối không sờ loạn.”

“Lời này sao nghe quen thế?”

“Đương nhiên quen rồi, người làm 3 cái đầu rồi.”

“...@#S%&”

Sự thật luôn rất tàn nhẫn, bởi vì cung của Ôn Thành Không bị nữ nhân mặt dày nào đó mượn đem cho nick Nhỏxài – -|||. Bọn Kim Qua cũng mặt dày

chọn lựa mất trí nhớ. Giang Hải lại càng không có nhân phẩm, làm như ta cái gì cũng không biết.

Còn về bạn Ôn bị hiếp đáp – “Này, Lão đại, lát người đừng quên để Trúc Cung của ta bắn tới chết đấy.”

Giang Hải “...Biết rồi, người cứ bắn đến sáng đi.” Giao dịch chẳng dễ dàng gì... –||| “Ai muốn nâng cấp trang bị giờ tay, +7 trở lên.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

“Ai muốn nâng cấp trang bị giờ tay, +7 trở lên” Đường Tiểu hỏi.

“Đường Đường, ta” Giang Hải là người đầu tiên “Ta giờ hai tay, thêm 2 chân nữa.”

“Xi, Lão đại, người còn quên cái chân giữa kia.”

“Này này, các người lịch sự một chút, ở đây có con gái nha, đừng có người nào cũng mang ý nghĩ bi ối của phần tử xấu thế.”

Ý Tiềm Tiềm cảm thấy bọn họ thật sự không biết xấu hổ, “Hon nữa, Lão đại cái que diêm ấy, giờ hay không giờ cũng thế thôi.”

“Người...” Giang Hải ức không nói nên lời, chỉ thấy trước mắt tối đen, sững người trước màn hình. Mặc dù rất muốn nói, người chưa thử qua, làm sao biết? Nhưng suy đi tính lại vẫn là không có can đảm mở mồm, sợ Ý Tiềm Tiềm đem ra tiền đâm hậu sát, lại đâm lại sát...

“Còn ai nữa? Đường Tiểu trực tiếp bỏ qua những lời cảm trẻ em, giả điếc tiếp tục hỏi.

“Ta, nhân xưng Ngọc Diện Tiểu Diêm La...”

“Ta, ngoại hiệu Thiên Ngoại Phi Tiên...”

“Tất cả xê ra, đương nhiên là anh hùng tiêu sái ta đây rồi, đại danh đỉnh đỉnh – Chí Tôn Bao...”

“Người là ai, không quen biết, ở đâu chui vào đây, đem giấy phép sinh đẻ, giấy khai sinh, giấy chứng nhận nam nữ độc thân đem hết ra đây xem nào.”

“-||| Nói các người ít xem phim của Châu Tinh Tinh thôi, người nào người nấy cái tốt thì không học, toàn học thói xấu, mà học thói xấu lại còn học không xong, như thế làm sau xứng đáng với bố của chị của Lý đại tỷ hàng xóm của cô Thất của cô Lục... của di Tư của con gái thím Ba của bạn học đối diện của nhà ông Trang....”

“Dừng!”

“Stop!”

“Cứu mạng...”

“Còn không?” Đường Tiểu tiếp tục bỏ qua những lời nói không giáo dục làm thương tổn trái tim thơ trẻ của tổ quốc.

“Là một thanh niên Tứ Hữu* khỏe mạnh lớn lên dưới ánh sáng của Đảng Cộng sản, ta phải phát huy tinh thần việc khó việc khổ phải chiếm đầu tiên, các người nhường ta đi trước đi. Bằng hữu ta đi đây, các người ở lại đừng đau khổ...”

(Thanh niên Tứ Hữu : có lí tưởng, có đạo đức, có văn hóa, có kỉ luật – bọn Kim Qua này chắc phải gọi là Tứ Vô... –|||)

“Đi đi, đi đi, đằng trước có cái hồ, trong hồ có con chó, con chó đói đã 3 ngày, chúng sinh bình đẳng, a di đà Phật, người hi sinh đi...”

“...”

“Thế này vậy, ta thấy mọi người đều rất rảnh rỗi, không bằng ra sân vận động hoạt động một chút, 3 hiệp 2 trận thắng, Ma Thạch là giải thưởng. Thế nào?” Đường Tiểu vô cùng ôn hòa hỏi.

“Đường Đường, sao ta lại thấy chính là người rất nhàn rỗi?”

“Ồ, có sao? Vậy trận đầu tiên ta đấu với người.”

“-||| Lúc này ta có nói gì sao? Có sao? Ta chỉ là que than, cái gì cũng không biết.”

Ôn Thành Không rất đắc ý, rất kiêu ngạo, bởi hắn đã đứng trên sân vận động rất lâu rồi. Đám biến thái vô sỉ, đối thủ âm hiểm già dối lẩn lượt ngã dưới... ờ... khó cung thủ của hắn.

“Ha ha ha ha... Cao xư bắt thắng hàn*, ta phải đổi tên thành Độc Cô Cầu Bại.”

(Cao xư bắt thắng hàn: chỉ người ở trên vị trí cao thì phải chịu nhiều gió lạnh – cô đơn.)

“Ặc, tên kia, ta thấy người đổi tên thành Đông Phương Bất Bại mới đúng.” Đám oan hồn vừa bị Ôn Thành Không đóng đinh đồng loạt công kích, thế là tên Độc Cô Cầu Bại nào đó còn chưa kịp ra đời đã chết dưới đao kiếm vô tình, bị chà đạp tàn nhẫn đến mức không dám nhìn. Quả là: Khi xưa là anh hùng đánh đâu thắng đó, nay là bộ xương khô không ai nhận ra. Muốn biết tiếp theo như thế nào, đợi hồi sau sẽ rõ.

Ôn Thành Không vô cùng ai oán, mặc dù trong trận đấu vừa Kim Qua tại sân vận động, hắn kiên trì đến cuối cùng, tuy cũng bị bọn oan hồn đánh chết vô số lần, nhưng sau chót người có được Ma Thạch lại là Ý Tiêm Tiêm. Khi Tiêm Tiêm cuối cùng đứng trước mặt hắn, còi bỏ từng phần, từng phần y phục, để lại bộ đồ dành cho người mới chơi +3, đem bộ trang bị tinh luyện +7 của mình phá nát, Ôn Thành Không chỉ có thể hổ thẹn ngã xuống vùng máu.

“Ta... là người có phong độ...” Ôn Thành Không giãy dụa trong vũng máu cất lời.

“Tiêm Tiêm tỷ, cao, thật sự cao, cao như tòa nhà mấy tầng ấy.”

“Ồ, biết thế ta múa cột cũng được rồi.”

“- -|||”

Cuối cùng, đến tay Đường Tiểu đề tinh luyện là cây Thương Cổ Cốt Trường Cung của Ôn Thành Không.

Hệ thống thông báo: Người chơi Đường Tiểu tinh luyện thành công.

Vũ khí +8 đầu tiên của Phế Tích đã ra đời như thế, hơn nữa còn rơi vào tay ngôi sao của bảng PK – Ôn Thành Không.

Bởi vậy bọn Kim Qua vô cùng cảm khái: Bánh răng của số phận đã khởi động, tương lai Phế Tích bắt đầu mờ mịt. Lại một kiếp nạn lớn bắt đầu. Trong gió tanh mưa máu, ai sẽ là người thật sự cứu giúp thế giới?

Có điều mọi người đều thấy việc này với dạ dày không tốt, mà bữa tối qua ai cũng ăn ngon, không được lãng phí. Bởi vậy lấy danh nghĩa chúc mừng xông vào đánh hội đồng Ôn Thành Không N+1 lần mới tàn ra.

“Giờ chứ, rõ ràng là ta thắng, tại sao số lần chết của ta lại nhiều nhất?”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Một người có áo mới sẽ như thế nào? Không ngoài 2 loại, một là vô cùng cẩn thận cất đi, giấu tận đáy hòm, còn một loại là lập tức mặc lên người chạy đi khoe khắp nơi. Loại đầu tiên là dạng làm hàng, dạng sau chính là dạng chết vì khoe khoang.

Ôn Thành Không chính là dạng chết vì khoe khoang. Bởi vậy bây giờ hắn đang tung tăng khắp nơi như con chim công hờ mông vùng vẫy cây cung +8 của mình.

“Lại xem, lại xem, Thần cung đầu tiên của Phế Tích đây, đi qua lượn qua cũng đừng bỏ qua.”* Bên cạnh cái hồ ở Tân Thủ Thành, nơi các cửa hàng mọc như nấm, Ôn Thành Không đang há họng gào thét “Tinh luyện +8 nha, muốn xem à? Muốn xem thì cứ nói, người không nói ta làm sao biết người muốn xem? Người thật sự rất muốn xem? Thật sự muốn xem thì câu ta đi...”

(Câu này thường xuyên nghe thấy ở hàng đồng giá 2 tệ – -|| nghe là biết thế nào rồi)

Trường Kiếm Thiên Hạ đi qua, mặt đầy hắc tuyến. Mặc dù qua lần đánh Boss trước, ấn tượng đối với Ôn Thành Không không phải như giang hồ đồn đại – vô sỉ bỉ ổi, nhưng tên này quả thật mặt dày quá cả mức mấy loại quần lót tăng cường độ dày nào đó.

Giang Hải mặt đầy kia ngạo tiến đến kề vai sát cánh với Ôn Thành Không, dù gì công lao vụ này ta cũng có một nửa nha.

Đám Kim Qua còn lại mở vội thiết lập, tìm kiếm nút ẩn tên và bang phái. “Cái chức năng này của Phế Tích còn hữu dụng hơn cả Lam Dược a!” Nhất thời cảm khái vạn phần.

Đường Tiểu rất thân nhiên ung dung đi về phía Giang Hải và Ôn Thành Không – mở cửa tiệm, không nên lãng phí tài nguyên...

“Tiểu Tiên đâu rồi? Mấy hôm rồi không thấy Tiểu Tiên đâu nhỉ?” Ý Tiêm Tiêm hô hoán trong Kênh Công hội “Tiểu Tiên đệ đệ, tiểu bảo bối, cung, người đi đâu rồi?”

“-||| Tình chị em?”

“Điều kiện của ma nữ.” (đây là tên bộ film Nhật : Majo no joken, OST là First love của Utada á)

“Cô giáo yêu học sinh 15 tuổi, đợi hần lớn lên.”

“Làm sao? Các người tên nào cũng suốt ngày mơ xuân mộng, cô đơn quá khó chịu à? Muốn tỷ tỷ ta cho đưa chuột hay sâu riêng?”

Ý Tiêm Tiêm lừm một cái, khua tay giết sạch đám heo đáng thương “Vẫn là Tiểu Tiên tốt, vừa ngoan vừa nghe lời, làm bảo mẫu cho MM nick nhỏ của ta là hợp nhất.”

Ôn Thành Không phun máu lên bàn phím, bàn phím màu đen đốt cháy dục vọng hùng hực của hần – Ta phải đổi sang nick Tiểu Mộc sư, quả là anh hùng tìm chết, ta phải kiểm tỹ nước mắt cảm động đã.

Thế là giữa đám đông chật cứng, Ôn Thành Không đột ngột out mạng. Đám người vẫn chưa kịp xem trang bị +8 liền đem Tâm Bồi *Giang Hải đánh vô cùng thâm thương, thuận tiện phá sạch các hàng quán xung quanh, cuối cùng để lại hận thù vô hạn rồi đi.

(Tam Bồi: dạng nam, nữ bồi khách ở các quán, bồi hát, bồi nhảy, bồi uống)

“Tiêm Tiêm tỷ.” Tiểu Mộc sư nào đó vô cùng thuần khiết đáng yêu gọi.

“Tiểu Tiên ngoan, đến Hầu Tử San của Tần Thủ đợi tỷ đổi nick.”

“Ừ, Tỷ tỷ phải bảo vệ đệ nha.”

“Dì phải bảo vệ cháu nha.”

“Mẹ phải bảo vệ con nha.”

“Bà phải bảo vệ cháu nha.”

“Oba-san phải bảo vệ cháu nha.”

“55555555... Đệ rất sợ.”

“Oe..”

“Vờ nôn, người có thai à?”

Kim Qua nhất thời một trận bão các câu nũng nịu, nồn ọe, Ôn Thành Không vẫy vẫy tay, thật rất muốn giết đi vài tên, có điều phát hiện trên tay chỉ có một cây Tiểu Mộc Trượng, đành tiếp tục giả vờ đáng yêu.

San Hầu Tinh tay dài chân dài, móng đỏ mặt đầy lông, gặp người liền tấn công, là dạng Quái Chủ Động cấp 15. Máu ít tốc độ cao, tấn công thường thường, là bạn tốt của những người mới chơi luyện cấp.

Nick phụ của Ý Tiêm Tiêm – Tiêm Tiêm Ý, đang đối đầu 5 con San Hầu, đem theo Tiểu Tiên cố gắng giết quái.

“Người nhìn thấy Trang bị +8 chưa?”

“Có phải là cái Thượng Cổ Cốt Trường Cung, hôm nay có người nhìn thấy ở bên hồ.”

“Đúng là nó, thật là mẹ nó +8, nhìn thấy nó thật là ức chế.”

“A, người nhìn thấy rồi, lúc ta đến người đó đã đi rồi.”

“Ta tận mắt nhìn thấy, không thấy thực không tin được.”

“Haizzzz, thật muốn tận mắt nhìn thấy...”

Hai bạn nhỏ ở bên cạnh đang vừa đánh quái vừa buồn chuyện.

“Muốn thấy sao? Muốn thấy thì cầu ta đi.” Ôn Thành Không lập tức không an phận xòe đuôi công ra...

“...” Ở đâu ra thằng điên này?

“Cầu người cái gì?” Ý Tiêm Tiêm kì lạ hỏi.

“Đương nhiên là cầu xem cây cũng +8 rồi.” Người nào đó đặc ý quên hết thân phận.

“Cái đó không phải là của Ôn Thành Không à? Người...” Ý Tiêm Tiêm lập tức im lặng, đến gần con công nào đó, “Tiểu Tiên, hóa ra người là Ôn Thành Không?”

“A? A...” Người nào đó kêu gọi trong vũng máu “Ta không phải...”

“Người nói không phải thì không phải à? Thế thì Lão nương thật mất mặt.” Ý Tiêm Tiêm đập đập cái xác. “Người lại dám lừa gạt tâm hồn trong sáng không tỳ vết của ta, dám gả vờ đáng yêu gạt... gạt Lão nương ôm người.... aaaaa... phi lễ!”

Mấy bạn nhỏ đang đánh quái kẻ bên kia quắc nhìn một mỹ nữ đập thân thể một Tiểu Mục sư kêu phi lễ, bụng nghĩ thầm, dạo này làm sắc lang cũng thật nguy hiểm, không cẩn thận lại gặp một MM cao thủ Không thủ đạo, Taewondo, Nhu đạo... nha.

“Tiêm Tiêm tỷ tha mạng!” Ôn Thành Không máu mũi ròng ròng gào thét trong kênh Công Hội “Lão đại, ta hôm nay bị tiền dâm hậu sát, lại dâm lại sát, người nhớ nhặt xác cho ta...”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Ý Tiêm Tiêm mở đại hội Phê đầu*, đối tượng là tên làm hàng vô đối Ôn Thành Không, thế là đám Kim Qua còn sống, đã chết, nửa sống nửa chết tất cat “phân phạt” một cái nhảy xổ ra.

(Đại hội Phê đầu: nói đơn giản là tập trung tất cả những người làm sai đến để chịu phạt. Cụm từ này chỉ dùng trong Cách mạng văn hóa Trung Quốc, sau đó không được dùng nhiều)

“Đêm dài khó ngủ được, Tiêm Tiêm tỷ, để ta châm trà cho tỷ.”

“Đối với Đồng chí phải ấm áp như mùa xuân, đối với kẻ thù phải lạnh lùng như mùa đông.”

“Đánh hết bọn ma quỷ.”

“Bàn phím quý, Mainboard quý, đội chuột, đội loa.”

“Dạo này thịnh hành đội màn hình, nhà ta còn một cái màn hình phẳng 17ich, hiệu Philip, cũ tý nhưng vẫn dùng được.”

“- -|||”

“Này, ra nhận tội.” Ý Tiêm Tiêm đập đập thi thể. “Thật thà được khoan hồng, dám chống đối thì càng nghiêm phạt, đằng nào người cũng không thể tính là tự thú rồi, thành thật một chút.”

“Khụ... khụ...” Tiểu Mục sư thương vô hạn thành thực nói “Chào mọi người, ta... sai rồi, ta không xứng với Đảng, không xứng với Nhân dân, không xứng với sự dạy dỗ của tổ chức, thực ra chính là – người đẹp trai bị thâm nhất trần gian Ôn Thanh Không Ôn đại soái ca!”

“...”

Đám Kim Qua im lặng, cảm thấy đây rõ ràng là một cơ hội tốt không thể tốt hơn để tấn công, hành hạ, giày vò, ngược đãi bạn Ôn. Bỏ qua, buông tha thì quả là thiên lý bất dung, phụ lòng các bô lão Giang Đông. Thế là quần chúng phấn nộ: “Ta không chấp nhận, thâm kích của nhân gian, làm sao lại có thể nuốt trôi.”

(Các bô lão giang Đông: ở đây chỉ phụ sự mong đợi của quần chúng nhân dân, có xuất xứ từ một điển tích)

“Bà nó, Lão tử cho người vờ đáng thương, vờ thuần khiết, vừa đáng thương cái con bà nó chứ!”

“Hèm... mới mấy ngày không gặp, đến đũa hồ cũng có rồi? Hay là sinh sản vô tính?”

“Làm người không nên giả vờ, giả vờ sẽ bị sét đánh, huynh đệ, người muốn mổ bụng hay cắt mạch máu?”

“Xi, thế thì quá dễ dàng cho hán rồi. Chúng ta phải duy mĩ, ta thấy đem hán treo trên không trung rồi mang côn ra đánh cũng rất thú vị, còn có thể tiện thể nghiên cứu bằng chữ khoa học về lực học ở đó...”

Ôn Thành Không gầm một tiếng : “Các ngươi...”

“Bọn ta làm sao?” Tiểu Mỹ nữ Tiêm Tiêm đập trên thi thể Tiểu Mục sư hỏi.

“Các ngươi... chơi... vui vẻ.”

Sinh ra có gì đáng vui, chết đi có gì đáng sợ, có gì khó khăn đâu, 18 năm sau lại là một Háo hán. Ôn Thành Không âm thầm an ủi bản thân, chúng ta không được sợ cường quyền, à nhầm, đại trượng phu năm được buông được...

“Ý? Các ngươi chưa biết à?” Lúc mọi người đang dùng hết 18 cực hình của nhà Thanh tiếp đãi Ôn Thánh Không, người đang vật vã luyện cấp Giang Hải lên tiếng.

“Biết gì?”

“Tiểu Tiên là nick của Ôn Thành Không? Ta chưa nói với các ngươi à?”

“Lão đại, ngươi có nói qua với bọn ta sao?”

“Ồ, chưa à? Thế các ngươi tiếp tục đi.” Giang Hải đột nhiên thấy da gà nổi đầy, lạnh quá.

“...Giết một người là giết, giết một đôi cũng là giết...”

“Aaaa, Tiểu Ngã, ta đang chống 5 Quái, ngươi làm sao có thể âm thầm mà giết ta như thế?” 60s sau Giang Hải thậm thiết nhìn vạch máu biến thành trong suốt, điểm kinh nghiệm cũng tụt một đoạn dài.

“Đây là ý của tổ chức.” Tiểu Ngã thu hồi chùy thủ phiếm xanh, rất hiền ngang lăm liệt trả lời “Lão đại, không phải ngươi luôn nói chúng ta phải lấy tổ chức làm trọng sao?”

“...Ta có nói thế à?”

“A, ta nói mà, câu đây nội hàm kia làm sao có thể do Lão đại nói, hóa ra là do ta tự nghĩ ra sao, hô hô hô, ta quả là thiên tài...”

“...@#\$\$%&”

“Khai đường rồi, khai đường rồi.”

“Uề ù.....” (quên viết kiểu gì rồi=))

“Đưa phạm nhân vào.”

“Phạm nhân Ôn Thành Không, Giang Hải Kí Dư Sinh đã tới.”

“Tại sao ta cũng bị?” Giang Hải phản kháng.

“Đồng lõa.”

Đám Kim Qua âm thầm sung sướng, một lần ngược đãi 2 tên sáng khoái như ôm nôi lấu ăn dưa hấu, như bật máy lạnh mặc áo bông. Ngược đãi Giang Hải là sở thích, ngược đãi bạn Ôn là hứng thú.

“Vi Ôn Thành Không cùng Giang Hải Lão đại, lợi dụng sự thuần khiết thiện lương của chúng ta, dùng nick phụ vô sỉ, lừa gạt tình cảm không tỳ vết của chúng ta, tạo ra thương thích nghiêm trọng về tâm hồn và thể xác, chúng ta quyết định đem 2 ngươi ra ngoài bắn 5 phút.”

“Oan quá, Đại nhân minh xét, ta vô tội mà.” Giang Hải kêu trời kêu đất.

“Ngươi sao lại vô tội?”

“Ta biết Tiểu Tiên là Ôn Thành Không vì lần trước lúc giết Boss Cai Ân, Đường Tiểu bảo ta chú ý bảo vệ Tiểu Tiên, ta liền chăm chú để ý hán. Giữa đường Tiểu Tiên out mạng, sau đó phát hiện có một Cung thủ Hồng Danh xuất hiện ở một góc, Đường Đường bảo ta chú ý Hồng Danh đó nhưng một lúc sau tên đó lại đi đến góc nào đấy. Lúc sau nữa thì Tiểu Không Không xuất hiện, ta cũng không phải đần, đương nhiên đoán ra Tiểu Tiên là Ôn Thành Không.”

Giang Hải tổng kết rất thối: “Đây là thể hiện khả năng quan sát tinh tế của ta, bảo hộ hội viên, anh minh thần vũ...”

“...Lần đánh Cai Ân ngươi có đi không?”

“Đi chứ.”

“Ta cũng đi.”

“Còn ta nữa.”

“Vậy ý của Lão đại là...”

“Chúng ta đều rất ngu...”

“... Đem Lão đại ra bắn 10 phút, 30 phút, 50 phút, đến khi chết mới dừng.”

“Lão đại vừa rồi hình như có nhắc đến Tiểu Tiểu.”

“Ồ, Tiểu Tiểu.”

“Tiểu Tiểu.”

“Gọi ta à? Ta cũng như các người có hơi nghi ngờ thôi, đâu có được thông minh như Lão đại?” Đường Tiểu rất ngây thơ đã quả bóng lại cho người đáng thương nào đó. Lão đại, người muốn bảo vệ hội viên đúng không?”

Về phần kết quả cuối cùng của vụ này, Phế Tích nhiều lên một đám nick phụ đi khắp nơi gọi “Ca ca, tỷ tỷ phải bảo vệ ta.”

Chơi Nick phụ phải có đạo đức, không đem nick chính ra dọa người, nếu không sẽ có tên Hồng Danh Cung thủ nào đó lấy người làm đích mà bắn bắn bắn. Cái này gọi là Quân tử báo thù, mười năm không muộn, tiểu nhân báo thù, mọi lúc mọi nơi.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

“Tập hợp!” Giang Hải hô hoán trong kênh Công đạo. “Muốn giết Sa Tư Tiên Phong Già đến Bắc Môn tập hợp.”

“Báo cáo.”

“Đến nơi.”

“Đã đến.”

Đám Kim Qua biểu hiện vô cùng tốt đẹp đến xung quanh Giang Hải Lão đại, không có ai bôi bét ra mấy thứ lý do kì dị.

“Thật cảm động, hôm nay bất ngờ lại không xin nghỉ, không bùng học, không đến muộn.” Giang Hải Lão đại lau nước mắt đầm đìa. “Các người trưởng thành rồi.”

“...”

“Lão đại, là người già rồi.”

“Rõ là chưa già đã yếu.”

“Buổi tối DIY nhiều quá mà.” (DIY: Do it yourself=)) Ở đây muốn hiểu nghĩ nào thì tự đoán nhá, ha ha, bọn KQ này ==)))

“...Tiêm Tiêm tỷ, có người nói chuyện bậy bạ kia.”

“Lão đại, Tiêm Tiêm tỷ không có đây...”

“-|||”

“Đến chưa? Đến đủ chưa? Chưa đến giờ tay lên.”

Sa Tư Tiên Phong Già là Boss mới xuất hiện tại tầng 3 Âm Tháp, là một Boss cấp Âm Kim. Đám Kim Qua khá là thích giết Boss này, chủ yếu vì đây là một trong những Boss có “Phái đoàn Boss”. Cái gọi là “Phái đoàn Boss” chính là Boss bản thân rất yếu nhưng đi mời rất nhiều cao thủ về bảo tiêu... Vì

vậy sau khi đánh hết bọn lâu la xung quanh liền có thể chà đạp chính chủ, thường xuyên đến lúc giết gần chết xuất hiện những ... lời thật lòng...

VD: “Ai bảo ngươi cáo mượn oai hùm.”

“Ai bảo ngươi bóc lột sức lao động của quần chúng.”

“Ta đánh ngươi cái đồ Hoàng Thế Nhân, ta đập ngươi cái đồ Châu Bát Bì.”

(Hoàng Thế Nhân và Châu Bát Bì đều là những tên ác bá địa chủ)

“Nô lệ vùng lên hát ca, hey, hát ca...” (Đây là một câu trong bài hát “Nô lệ vùng lên hát vang 翻身农奴把歌唱)

“...”

Đám Kim Qua truyền tống đến tầng 3 Âm Tháp, việc đầu tiên là thanh lí sạch sẽ đám tiểu Quái.

“Lão đại, ta xin tiếp tục V8.” Lần đầu tiên chính thức tham gia hoạt động giết quái với Kim Qua, Ôn Thành Không vô sỉ giơ tay phát biểu.

(Đã tra V8 nhưng trừ em Moto ra thì chỉ còn 1 cái là phần mềm tăng tốc V8, chắc là cái sau. Ai biết gì hơn xin chỉ giáo)

“Huynh đệ, có tiền đồ.”

“Chủ nghĩa ** chỉ có phần công không giống nhau, tất cả các hình thức lao động đều là vinh quang. Có điều ta phải nói, ngươi là vinh quang nhất.”

“Chúng ta là đi giết Quái à? Hay đi quay “Tình cảm Người Quái” phiên bản Đồng tính?”

“Chúng ta là quay “Tình cảm Người Thử” phiên bản Đồng tính Tình sắc!”

(Tình cảm Người – Ma là tên tiếng Trung của film Ghost...)

“Chiến sĩ gương mẫu, Tổ chức vẫn còn những nhiệm vụ quan trọng hơn dành cho ngươi: nhiệm vụ giữ Boss không cho hấn tiếp máu giúp bọn Tiểu Quái.” Người lãnh đạo nào đó vỗ vỗ vai Ôn Thành Không “V8 cứ để ta lo, cảnh dây dưa giữa ngươi và Sa Tư ta sẽ viết thật đặc biệt.”

Có điều khi đám Kim Qua một mạch đánh thẳng đến phòng Boss, Ôn Thành Không vẫn không có cơ hội dây dưa với Sa Tư, đã có người đi trước một bước đang đánh rồi. Đám Kim Qua nhìn một cái, quyết định quay về diệt Lão đại nhà mình...

“99999999999999” Trên đầu Kỵ sĩ đang đánh Boss hiện lên một tràng 9.

“?!”

2 đội giết Boss gặp nhau, nói lí lẽ thì đến trước được trước, đội đến sau phải bỏ cuộc. Không nói lí lẽ thì sẽ xuất hiện cướp Boss. Nhưng cầu cứu thì rất hiếm, thường cứu cũng không nhiều, mà chọn lấy món hời nhiều hơn.

Mặc dù là trò chơi nhưng tranh giành công danh lợi lộc trong thế giới ảo này cũng giống như ngoài đời.

Có điều, ánh ách khôi phục của Đường Tiểu đã lóe lên, tiền của Ôn Thành Không cũng phá không mà đi.

Tại sao?

Bởi vì ta cao hứng.

Đã đến giết Boss, sao có thể chưa giết được đã về?

Đám Kim Qua ngằm hiểu ý tiến lên trước đứng xung quanh.

Sa Tư Tiên Phong Giả là Boss Thổ hệ, tấn công bằng Phi Thạch (đá bay), sát thương không lớn, khó là khó ở 4 hộ vệ biết sử dụng những thế sát thương cao ở diện rộng, khiến máu giảm như thác đổ, không cẩn thận liền bị giết chết, phải để lại người chuyên giảm thương.

Hơn nữa, Boss còn liên tục bổ sung máu cho 4 hộ vệ, vì thế phải kéo bọn hấn ra xa Boss mới có thể giết. Đồng thời phải giữ Boss không cho bổ sung máu. Giác Ngủ của Mộc sư đối với Boss hoàn toàn không có tác dụng. Chỉ có Phản Công của Cung Thủ và Cước Thích (đá) của Đạo tặc mới có thể tạm làm gián đoạn.

Đội giết Boss trước mặt Kim Qua là do giảm thương không chuyên nghiệp, mặc dù đã giữ được Boss nhưng không giết được 4 tên Hộ vệ, tử thương quá nửa, sắp bị diệt đoàn.

“Ôn Thành Không và Cảnh sát giữ Boss, gián đoạn hồi máu.”

“Tách 4 tên hộ vệ ra.”

“Đường Đường lo giảm đau.”

Giang Hải nhanh chóng phân bổ nhiệm vụ, bản thân cũng kéo một lên hộ vệ ra góc.

Đội giết Boss trước ngay người nhìn đám Kim Qua nhanh chóng khống chế hiện trường, tốc độ giết luôn tên hộ vệ đầu tiên, tiếp tục giày vò tên thứ 2.

“Cung Thủ ấy hình như chưa hề mất máu.”

“Tên Kỵ sĩ kia cũng rất chuyên nghiệp.”

“Mục sư kia mới gọi là chuyên nghiệp.”

“Đều là cao nhân nha.”

“Này, các người có muốn gia nhập Công hội với bọn ta không? Lão đại của bọn ta là Kỵ sĩ có cấp bậc cao nhất trong Phế Tích Bảng đấy.”

Giang Hải – -||| Ta có thể nói là có không?

Đường Tiểu: “Được, Kỵ sĩ tên Giang Hải đi, ta cũng đi.”

Ôn Thành Không: “Lương cao không? Lương tính theo năm, tháng, tuần, ngày hay theo giờ?”

Đám Kim Qua: “Hỏi Lão đại của bọn ta đi, Lão đại đồng ý chúng ta cũng đồng ý.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

“Ta đồng ý!” Giang Hải hùng hồn đồng ý trả lời.

“...Tên Boss này không phải chỉ có 4 tên Hộ vệ thôi à? Sao lại kiếm ở đâu ra một tên nữa thế này?”

“Đúng thế, đúng thế, hơn nữa trông lại rất giống Lão đại nha!”

“Diệt xong rồi tính.”

“Aaaaaa...” Giang Hải buồn rầu cùng với Boss ngã xuống đất.

“Muru sát trượng phu.”

- -||| Đội đến trước mặt đầy hắc tuyến, thật là một Lão đại được “yêu quí” nha...

Sau khi đám hộ vệ cả thật cả giả bị giết sạch, Boss Sa Tư Tiên Phong Giả lưu manh dưới bạo lực của cuộc khoier nghĩa nông dân đã có một kết cục tất yếu, bị đám côn đồ đánh chết, rơi ra một cây Trượng Tiên Phong Giả thuộc Thổ tính, có lực công kích +20, là dạng đồ trung bình không tốt cũng không tệ, ngoài ra còn một Vật phẩm có nhiệm vụ – quyền nhật kí của Tiên Phong Giả.

“Các người là đến vì nhiệm vụ?” Đường Tiểu hỏi đội đến trước.

“Ồ, thật khó, bọn ta đã thất bại 2 lần rồi.” Một nữ Mục sư tóc buộc theo kiểu tai mèo buồn rầu nói.

“Không sao.” Đường Tiểu click vào tiểu Mục sư, giao dịch với cô Nhật kí của Tiên Phong Giả.

“A, thật cảm ơn!” Tiểu nữ Mục sư vui sướng hét to.

“Ồ,... đây là ý của Lão đại bọn ta.”

“Người thật tốt!” Nữ tiểu Mục sư chân thành nói với Giang Hải.

“...Không cần khách sáo.” Giang Hải mặt dày đến cùng trả lời.

“LOLICON” (Lolita complex: chỉ dạng nam/ nữ có xu hướng thích luyện đồng)

“LOLI tai mèo CON.” (Thích trẻ con để tóc giống tai mèo)

“...”

Kênh Công hội Kim Qua đường hoàng bàn tán xôn xao.

“-||| Ta... trong sạch...”

Trường Kiếm Thiên hạ vừa kết thúc chỉ huy trận GVG, Danh Môn thành Công đoạt được 3 tòa thành của “Vinh Diệu”, thành tích cũng vượt lên đứng đầu Phế tích, đang chuẩn bị ra ngoài đi bộ, giải tỏa một chút thì nhận được lời mời gia nhập đội ngũ.

Ôn Thành Không mời bạn nhập đội. Đồng ý? Từ chối?

Trường Kiếm suy nghĩ một lúc rồi ần đồng ý, trên đầu lập tức hiện lên tên đội ngũ vô si chói lói: “Soái ca trong đội này chỉ bán thân không bán nghệ”. Trường Kiếm toát mồ hôi lạnh.

“Danh Môn Lão đại, mau đến Tây Môn tập hợp, chúng ta đi diệt Hỏa Nham Kết Tinh.” Người nào đó vô cùng kiêu ngạo nói. (Kết Tinh ở đây là kết thành thủy tinh)

Thế là một hàng 4 người tiến đến hang Hỏa Thạch lấy Tinh.

Giang Hải rất im lặng, Trường Kiếm cũng rất im lặng, Đường Tiểu không phản ứng, Ôn Thành Không cười khan: “Ha ha ha ha”.

Thế giới này, có ánh sáng sẽ có bóng, có tồn tại thì sẽ có chết đi, có yêu thì sẽ có hận, có bà thì sẽ có mẹ – |||, có Hồng Danh thì sẽ có người chuyên đi giết Hồng Danh.

Bởi vậy bây giờ Giang Hải, Trường Kiếm và Đường Tiểu đang bị chặn ngay trước cửa vào hang Hỏa Thạch. 5 người chặn bọn họ là 1 Công hội, tên vô cùng phong cách – Trảm Tận Thiên Hạ Hồng Danh (Chém hết Hồng Danh trong thiên hạ)

Bọn họ cấp bậc đều rất cao, tổ đội cũng không yếu, 2 Mục sư, 1 Pháp sư, 1 Cung thủ, 1 Kỵ sĩ, tên cũng rất cool “Bảo Vệ”, “Hòa Bình”, “Phế Tích”, “Là”, “Chúng Ta”.

(Tên các bạn này “Là” thực ra bản gốc là “Của” cơ, nhưng nếu dịch thế thì nghĩa câu bị sai hẳn so với câu gốc nên tở sửa ^^)

“Chào mọi người, đã ăn cơm cả chưa?” Giang Hải tiến lên trước vô cùng anh hùng chào hỏi “Không mua vé, bọn ta có thể đi vào không?”

“...” Trường Kiếm rất kiên quyết giấu hết tên mình lẫn tên Công Hội, ta chỉ là người qua đường A, B, C... không quen biết bọn họ.

Đường Tiểu... hình như từ lúc ra khỏi thành liền là tùy tùng của Giang Hải, hoàn toàn không có phản ứng gì – |||, Ôn Thành Không tiếp tục cười ngốc “Ha ha ha ha...”

“Hồng Danh lưu lại, cùng các người không quan hệ.”

“... Bọn ta có Hồng Danh sao? Huynh đệ việc này thật ngại quá, ta mắc bệnh mù màu đỏ và xanh.”

“Lão đại, hóa ra ngươi có bệnh không tiện nói.”

“... Ấc, ta là vì ai? Tên Hồng Danh này cho các ngươi, muốn chém muốn giết muốn 18n tùy ý các ngươi.” (18n : cầm 18 tuổi, biết chuyện gì rồi đấy)

“55555 Ở đây giao cho ta, các người cứ tiến lên đi.” Ôn Thành Không rất chi là phiến tình gạt nước mắt dầm dìa “Lại đây, tấn công ta đi.”

Kết quả là mình chứng rõ ràng cho câu nói “Họa từ miệng mà ra”. Đội diệt Hồng Danh nhận thấy Giang Hải tuy không phải Hồng Danh nhưng rất có chất Hồng Danh, bởi vậy phải bóp chết mầm non tội ác ngay từ trong bào thai. 5 người lập tức vây lấy Giang Hải và Ôn Thành Không, ờ, thêm cả tùy tùng Đường Tiểu của Giang Hải nữa.

Pháp sư tên “Là” tung ra Lôi Bộc phạm vi rộng, Trường Kiếm cười khò ném ra Âm Bích (Bích ở đây là tường) đỡ lấy, khoanh tay đứng nhìn thật tình không phải bản tính của hắn.

Kỵ sĩ cùng Kỵ sĩ đơn đầu, tiến hành va chạm thể xác thân mật. Cung thủ cùng Cung thủ chơi trò chiến tranh du kích, địch tiến ta lùi, địch chạy ta phá.

Mục sư... đối với một tùy tùng đầu gối yêu cầu cao như thế thì thiên địa bất dung.

Thêm G, thêm F, thêm may mắn, hồi máu, hồi sinh, hồi MP. Nhìn Mục sư đối phương không ngừng giúp đỡ đối thủ của mình trong khi bản thân không ngừng uống thêm máu, 3 tên đáng thương thê thảm nhìn Đường Tiểu từ tên tùy tùng đầu gối biến thành đầu gối ngu gât.

“Trên đời chỉ có mẹ là tốt, con có ** là có ngọc, con không có ** là có cây...” (xuyên tạc lời bài “trên đời chỉ có mẹ là tốt”)

“Ngươi mau lại đây, ta chống không nổi rồi...”

“Thần ơi, cứu con với, đã già cả thế này rồi, hiến máu cũng không đủ tiêu chuẩn nữa đâu.”

“Tiểu Jesu, Tiểu Phật Chủ, Tiểu Ngọc Hoàng đại đế...”

Sống đương nhiên không dễ dàng, nhưng chết dễ dàng không bằng cố sống, Giang Hải, Trường Kiếm và Ôn Thành Không uống máu uống tới mức sắp thành Huyết tộc rồi, chỉ còn lại nửa phần khí lực, nhưng dĩ nhiên dù chỉ còn 0,01 phần khí lực bọn hắn cũng không định từ bỏ phản kháng, có những người hoàn toàn không biết 2 chữ “thỏa hiệp” viết thế nào!

Đường Tiểu quay lại trước màn hình, nhìn thấy 3 soái ca gần thất thân, ờ, bán thân gặp phải cướp sắc...

Nhanh chóng mở bao đồ lấy ra phù Phục sinh – xa xỉ phẩm 2000W/1 cái, vừa đứng lên vừa điên cuồng hồi máu, máu lên trên 50%, Đường Tiểu lập tức thành thạo đối phó 2 tên Mục sư.

Ánh sáng bạch sắc từ trên trời đánh xuống, làm dân chúng cảm nhận được tình yêu bao la của thần với con người, lập tức MP, HP, XP tăng nhanh, rất nhanh chóng xuất hiện hiện tượng hồi quang phản chiếu... hồi xuân. (XP: điểm nợ khí)

3 tên động dục lập tức chuyển bại thành thắng, đem đội giết Hồng Danh đạp xuống đất.

Ôn Thành Không giờ cung lên, vô cùng thành khẩn nói: “Cho ta một cơ hội! Ta trước đây không có lựa chọn, bây giờ ta muốn làm người tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Ôn Thành Không giờ cung lên, vô cùng thành khẩn nói: “Cho ta một cơ hội! Ta trước đây không có lựa chọn, bây giờ ta muốn làm người tốt.”

“Xin lỗi, chúng ta* là cảnh sát.”

(Chúng ta: từ này là ta đoán dựa theo phần sau, vì nghĩa gốc của từ trong này dùng mang nghĩa GOD, nhưng theo tiếng địa phương ở Thượng Hải nghĩa là Ta, chúng ta)

Trả lời câu này không phải từ trong đám người “Bảo Vệ Hòa Bình Phế Tích Là Chúng Ta”, bọn hắn ngay khi bị diệt đã chọn toàn thể hồi thành, đến một câu thừa cũng không nói, còn cool hơn cả Golia.

Cũng không phải Giang Hải và Ôn Thành Không chịu khó nại thao* hay Đường Đại Mục sư ôn nhu, biết quan tâm. Mà cửa vào hang Hỏa Nham, đến một con chuột biết nói tiếng người cũng không có, càng không nói đến con chó, con mèo nào.

(nại thao: từ này nếu ko nhầm thì có 2 nghĩa, 1 là mang nghĩa là bền, khỏe, sử dụng được lâu... còn 1 nghĩa nữa từ tiếng Đài, mọi người ai đọc đam mỹ đều biết, nên ta ko giải thích nữa nhé – mà hình như là đá đều nên ta để lại luôn)

Câu trả lời này chỉ có thể do Danh Môn Lão đại – Trường Kiếm Thiên Hạ phong độ nhẹ nhàng, ngọc thu lâm phong nói. Thế là, đám Giang Hải vô cùng cảm khái nhìn Trường Kiếm, ánh nhìn hết như trên mặt hắn mọc lên một bông hoa loa kèn vậy.

“Ặc, huynh đệ ta lúc trước vẫn luôn tin rằng ngươi chỉ là Bạch Cốt Tinh siêu cấp, ai ngờ lại là nằm vùng à?” (Bạch Cốt Tinh ở đây không phải là Bạch Cốt Tinh trong Tây Du Kí đâu, là viết tắt của Bạch Linh – thành phần trí thức, Cốt Cán, Tinh Anh, chủ yếu chỉ nữ giới hiện đại =))

“Thông qua hiện tượng nhìn thấy bản chất, xuyên qua da thịt nhìn thấy.. xương cốt.” (Xương cốt ở đây có 2 nghĩa: là 1 xương cốt bình thường, 2 là bản chất sự vật, ở đây nghĩa nào cũng được hết, để xương cốt cho nó vui)

“Đạo gần đây Bá Nhạc khó cầu, Bào Đình vô giá.” (Bá Nhạc: chỉ người có mắt nhìn, nhận ra nhân tài. Bào Đình: là đầu bếp vô cùng nổi tiếng)

“...” Trường Kiếm dở khóc dở cười “Không lẽ ta trông không giống một thanh niên của thế kỉ mới à? Xem Vô Gian Đạo bản tiếng địa phương bộ lạ lắm sao?”

“Ồ...” Giang Hải, Ôn Thành Không, Đường Tiểu nghĩ một lúc, phát hiện Trường Kiếm quả thật cũng không nói gì quá kì lạ. Cuối cùng kết luận: có những thứ phải đặt trong văn cảnh mới có thể hiểu nghĩa... ví dụ như đám chữ cái tiếng Anh dài lê thê không thấy cái dấu nào trong đề thi đọc hiểu cấp 6. (tiếng Anh ở TQ thì tính cấp theo số, có cấp 4 – 6 – 8, thường thấy SV thi cấp 6)

4 người một hàng tiến vào hang Hỏa Nham. Hang Hỏa Nham có Quái Hỏa Nham Thạch cấp 70. Về hình dáng ấy mà, là một cái mặt hình đá vuông, thân hình đá dài, tứ chi hình đá tròn... Tóm lại là một con Quái đá màu đỏ...

Hỏa Nham Thạch Quái da dày máu nhiều, thỉnh thoảng lại làm ra Địa Thích*, tóm lại là dạng Quái chém thì phí đao mà ăn thì khó nhằn, vì thế về cơ bản trừ khi có nhiệm vụ nếu không rất ít người thích đến giết loại Boss này. (Địa Thích: là dạng từ dưới đất mọc lên gai hay gì đó, khiến người chơi dẫm phải sẽ bị thương. Mỗi game có 1 hình dáng khác nhau nên ko biết đưa tên nào vào cho hợp)

Có điều Thạch Quái này có thể rơi ra Hỏa Nham Kết Tinh độc nhất vô nhị, sau khi tôi luyện có thể thăng cấp lên thành Hỏa Nham Chi Tâm, kết hợp cùng Lệ của Đông Hải Nhân Ngư, Bạch Mao của Cửu Vĩ Thanh Khâu có thể làm ra dây chuyền cấp 6 cao cấp nhất Phế Tích – Thủ Hộ Chi Tâm. Dây chuyền này chỉ có thể luyện thành, đánh Quái cũng ko rơi ra, tác dụng chủ yếu là tăng hiệu quả của Lời Cầu Chúc Mục sư lên 20%.

Có điều xác suất rơi ra Hỏa Nham Kết Tinh này thì phải trông chờ vào vận may của người chơi rồi, bởi vậy rất nhiều người trực tiếp từ bỏ việc đến đây thử vận, đem sinh mệnh có hạn của mình đầu tư vào những thứ thú vị hơn – ví dụ như nể người, chửi nhau, chém gió – -||| Trường Kiếm ném ra Bạo Lôi trên diện rộng, lôi kéo mấy hồn đang đang thông thả chuyển động lại gần. Giang Hồ tiến lên trước đánh, Đường Tiểu giúp Giang Hải hồi sức, Ôn Thành Không đứng ở góc khuất phóng tên... 4 người kết hợp lại đánh Quái rất nhẹ nhàng, từng tên từng tên quái bị đánh ngã liểng xiểng.

“Xem tốc độ của chúng ta, không có chiến thắng về chất lượng cũng có chiến thắng về số lượng nha.”

“Biến đổi số lượng là điều kiện cần để biến đổi chất lượng. Bất cứ sự vật nào đều bắt đầu biến đổi từ số lượng, số lượng biến đổi đến một mức nhất định sẽ phát sinh biến đổi về chất lượng. Biến đổi số lượng là điều kiện của biến đổi chất lượng, không có biến đổi về số lượng thì không có biến đổi về chất lượng. Nhưng biến đổi về số lượng không đồng nghĩa với biến đổi về chất lượng. Nhưng nếu không biến đổi chất lượng, sự vật về cơ bản sẽ không biến đổi, cũng tức là không có tiến bộ.”

“Xi, đồng tiền xu rơi xuống đất thì xác suất hiện ra một trong hai mặt là 50%. Nếu con Quái này được thiết lập xác suất rơi ra Hỏa Nham Kết Tinh là 1% , vậy giết một Quái thì xác suất rơi ra là 1%. Nếu giết 99 con không được thì 100 con chắc chắn được...”

“...@#%&”

“@#%&...”

“@_@|||”

“Aaaaaa..... các người im miệng hết cho ta!” Nhân vật ở nơi âm u nào đó bạo phát. “NND, hôm nay mà không rơi ra Hỏa Nham Kết Tinh, Lão tử đem hết đám Quái các người mài thành bột ngọc trai bán hết!”

3 người thuộc trường phái sách vở trong đầu lập tức hiện ra: sự kiện rượu độc XX, sự kiện diêm độc XXX, cùng với Phế Tích sau này có sự kiện bột độc XXXX... mồ hôi lạnh đầy người...

“Đinh” một tiếng rất êm tai – Giang Hải trợn mắt há mồm nhìn một hòn đá màu hồng lấp lánh sáng vừa xuất hiện – Hỏa Nham Kết Tinh.

“Lần này quá may mắn rồi aaaaaa”

“Linh ngộ được giác quan thứ 7 rồi... Diên rồi.”

“Ta phải đi mua xỏ số...”

“Ta trước đây... ta bây giờ.... Từ khi có Hỏa Nham Kết Tinh, người tốt, ta cũng tốt...” (Quảng cáo gì đấy chứ kíp nhớ ra)

“Chúng tiểu nhân, tranh thủ lúc vận may đang thịnh, chúng ta đi Đông hải kiếm mỹ nhân ngư MIM lừa tỷ nước mắt đi...”

“...” Trường Kiếm hỏi “Các người cần mấy thứ đó làm gì?”

“Làm dây chuyền chứ gì nữa.”

“– -||| Làm dây chuyền để làm gì?”

“Bán lấy tiền.”

“...” Kiểu kiếm tiền này... các người sao vẫn chưa chết đói?

“Này, Danh Môn Lão đại, nể mặt giao tình ám muội của người với Lão đại, ta giảm giá cho người 5%.”

“Ồ, 1 lữ giảm 10%, 2 lữ giảm 20%, 3 lữ giảm 50%, lấy tất tặng các người làm tín vật.” Đường Tiểu gật đầu đồng tình.

(Ta xin giải thích, từ lữ này thực ra là dùng trong bóng chày – luật cái này ta cũng mù tịt nên ko biết giải thích- hình như là goal hay chi đó, nhưng ở đây là dùng theo nghĩa bóng. 1 lữ là hôn hoặc nắm tay, 2 lữ là hôn sâu và cách quần áo... sờ soạng chỗ... hèm hèm..., 4 lữ là do ít luôn rồi. Ờo, dịch xong cái này đầu óc mình đen đi ko ít >”

Trường Kiếm yên lặng một lúc lâu: “Mua một tặng 2 có được không?”

Giang Hồ “Các người... nói... gì? Gió... to quá, ta... nghe... không rõ...”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

“Này, làm sao người biết Lão đại và Trường Kiếm có một chân*?” Ôn Thành Không âm thầm gửi M cho Đường Tiểu.

(Có 1 chân: đây là cách nói vô cùng hay ho của các bạn TQ. Cái này có 3 nghĩa. 1: là 2 người phát sinh quan hệ tình cảm mờ ám, vì mờ ám phải giấu diếm nên chỉ kịp cõ 1 nửa quần khi phát sinh quan hệ...; 2: bắt nguồn từ việc gọi DV của nam giới là “chân thứ 3”, việc quan hệ nam nữ dưới cái nhìn của người ngoài sẽ là chân thứ 3 tiến vào người nữ giới => giữa 2 người có 1 chân; 3(it được biết đến hơn): chân ở đây ý muốn nói đến chân người thứ 3 chen vào. Mọi người đọc xong hiểu bạn Ôn định nói gì rồi đấy ==))

“Ta không biết, là người nói bọn họ có giao tình ám muội mà?” Đường Tiểu cực kì vô tội trả lời “...giao tình ám muội là chữ” ai đó Baidu một chút “... giấu giếm mọi người lên lút quan hệ/ giao tiếp. Từ trung tính. Tiếng Trung người quá kém, làm sao xứng với các vị tổ tiên?”

(chú thích cho đoạn này, thành ngữ được bạn Ôn dùng hoàn toàn mang nghĩa xấu nhé, bạn Tiểu Tiểu chém gió vụ trung tính đấy. Còn Baidu = google của TQ)

“Ồ, vậy lần sau người đổi thành ‘liếc mắt đưa tình’ đi, thông tục dễ hiểu.”

“- |||”

“À, mà Danh Môn Lão đại mua một muốn tặng 2 cái gì?”

“Ồ, có lẽ là muốn tặng 2 trang bị cực phẩm trên người Lão đại, giống như mua áo ba lỗ tặng kèm 2 ống tay, mua giày tặng kèm 2 cái dây thoi.”

“...Mở rộng tầm mắt rồi.” Ôn Thành Không nói xong mới cảm thấy không đúng, vô cùng không đúng, nhưng tìm mãi vẫn không ra không đúng ở đâu, đành phải tắt rửa đi ngủ.

Thời gian đã là gần sáng, 4 người quyết định log out nghỉ ngơi, thân thể chính là vốn liếng để làm cách mạng mà. Giang Hải và Ôn Thành Không log out tại chỗ, Trường Kiếm và Đường Tiểu trở về thành.

Ngày thứ 2, Giang Hải lập đội, đếm đếm người, phát hiện Pháp sư trong Hội tiếp tục mất tích.

Trường Kiếm vừa giải quyết xong mấy vụ cướp quái, phân trang bị, lập đội luyện cấp cho Công Hội, lại nhận được lời mời gia nhập của Giang Hải. Vốn nào còn đang suy nghĩ thì tay đã nhanh chóng ấn đồng ý.

Thế là nhóm 4 người lại tro trên đi lừa nước mắt Mỹ nhân ngư MM, có điều may mắn là thứ dễ gặp nhưng khó cầu, rạng sáng 4 người đành vuốt vuốt mũi, chán nản log out.

Ngày thứ 3, Ôn Thành Không không thêm điểm danh, không thêm hồ hoán trong kênh Công Hội, trực tiếp mở danh sách bạn bè gửi lời mời Trường Kiếm.

Trường Kiếm nhận được lời mời tro tráo lần nữa, đấu tranh về mặt tình cảm đối với mấy lời mời ngang ngược không thêm hỏi ý kiến của đám người Giang Hải thêm một lúc, cuối cùng ...vẫn thất bại. Lại tiếp tục cùng đám kia đi lừa nước mắt Mỹ nhân ngư MM.

Ngày thứ 4, bạn Trường Kiếm... đứng bên bờ hồ nơi hoa sen nở rộ trong Tân Thủ Thành, hoàn toàn từ bỏ việc suy nghĩ, trực tiếp chấp nhận lời mời. Có những việc chúng ta chỉ có thể quy thành thói quen, quen rồi sẽ không có vấn đề... ví dụ như việc làm một Pháp sư khổ sai miễn phí...

Nước mắt là vô cùng có giá trị, đặc biệt là nước mắt của loài Mỹ nhân ngư trân quý, đẹp dễ mê người. Mời google tên khoa học của Mỹ nhân ngư cái loại hành vi không có tỷ tạo romatic nào này. Mà dù có search rồi, Gougou cũng sẽ nói người Baidu zhidao. Xin hãy search “Tôi yêu Mỹ nhân ngư” hoặc “Con gái của biển cả”. Cảm ơn sự hợp tác.

(Baidu = google = gougou=sougou. Còn Baidu zhidao = Yahoo answers ý)

“Mỹ nhân... ngư à” Ôn Thành Không giữa làn nước biển xanh thăm dùng giọng điệu ngâm thơ ngân nga “Hãy để giọt lệ thuần khiết của nàng vì ta mà rơi, ta chính là ... Hoàng tử đa tình của nàng đây.”

“...Người giết bọn họ trước rồi hẵng đi làm Hoàng tử đa tình chết tiệt đấy có được không?” Trong nước, tốc độ giảm một nửa, công kích giảm 40%, Giang Hải một mình chống lại 5 Mỹ nhân ngư quốc sắc thiên hương khổ không để đầu cho hết. Cổ nhân nói, chết dưới vẫy người đẹp, làm quỷ cũng phong lưu, nhưng đám Mỹ nhân ngư này làm gì có vậy... chỉ có ... đuôi cá thôi aaaaaa...

Trường Kiếm dựa vào gần Giang Hải, vung tay gọi đến một loạt Hòa Tiễn. Mặc dù công kích giảm nhưng Hòa Tiễn vẫn cấp, lại có thuộc tính đối lập, giá trị tổn thương rõ ràng cao hơn một bậc. Trường Kiếm vì muốn giúp Giang Hải giải vây, dưới hoàn cảnh quá nhiều người ít quá mạo hiểm tung ra ma pháp tấn công diện rộng, rất nhanh liền thu hút đám Mỹ nhân ngư bên người Giang Hải, thêm cả mấy MM đang bơi lội tung tăng gần đó.

“Ngát...”

Giang Hải mạnh mẽ uống Hồng Dược, đem mấy Mỹ nhân ngư MM đang chuẩn bị sang chỗ Trường Kiếm kéo lại, vừa tranh thủ tấn công mấy MM đang bao vây Trường Kiếm.

“Đừng có cướp của ta... Mỹ nhân ngư đối diện nhìn ta đây này.” (Câu này nguyên là phần lời chém của Kanguolai – Thăng Tàu lai ý)

Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, nhất là dưới tình huống mỹ nhân nhiều vô số. Đường Tiểu đã dùng hết hức giúp một mình Giang Hải tăng máu, Giang Hải cũng xem máu như nước cà chua uống liên tục rồi nhưng vẫn chỉ có thể trơ mắt nhìn cột máu giây giữa đầu tranh xuất ra vài bọt khí, cạn sạch.

Đường Tiểu phục sinh Giang Hải, còn Trường Kiếm lập tường lửa bảo vệ bọn họ.

“Aaaaaa” Ôn Thành Không kéo theo đằng sau nguyên đoàn tàu hỏa các Mỹ nhân ngư MM “Ta quả là đẹp trai, nhìn các MM theo đuổi ta đông chưa? Ha ha ha ha ha ha...”

“...” Ba người trong bức tường lửa đầu hiện gân xanh, quyết định không thêm quan tâm đến tên Cung thủ ngu ngốc nào đó nữa.

Nhiệm vụ vĩ đại lừa nước mắt của Mỹ nhân ngư MM trải qua thêm 3 ngày đầu tranh kịch liệt giữa Sắc dụ và kháng Sắc dụ, cuối cùng cũng được nhìn thấy ánh mặt trời, đặt được thắng lợi quyết định – đội 4 người Bán thân cuối cùng cũng chọc Mỹ nhân ngư kiên cường khóc, rơi ra nước mắt đại biểu cho tình yêu và hận thù.

“Tiếp theo là đi diệt Cửu Vĩ?” Trường Kiếm rất tự giác hỏi, từ bị ép buộc cuối cùng cũng tiến hóa đến chỗ tự giác bị ép buộc – -||| “Không phải, bọn ta là vô tình lấy được Bạch mao của Cửu Vĩ mới quyết định đi kiểm Hòa Nham Kết Tinh và Lệ của Mỹ nhân ngư.”

“Ồ.” Trường Kiếm có chút thất thần gật đầu.

“Tiểu Tiểu đang làm Dây chuyền, rất nhanh sẽ xong.”

“Vây chúc mừng các ngươi.” Trường Kiếm đối với cảm giác mát mát của mình vô cùng phiền não.

“Lão đại, đến lấy Dây chuyền.” Đường Tiểu nói trong Đội ngũ.

“Đến đây.” Giang Hải kéo theo Trường Kiếm bay về thành.

Giang Hải Kí Dư Sinh đề nghị giao dịch với ngươi. Đồng ý? Từ chối?

Trường Kiếm kì quái tiếp nhận giao dịch. Một sợi dây chuyền bằng vàng lấp lánh – Thủ Hộ Chi Tâm, thuộc tính phụ: tăng Trí +3.

“?”

“... Các ngươi không phải là muốn bán kiếm tiền à?”

“- -||| Thế mà ngươi cũng tin?”

“Nhưng cũng không cần đưa ta?”

“Hi hi... mấy ngày nay làm phiền ngươi rồi.”

“...” Trường Kiếm bỗng có cảm giác hạnh phúc tận tâm can, nháy mắt hiểu thêm được một tầng. Người này sao lại trong sáng đến thế, người ta tốt với mình một phần, mình lại tốt với người ta đến mười phần. Bán thân có lẽ từ đầu đã bị thu hút, bắt đầu là tận lực muốn liên minh, đến bây giờ không thể từ chối lời nhờ vả của hắn...

“Đã vậy thì ta đành nhận. Ta nhất định sẽ toàn lực làm đến toàn lũy.” Trường Kiếm nghĩ thông liền nhận lấy. “Tiểu Giang Giang, ta nhất định sẽ cố gắng, ngươi cứ đợi ta đem bạch mã đến đón đi.” (ai còn nhớ vụ lũy này ko nhì =))

“A?” Giang Hải ngẩn tò te.

“Ý?” Ôn Thành Không đờ người.

Đường Tiểu cười cười: “Lần đầu trả 20% của 50E, cho vay trong vòng 30 năm phải trả hết.”

“Này, làm sao ngươi biết Lão đại và Trường Kiếm có một chân*?” Ôn Thành Không âm thầm gửi M cho Đường Tiểu.

(Có 1 chân: đây là cách nói vô cùng hay ho của các bạn TQ. Cái này có 3 nghĩa. 1: là 2 người phát sinh quan hệ tình cảm mờ ám, vì mờ ám phải giấu giếm nên chỉ kịp coi 1 nửa quần khi phát sinh quan hệ...; 2: bắt nguồn từ việc gọi DV của nam giới là “chân thứ 3”, việc quan hệ nam nữ dưới cái nhìn của người ngoài sẽ là chân thứ 3 tiến vào người nữ giới=> giữa 2 người có 1 chân; 3(it được biết đến hơn): chân ở đây ý muốn nói đến chân người thứ 3 chen vào. Mọi người đọc xong hiểu bạn Ôn định nói gì rồi đấy=)))

“Ta không biết, là người nói bọn họ có giao tình ám muội mà?” Đường Tiểu cực kì vô tội trả lời “...giao tình ám muội là chi” ai đó Baidu một chút “...giấu giếm mọi người lên lút quan hệ/ giao tiếp. Từ trung tính. Tiếng Trung người quá kém, làm sao xứng với các vị tổ tiên?”

(chú thích cho đoạn này, thành ngữ được bạn Ôn dùng hoàn toàn mang nghĩa xấu nhé, bạn Tiểu Tiểu chém gió vụ trung tính đấy. Còn Baidu = google của TQ)

“Ồ, vậy lần sau người đổi thành ‘liếc mắt đưa tình’ đi, thông tục dễ hiểu.”

“- |||”

“À, mà Danh Môn Lão đại mua một muốn tặng 2 cái gì?”

“Ồ, có lẽ là muốn tặng 2 trang bị cực phẩm trên người Lão đại, giống như mua áo ba lỗ tặng kèm 2 ống tay, mua giày tặng kèm 2 cái dây thoi.”

“...Mở rộng tầm mắt rồi.” Ôn Thành Không nói xong mới cảm thấy không đúng, vô cùng không đúng, nhưng tìm mãi vẫn không ra không đúng ở đâu, đành phải tắt rửa đi ngủ.

Thời gian đã là gần sáng, 4 người quyết định log out nghỉ ngơi, thân thể chính là vốn liếng để làm cách mạng mà. Giang Hải và Ôn Thành Không log out tại chỗ, Trường Kiếm và Đường Tiểu trở về thành.

Ngày thứ 2, Giang Hải lập đội, đếm đếm người, phát hiện Pháp sư trong Hội tiếp tục mất tích.

Trường Kiếm vừa giải quyết xong mấy vụ cướp quái, phân trang bị, lập đội luyện cấp cho Công Hội, lại nhận được lời mời gia nhập của Giang Hải. Vốn nào còn đang suy nghĩ thì tay đã nhanh chóng ấn đồng ý.

Thế là nhóm 4 người lại tro trên đi lừa nước mắt Mỹ nhân ngư MM, có điều may mắn là thứ dễ gặp nhưng khó cầu, rạng sáng 4 người đành vuốt vuốt mũi, chán nản log out.

Ngày thứ 3, Ôn Thành Không không thêm điểm danh, không thêm hồ hoán trong kênh Công Hội, trực tiếp mở danh sách bạn bè gửi lời mời Trường Kiếm.

Trường Kiếm nhận được lời mời tro tráo lần nữa, đấu tranh về mặt tình cảm đối với mấy lời mời ngang ngược không thêm hỏi ý kiến của đám người Giang Hải thêm một lúc, cuối cùng ...vẫn thất bại. Lại tiếp tục cùng đám kia đi lừa nước mắt Mỹ nhân ngư MM.

Ngày thứ 4, bạn Trường Kiếm... đứng bên bờ hồ nơi hoa sen nở rộ trong Tân Thủ Thành, hoàn toàn từ bỏ việc suy nghĩ, trực tiếp chấp nhận lời mời. Có những việc chúng ta chỉ có thể quy thành thói quen, quen rồi sẽ không có vấn đề... ví dụ như việc làm một Pháp sư khổ sai miễn phí...

Nước mắt là vô cùng có giá trị, đặc biệt là nước mắt của loài Mỹ nhân ngư trân quý, đẹp để mê người. Mời google tên khoa học của Mỹ nhân ngư cái loại hành vi không có tý tẹo romatic nào này. Mà dù có search rồi, Gougou cũng sẽ nói người Baidu zhidao. Xin hãy search “Tôi yêu Mỹ nhân ngư” hoặc “Con gái của biển cả”. Cảm ơn sự hợp tác.

(Baidu = google = gougou=sougou. Còn Baidu zhidao = Yahoo answers ý)

“Mỹ nhân... ngư à” Ôn Thành Không giữa làn nước biển xanh thăm dùng giọng điệu ngâm thơ ngân nga “Hãy để giọt lệ thuần khiết của nàng vì ta mà rơi, ta chính là ... Hoàng tử đa tình của nàng đây.”

“...Người giết bọn họ trước rồi hẵng đi làm Hoàng tử đa tình chết tiệt đấy có được không?” Trong nước, tốc độ giảm một nửa, công kích giảm 40%, Giang Hải một mình chống lại 5 Mỹ nhân ngư quốc sắc thiên hương khổ không để đâu cho hết. Cổ nhân nói, chết dưới vẫy người đẹp, làm quỷ cũng phong lưu, nhưng đám Mỹ nhân ngư này làm gì có vẫy... chỉ có ... đuôi cá thôi aaaaaa...

Trường Kiếm dựa vào gần Giang Hải, vung tay gọi đến một loạt Hỏa Tiễn. Mặc dù công kích giảm nhưng Hỏa Tiễn miễn cấp, lại có thuộc tính đối lập, giá trị tổn thương rõ ràng cao hơn một bậc. Trường Kiếm vì muốn giúp Giang Hải giải vây, dưới hoàn cảnh quái nhiều người ít quái mạo hiểm tung ra ma pháp tấn công diện rộng, rất nhanh liền thu hút đám Mỹ nhân ngư bên người Giang Hải, thêm cả mấy MM đang bơi lội tung tăng gần đó.

“Ngát...”

Giang Hải mạnh mẽ uống Hồng Dược, đem mấy Mỹ nhân ngư MM đang chuẩn bị sang chỗ Trường Kiếm kéo lại, vừa tranh thủ tấn công mấy MM đang bao vây Trường Kiếm.

“Đừng có cướp của ta... Mỹ nhân ngư đối diện nhìn ta đây này.” (Câu này nguyên là phần lời chém của Kanguolai – Thăng Tàu lai ý)

Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, nhất là dưới tình huống mỹ nhân nhiều vô số. Đường Tiểu đã dùng hết hức giúp một mình Giang Hải tăng máu, Giang Hải cũng xem máu như nước cà chua uống liên tục rồi nhưng vẫn chỉ có thể tro mắt nhìn cột máu giây giữa đấu tranh xuất ra vài bọt khí, cạn sạch.

Đường Tiểu phục sinh Giang Hải, còn Trường Kiếm lập tường lửa bảo vệ bọn họ.

“Aaaaaa” Ôn Thành Không kéo theo đằng sau nguyên đoàn tàu hỏa các Mỹ nhân ngư MM “Ta quả là đẹp trai, nhìn các MM theo đuổi ta đông chưa? Ha ha ha ha ha ha...”

“...” Ba người trong bức tường lửa đầu hiện gân xanh, quyết định không thèm quan tâm đến tên Cung thủ ngư ngốc nào đó nữa.

Nhiệm vụ vĩ đại lừa nước mắt của Mỹ nhân ngư MM trải qua thêm 3 ngày đấu tranh kịch liệt giữa Sắc dụ và kháng Sắc dụ, cuối cùng cũng được nhìn thấy ánh mặt trời, đặt được thắng lợi quyết định – đội 4 người Bản thân cuối cùng cũng chọc Mỹ nhân ngư kiên cường khóc, rơi ra nước mắt đại biểu cho tình yêu và hận thù.

“Tiếp theo là đi diệt Cửu Vĩ?” Trường Kiếm rất tự giác hỏi, từ bị ép buộc cuối cùng cũng tiến hóa đến chỗ tự giác bị ép buộc – -||| “Không phải, bọn ta là vô tình lấy được Bạch mao của Cửu Vĩ mới quyết định đi kiểm Hòa Nham Kết Tinh và Lệ của Mỹ nhân ngư.”

“Ồ.” Trường Kiếm có chút thất thần gật đầu.

“Tiểu Tiểu đang làm Dây chuyền, rất nhanh sẽ xong.”

“Vây chúc mừng các ngươì.” Trường Kiếm đối với cảm giác mát mát của mình vô cùng phiền não.

“Lão đại, đến lấy Dây chuyền.” Đường Tiểu nói trong Đội ngũ.

“Đến đây.” Giang Hải kéo theo Trường Kiếm bay về thành.

Giang Hải Kí Dư Sinh đề nghị giao dịch với ngươì. Đồng ý? Từ chối?

Trường Kiếm kì quái tiếp nhận giao dịch. Một sợi dây chuyền bằng vàng lấp lánh – Thủ Hộ Chi Tâm, thuộc tính phụ: tăng Trí +3.

“?”

“... Các ngươì không phải là muốn bán kiếm tiền à?”

“- -||| Thế mà ngươì cũng tin?”

“Nhưng cũng không cần đưa ta?”

“Hi hi... mấy ngày nay làm phiền ngươì rồi.”

“...” Trường Kiếm bỗng có cảm giác hạnh phúc tận tâm can, nháy mắt hiểu thêm được một tầng. Người này sao lại trong sáng đến thế, người ta tốt với mình một phần, mình lại tốt với người ta đến mười phần. Bản thân có lẽ từ đầu đã bị thu hút, bắt đầu là tận lực muốn liên minh, đến bây giờ không thể từ chối lời nhờ vả của hắn...

“Đã vậy thì ta đành nhận. Ta nhất định sẽ toàn lực làm đến toàn lũy.” Trường Kiếm nghĩ thông liền nhận lấy. “Tiểu Giang Giang, ta nhất định sẽ cố gắng, ngươì cứ đợi ta đem bạch mã đến đón đi.” (ai còn nhớ vụ lũy này ko nhĩ =)))

“A?” Giang Hải ngẩn tò te.

“Ý?” Ôn Thành Không đờ người.

Đường Tiểu cười cười: “Lần đầu trả 20% của 50E, cho vay trong vòng 30 năm phải trả hết.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Hãy chắc chắn mình đã đọc chương 26 trước khi đọc chương 27.

.....

Trường Kiếm kì quái tiếp nhận giao dịch. Một sợi dây chuyền bằng vàng lấp lánh – Thủ Hộ Chi Tâm, thuộc tính phụ: tăng Trí +3.

“?”

“... Các ngươi không phải là muốn bán kiếm tiền à?”

“... Đúng thế, ngươi không phải là Đại lão bản có sẵn à? 1 giá, 10E, chúng ta xem như cũng có giao tình, bán ngươi 8E. Giá nhập rồi, rẻ hơn thì chỉ có nhảy lầu, thổ huyết, bán thân thôi.”

“...6E, thêm 1 chữ cũng không được. 2E kia là tiền xương máu của ta, phí khổ sai.”

“Thành giao.”

Hoàn tất giao dịch.

Giang Hải và Trường Kiếm nhìn nhau cười quyền rũ: “Có cơ hội lại hợp tác.”

“Ồ, chúng ta không tính là tình một đêm nữa, ít ra cũng là có duyên không phận.”

“Tiểu Tiểu.”

“Hử?”

“Ngươi xem, Lão đại và Danh Môn Lão đại liếc mắt đưa tình...”

“...” Đường Tiểu quán sát một hồi, trả lời rất chắc chắn “Cả 2 đều lòng mang quỷ kế.”

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Vì sợi dây chuyền 6W, Đường Tiểu, Giang Hải, Ôn Thành Không trở thành cánh chim lạc bầy, cánh cụt xa đàn, bé con quần tã bỏ nhà đi bụi, vì thế khi trở về 3 người cho rằng có thể cảm nhận được sự ấm áp của tình thân (tất nhiên tất cả phần trên đều là do Giang Hải mơ tưởng mà thôi), liền hô to: “Chúng tôi... đã... về.”

“Xi, cũng biết về nhà à? Ở bên ngoài đến underwear cũng bán rồi mới thèm quay về nhà à?” Ý Tiêm Tiêm liếc mắt đầy khinh rẻ.

“Vây cánh cứng cáp nên muốn bay rồi? Có tin ta đem đao ra cạo sạch đám lông đầy bây giờ?” Tiểu Ngã mài dao xoèn xoẹt.

Ngoài ra còn rất nhiều phiên bản về câu chào mừng khác.

Phiên bản phê bình nặng nề: “Là một Lão đại mà ngươi lại dẫn đầu trong việc lập đoàn thể nhỏ, lập tổ chức nhỏ, tổn hại nghiêm trọng luật pháp, phá hoại trật tự, tạo ra tầm gương xấu trong lòng người dân, ảnh hưởng tồi tệ, thái độ vô si...”

Phiên bản phiên tình câu nước mắt: “Lão đại, người cuối cùng cũng về rồi, người ta nhớ người lắm á... Đêm tối không có người ở bên sao mà cô đơn, sao mà trống rỗng, sao mà quạnh quẽ...”

Phiên bản truyện ma thần bí: “Lão đại, ngươi là xác chết sống dậy? Hay là được tái sinh rồi? Bị bóng đè? Hay là thành Quỷ tuần tra rồi?”

Phiên bản trí tưởng tượng quá liều: “Lão đại, nghe nói ngươi bị người ngoài hành tinh bắt, trước tiên XXXX sau đó OOOO, tiếp đó biến thành dị dạng siêu nhân, Zorror, Spider man?”

Cuối cùng là phiên bản Đam mỹ Lang: “Lão đại, ngươi xuyên không rồi, được van người mê, trị quốc, tề gia, bình thiên hạ, bị cường dân, bị LJ, có thai sinh con, nuôi con bằng sữa mẹ... cuối cùng ngươi già rồi lại quay về đây.” (LJ: bị luân phiên cưỡng dâm ạ)

.....

“...Ngươi... Ngươi... Cả ngươi nữa...” Giang Hải nhăn nhó “Tim ta so với hoàng liên còn đắng hơn.”

“Tiểu nhị, cho hán bát canh mật rắn, lấy đáng trị đáng.”

“-|||”

“Đừng có vờ đáng thương, mau đem 6E ra đây sung công.” Tiêm Tiêm tỷ đưa cánh tay ngọc ra “Giao nộp.”

“Hi hi, ta cũng đang định nói đây, mọi người đến kho Công hội nhận 30 cây pháo bông, sau đó lên chỗ cao nhất trên Hi Nhã Sơn bắn thôi.” Giang Hải mặt đầy mong đợi, dương dương tự đắc trả lời. Hoan hô đi, náo loạn đi, biểu dương ta đi, sùng bái ta đi...

Pháo hoa là thứ không thể thiếu trong các dịp kết hôn, sinh nhật, chào mừng, đương nhiên cũng là xa xỉ phẩm. 1 cây pháo có thể bắn 20 lần, trong Phế Tích giá từ 800W đến 1000W.

“...PHÁ! GIA! CHI! TỬ!” Trong kênh Kim Qua toàn bộ đều vô cùng ăn ý đánh ra 4 chữ.

“Lão đại, báo tọa độ.”

“295 429”

“= = Đến ngay.”

“Aaaaaaaa... Cứu mạng! Giết người, ban ngày ban mặt hành hung người... Các người... các người tại sao lại không đi chém Đường Đường với Ôn Thành Không?”

Đường Tiểu, Ôn Thành Không: “Bọn ta là bị Lão đại bắt ép, bị Lão đại lạm dụng quyền hành áp bức.”

“A ha” Giang Hải tim đầy vết thương hát “Cho tôi một chén nước vong tình, giúp tôi cả đời không đau thương” (câu này là trong bài hát, nhưng nhiều bài có câu này quá nên chả biết bài nào)

Đêm nay không phải là ngày lễ, cũng không xảy ra sự kiện gì đặc biệt, nhưng trên ngọn núi Hi Nhã Sơn cao nhất Phế Tích pháo hoa rực rỡ đến tận đêm khuya...

Giang Hải người đầy vết thương nằm buồn thiu trên đỉnh núi, nhìn đám người Kim Qua cơ hứng nhiệt tình bắn pháo hoa. Đường Tiểu đến ngồi bên cạnh hân: “Đội chúng ta có tiền mỗi lần sẽ mua gấp đôi số pháo hoa, một nửa bắn lên trời, một nửa bắn xuống đất.”

“- ||| Người là khen ta hay đá đầu ta thế?”

Mấy ngày nay Kim Qua nhân sự đầy đủ, gió yên biển lặng, đương nhiên mấy trận náo loạn đánh nhau, chém giết lẻ tẻ là gia vị không thể thiếu của cuộc sống. Hay dùng lời Tiêm Tiêm tỷ là chút tình thú để tăng tiến hài hòa sinh hoạt X là tuyệt đối không thể thiếu...

Hôm nay, như thường lệ là hoạt động luyện cấp vô si.

Đường Tiểu sau khi giao dịch cho Giang Hải và Ôn Thành Không mỗi người 200 Hồng Lam được, thư thái tiến thẳng vào khe tường, bám tường an toàn nằm ăn không điểm kinh nghiệm.

“Dùng hết thì cười to lên, hoặc khóc cũng được.” Trơ trẽn dạn dò lại một câu liền bắt đầu làm búp bê Phế Tích.

“... Có đạo đức nghề nghiệp không thế? Ta là một Tiểu Cung thủ máu ít phòng thủ thấp nha...” Ôn Thành Không lăm lăm “Ta cũng muốn làm Mục sư.”

“Đường Đường, Hồng Dược của người nhất định vô cùng ngọt, ăn một bằng 2.” Giang Hải vượt mông ngựa một cách vô cùng buồn nôn. “Người cứ ở yên đó, ta sẽ bảo vệ người.”

“...”

“Lão đại nhất định thiếu Đường Đường rất nhiều tiền.”

“Lão đại không phải sớm đã lấy thịt trả nợ rồi à?”

“Bán theo lạng à? Đạo này thịt lợn tăng giá rồi, hơn nữa vừa nhìn đã thấy Lão đại da dày thịt chắc đủ phân lượng rồi...”

“Ồ, nhất định không phải do bom nước vào rồi.”

“- |||”

Búp bê Đường Tiểu hơi mỉm cười, an tâm trốn việc.

“Chung Cấp!” Cảnh Sát gọi trong kênh Công đạo “Mau đến xem ta trộm được đồ gì này.”

“...Ông trời, người lại bị bao nhiêu người đuổi bắt rồi?” Người không lâu trước vừa ném ra một Băng Dao thể thăm dò – Chung Cấp V Để nhú nhú này không chút hứng thú “1 người 1000W, 2 người 2500W, 3 người 5000W.... cứ thế mà tính.”

“Xi, con người đẹp trai hơn Sở Lưu Hương, cool hơn cả Điền Bá Quang như ta...” (Điền Bá Quang thì ai đọc Tiểu ngạo giang hồ của Kim Dung đều biết nhé ^^)

“Ngươi làm sao?”

“...” Một lúc sau Cảnh Sát mới bật ra được 1 chữ: “...bạn.”

“Chung Cấp ngươi đi đi, không thì tên nào đó chết chắc rồi, lại muốn 1 khóc 2 náo 3 thất cổ đấy.”

“Muốn chết! Cái loại tính tình gì thế? Toàn là được chiều quen.”

“Ặc, dạo gần đây đến trộm cũng là một nghề vinh quang nha, cũng có cả cứu cánh nữa.”

“Sao, ghen tỵ à? Thật ra chỉ cần ngươi đồng ý, tỵ tỵ ta cũng rất biết thương người đấy.”

“Ồ, biết là thương cực kì rồi.”

“Ý, mới mấy ngày không gặp mà đã thông minh lên rồi?”

“Ngươi không biết thôi, đã đứng thẳng mà đi được rồi.”

“Thảo nào, tiểu não suy thoái, đại não phát triển.”

“...”

Chung Cấp tiếp tục phóng ra Băng Dao, rời khỏi đội ngũ, vào danh sách bạn bè tổ đội với Cảnh Sát và Tiểu Ngã “Bảo vị trí.”

“419,69”

“Gi!”

“Ặc, dục vọng vô hạn mà, đến cái tọa độ cũng dâm dăng thế.”

(giải thích 1 chút, 419 ở đây là tiếng Anh, for 1 night ^^, còn 69 thì tự hiểu, đừng bắt bạn giải thích nhá)

Trong lúc Chung Cấp và Tiểu Ngã cực khổ tìm bạn Cảnh Sát ở Cừu Long Động, trên kênh Thế giới không ngừng vang lên tên Cảnh Sát.

“Đứng Lại Oo Cảnh Sát, ngươi là cái đồ XX, có đúng khí đi ra đánh một trận!”

“XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX “

“00000000000000000000 “

“XOXOXOXOXOXOXOXOXOXO “

“11111111111111111111 “

“00000000000000000000 “

“10101010101010100101010 “

Trên đây là loại ngôn ngữ Hòa Tĩnh mà các bạn nhỏ không nên biết, không nên nhìn, không nên tìm hiểu, không nên nghĩa ngợi lung tung.

Lúc Chung Cấp và Tiểu Ngã tìm thấy Cảnh Sát, toàn bộ chết đứng.

Người nào đó đang rất vui vẻ đứng giữa vòng vây hát to: “Ông Mặt trời chiếu rọi trên cao, đầu lâu cười với em, quạ đen nói Chào buổi sáng, em đi đến trường, trên vai khoác lựu đạn, ầm một tiếng vang lên, trường học nổ mất rồi...” (Đây là lời xuyên tạc của bài hát nhi đồng nào đó – lười tra)

“A, khỏe chứ!” Cảnh Sát nhìn thấy Chung Cấp và Tiểu Ngã liền vẫy tay chào.

“Không khỏe!” Chung Cấp đầy đầu hắc tuyến phát hiện, đám người xung quanh không cách nào khác ngoài việc dùng ánh mắt căm thù tấn công Cảnh Sát đang bám tường, đã chuyển hết oán khí sang người hấn và Tiểu Ngã.

“Sao, cứu cánh đến chưa?”

“Hừ, bản đại gia như ta cần gì phải có người đến cứu.”

“Ừ, ngươi thì anh hùng lắm, còn các tường cơ đấy!” Tiểu Ngã nghiêng răng nghiêng lợi-ing.

Chú ý: bám tường là lợi dụng Bug của hệ thống, đem bản thân đưa thẳng vào tường, Quái không gây tổn thương được mà người cũng không tấn công

nổi. VD như bạn Đường Tiểu đang treo máy bám tường lấy kinh nghiệm, bạn Cảnh Sát cũng đang trơ trên bám tường.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Đối mặt cùng Chung Cấp và Tiểu Ngã là một trận đấu gió tanh mưa máu, là sự chống đối hoàn toàn không chút khuất phục, là một open beta sever kinh thiên động địa.

Chỉ thấy Chung Cực mạnh mẽ tung ra sức mạnh ngàn cân như thần phá núi, khiến kẻ địch xung quanh người ngã ngựa rạp. Chỉ thấy Tiểu Ngã áo xanh mang trường kiếm, tung hoành trong đám đông như chốn không người, kiếm ảnh loang loáng như khóm, như than.

Một người là anh hùng hào kiệt cao to lực lưỡng, khí thế bạt núi sông. Một người là mỹ thiếu niên ngọc thụ lâm phong, ôn nhu nho nhã... Chính là một đôi trời sinh!

Bọn họ chính là – tránh cho thế giới không bị phá hoại, bảo vệ hòa bình thế giới, thông suốt được tình yêu và hiện thực ác nghiệt – hình mẫu nhân vật phản diện đáng yêu mê người! Chung Cấp và Tiểu Ngã qua lại như con thoi giữa đội Hội tiền của Phế Tích (Truyện thuyết đôi tình nhân – |||) mà hò hét: “Bạch Động! Ngày mai tươi sáng đang đợi chúng ta!” tiêu diệt quân đoàn Ác Long đã giam giữ Công chúa trong tường, dùng mái tóc đen bóng cứu Công chúa ra ngoài.

Công chúa Trộm – Cảnh Sát, dùng biểu tình khuôn mặt với đôi mắt lấp lánh sao, còn bay ra mấy cái trái tim hồng hồng nhìn hai vị anh hùng, vượt qua núi tuyết, lội qua đầm lầy, tiêu diệt đám Ác Long, cứu lấy vị Hoàng tử của mình, e lệ ngượng ngùng: “Miao~ Là như vậy nha!”

Những tình tiết bên trên hoàn toàn là hư cấu, nếu có chi tiết trùng lặp với thực tế đều là trùng hợp.

Tình hình thực tế vô cùng ngẫu nhiên trong tất nhiên, tất nhiên trong ngẫu nhiên như sau: Chung Cấp và Tiểu Ngã đều cho rằng, những người trong sáng vô tội, có tấm lòng biết đồng cảm và yêu thương huynh đệ như bọn họ mà bị truy đánh thì thật là đạo đức bại hoại, thị phi bất phân. Nhưng, để thể hiện tình đồng hương không biết sợ, tình huynh đệ đồng cam cộng khổ của mình, hai người họ cũng các tường – ||| “Tường lý thu thiên, tường ngoại đạo,

Tường ngoại hành nhân,

Tường lý giai nhân tiểu, oh yeah!” (Câu này trích trong bài *Điệp luyện hoa* của nhà thơ Tô Đông Pha)

“Ngu dốt là tên khắc trên mộ những thằng dốt, vô sỉ là giấy thông hành của kẻ vô sỉ.”

“Đi đường của người khác, làm người khác không có đường mà đi đi!”

Đám người xung quanh vô cùng tức giận. Trên kênh Thế giới tên bọn Chung Cấp xuất hiện còn nhiều hơn so với số lần đám X Bạch Kim xuất hiện trên truyền hình TW. Những lời nói dung tục khiến người chết sống dậy, xương trắng mọc thêm thịt ở đây xin dừng – Chuyển chủ đề, chúng ta là những người văn minh...

Có điều, kênh Thế giới có thể đóng lại mà, đám trẻ ngoan Kim Qua đang rất an phận... cướp kinh nghiệm, đồng loạt rất ăn ý đóng kênh Thế giới, cảm thán: “Nước sắp diệt vong, yêu nghiệt tàn lực xuất hiện nha.”

“Lão làng xuất hiện, tranh giành danh tiếng!”

“Ăn theo, chắc chắn là ăn theo!” (Ăn theo là dịch cho dễ hiểu thôi, ở đây ý nói những tên muốn nổi tiếng nên dựa vào việc tạo scandal với những người đã nổi tiếng sẵn)

“Tư tưởng chống đối, lại gặp tư tưởng chống đối rồi.” (dịch thoáng nhé ^^)

“Không thể lưu danh trăm kiếp lại muốn để tiếng xấu muôn đời? Bọn trẻ này sao lại quá khích như vậy? Không biết rằng, bình thường mới là thật à?”

“Cuộc sống chỉ có 3 chữ, cứ không nổi!”

“Lãng phí chữ nghĩa được học...”

“Tên trộm bị ổi vô sỉ kia, mau trả Trọng lại cho ta, nếu không ta sẽ nói với cha ta, anh ta, làm cho người không thể ở lại Phế Tích này nữa!” Vị Pháp sư Mĩ nữ bị trộm mất cây Trọng chỉ vào Cảnh Sát đang các tường mà phát tiết tức giận.

Bạn Cảnh Sát trong tường trẻ môi: “Đại tỷ, ta trộm của tỷ cây Trọng này là muốn tốt cho tỷ thôi. Tỷ có biết cây Trọng này là đồ ăn cấp không?”

“Ngươi mới là trộm đấy!”

“No, no, no, no, ta trộm của ngươi là hành vi hợp pháp làm tăng thú vị mà thôi, còn cây Trượng cầu ngươi là do đạo nick mà có!”

“Cây Trượng này rõ ràng là do chồng ta mời người đến làm riêng để tặng ta.”

“Bàn Nhược Trượng, pháp khí, lực hồi phục sinh mệnh +1, trí lực +2, tăng sức sát thương pháp thuật +20, pháp lực cực hạn +40, người sáng tạo: Đường Tiểu Dung hợp 2 khối đá của Nữ oa, thời gian duy trì pháp thuật – 10%” Cảnh Sát đọc thuộc tích, nhìn về phía Chung Cấp.

“...” Chung Cấp im lặng, thật là những thuộc tính quen thuộc đến tận xương.

“Lão công.” Pháp sư mỹ nữ hướng về một Kị sĩ mới tới khóc lóc.

“Các ngươi...” Kị sĩ vừa mở miệng lập tức im bặt.

“...” Chung Cấp cười khỏ.

“Hi, người quen nha!” Cảnh Sát cười lạnh.

“Đi đâu cũng gặp!” Tiểu Ngã mặt người trong không cười.

Kị sĩ mới đến không phải ai khác, chính là “bạn tốt” lúc trước của Chung Cấp – Bá Đạo Huyết Ma.

Pháp sư mỹ nữ khóc lóc kể về Bá Đạo hành vi ác độc của bọn Cảnh Sát.

“Lão công, anh nhất định phải giúp em trả thù, bọn họ lấy trộm của em, còn các tường, sau này thấy lần nào, giết lần đấy.”

“Muội phu, ta chia một nửa quân số giữ tại nơi Phục sinh, trừ khi bọn họ không ra ngoài, ra ngoài hay hồi thành đều sẽ làm cho bọn họ chỉ có thể nằm trong Phế Tích mà thôi.” Một người được Pháp sư mỹ nữ gọi là Ca ca, bộ dạng đầu lĩnh nói với Bá Đạo.

“Xi, khẩu khí cũng lớn ghê.” Tiểu Ngã xoay xoay chủy thủ, lạnh lùng nói “Lừa đảo và cường đạo quả là hợp nhất.”

“Cái này gọi là cá mè một lứa, nồi nào úp vung nấy, cùng một giuộc...”

“Huynh đệ, ngươi quả là rất biết dùng từ, lại đây cho ta xin chữ kí nào.”

“Không dám, không dám, tất cả đều là nhờ tài liệu sống động, khiến người ta dễ dàng ghi nhớ thôi”

Cảnh Sát và Tiểu Ngã ở trong tường người tung kẻ hứng.

“Ngao ngoãn giao cây Trượng ra, cúi đầu xin lỗi em gái ta, nếu không đừng trách ta diệt Môn các ngươi.”

“A, ta sợ quá à!” Bọn Cảnh Sát kêu to : “Sắp bị diệt môn, là huyết án nha. Ta vẫn còn chưa kết hôn, chưa sinh con trai 18 năm sau giúp ta trả thù nữa.”

“Muốn diệt môn phải bước qua xác ta đã.” Tiểu Ngã anh dừng ưỡn ngực.

“Có gan đó ngươi ra đây đã.” Kị sĩ đầu nổi gân xanh.

“Có gan ngươi vào đây, ta lúc nào cũng sẵn sàng đón tiếp.” Thích khách nào đó dừng mảnh vỡ ngực.

Có điều rõ ràng, 2 bên ngoại trừ miệng phun lửa vô hình, mắt phát điện vô hình, huy động chân khí vô hình toàn thân, trong không trung va chạm vô hình ra, cái gì cũng không làm được.

“Chung Cấp.” Chung Cấp từ đầu vẫn chưa mở miệng nhận được tin nhắn từ Bá Đạo “Việc lúc trước là ta sai, ta có lỗi với ngươi, ta không phải người, ngươi đại nhân không so đo với tiểu nhân...”

“...” Chung Cấp im lặng.

“Dù gì chúng ta cũng từng là bạn, lần này là trước mặt vợ ta, đừng khó coi quá. Ngươi cứ trả cây Trượng lại, rồi xin lỗi trước mặt cô ấy đi.”

“...” Chung Cấp không nói gì.

“Dù sao ngươi cũng đâu có tổn thất gì, trang bị của ngươi bây giờ cũng đã đầy đủ rồi. Rót 5 cấp, ta cũng đã nghe nói, chúng ta sẽ giúp ngươi lên lại. Nói tên Đường Tiểu kia làm lại cho ngươi một cái Trượng nữa là được rồi.”

“...” Chung Cấp lạnh lùng trả lời từng từ một “Chúng ta từ lâu đã không còn là bạn bè rồi.”

“Cứ thế này cũng không phải cách. Các ngươi gọi Lão đại của các ngươi tới đây giải quyết. Không làm cho rõ ràng chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua.

Khi dễ phụ nữ có phải là đàn ông không?” Kĩ sĩ đầu lĩnh phát ngôn.

“Lấy lại đồ vật của mình, ta thấy không cần phải làm rõ.” Chung Cấp mở miệng “Cây Trượng này vốn là của ta, bị tên đạo nick trộm đi, hơn nữa tên đạo nick đó lại chính là vị Bá Đạo Huyết Ma đây...”

“Đủ rồi, lão bà, đừng so đo với hân nữa. Về anh sẽ tặng em cây Trượng còn tốt hơn thế.” Bá Đạo nhanh chóng cất tiếng.

“Không cần, em muốn cây Trượng này cơ.” Pháp sư mỹ nữ không chịu.

“Lúc nào ‘người bạn’ Pháp sư của người bị đạo nick “Cảnh Sát tiếp lời “nhớ gọi ta nhé, ta còn trả vật về cho cô chủ.”

“Nói nhiều thế làm gì? Cứ thế này chỉ làm lãng phí thời gian luyện cấp của mọi người. Định giải quyết thế nào thì nói mau” Kĩ sĩ đầu lĩnh mắt kiên nhẫn nói “nếu không các người cứ các tuồng cả đời đi.”

“Thành giao, nhớ giúp ta trông nhà nhé, ta đi ngủ đây.” Tiểu Ngã hoàn toàn tán thành.

“Phải nói Lão đại tổ đội chúng ta đã, ít ra cũng phải kiếm được vài trăm đồng tiền vàng chứ.” Cảnh Sát cũng tán thành. Kĩ sĩ đầu lĩnh đầu xịt khói.

“Long long ago, there are a Pháp sư and a Kĩ sĩ, they are friends...” Kênh Thế giới của Phế Tích bỗng xuất hiện một cái loa kể chuyện cổ tích. 1 câu mà dùng tới 3 cái loa cùng nói.

Câu chuyện kể về một Pháp sư bị lừa gạt và một tên Kĩ sĩ không chút nhân phẩm đi lừa gạt người khác. Tên người kể chuyện là Ý Tiêm Tiêm đại tỷ vô cùng ôn nhu, loa dùng để kể chuyện... là Tiêm Tiêm tỷ bóc lột mỗi người một ít.

Đám heo Kim Qua vừa ngoan ngoãn nghe truyện, vừa nhanh chóng di chuyển đến chỗ bọn Chung Cấp. Người nào người nấy đều chuẩn bị đầy đủ, thư giãn gân cốt, thanh tịnh tinh thần... mùa đông cũng phải nở hoa, phát tình tỳ chứ... (- -||| bỏ tay bọn này)

Câu chuyện rất đặc sắc, những bằng hữu đang dùng loa khác trên kênh Thế giới cũng rất phối hợp, chỉ ngồi đó nghe Tiêm Tiêm tỷ không nhanh không chậm kể truyện. Truyện cũng không dài, lúc đám Kim Qua đến nơi thì cũng đã kể gần xong.

Còn về việc Tiêm Tiêm tỷ làm thế nào vừa đánh chữ vừa theo kịp tốc độ của mọi người??? Việc này... Đương nhiên là do được Giang Hải Lão đại ôm rồi – đám Kim Qua quay lại nhìn với bộ mặt nhìn tên đàn (ý ở đây là nhìn người đọc ý ạ – -|||)

“Lão công, chuyện bọn họ kể có đúng không?” Pháp sư mỹ nữ lại hỏi chồng mình – Bá Đạo mới phát hiện Bá Đạo đã log out.

Sự việc coi như cứ như thế mà kết thúc.

Bạn Cảnh Sát đang kể lại câu chuyện làm sao lại đi trộm cây Trượng của Chung Cấp một cách rất ... làm trò, mặt mũi hớn hở: “Ta vừa nhìn thấy cây Pháp trượng phát ra ánh vàng đầy liền cả người như có cảm giác quen thuộc, giống như vận mệnh trong chôn ứ tới bắt lấy ta. Thế là ta cả người chấn động, tinh thần rung động, hạ thân căng thẳng, gầm khê một tiếng lập tức ra tay, thế là đã có cây Trượng...”

Đám Kim Qua máu phun cao 3 thước.

Sau đó vài ngày, Kim Qua dùng việc luyện cấp vô si, mỗi ngày đều đi đến các góc ngách của Phế Tích du sơn ngoạn thủy, thăm quan du lịch.

“Wa, phong cảnh chỗ này cũng không hề thua kém so với Thác nước.”

“Lại đây, lại đây, tọa độ 101 10, ta phát hiện được một Thế ngoại đào viên rồi, ha ha ha ha, lần này ta phải làm Đào Tiêm mới được.”

“Đào Tiêm là ai?”

“... Là tên thích hoa cúc ấy.”

“Ồ, yêu hoa cúc là loại bệnh yêu thực vật. Phải viết lại đa, không để lâu quên mất.”

“Hoa cúc không phải vật...” Tiêm Tiêm tỷ cải chính. (ây, tự hiểu, đừng bắt ta giải thích nhá)

Ôn Thành Không lượn lơ trong Tan Thủ bình nguyên, kể lể với các bạn nhờ lý do hân ở đây “Ta đang đi tìm hóa thân của tà ác trong Phế Tích. Cho dù gặp bất cứ khó khăn nào ta cũng phải đánh bại hân, chà đạp hân, SM hân, cuối cùng là tiêu diệt hân...”

“Nếu tìm không được thì sao?” Bạn nhỏ thuần khiết hỏi.

“VẬY TA SẼ...”

“Tìm đến tận chân trời góc biển, tìm đến tận hơi thở cuối cùng?” Bạn nhỏ nick xanh nhìn nick Ôn Đại Cung thủ đồ rực, hoàn toàn tin tưởng Hồng danh của hân là do giết người ác mà có.

“VẬY TA SẼ... không tìm nữa.” Ôn Thành Không trả lời vang dội.

Chương 31

Những ngày tháng vô si luôn trôi qua rất nhanh, nhất là khi ở trong một tập thể vô tâm cả lơ phát phơ, gọi là ngựa trắng vượt thác ghềnh, thời gian như nước chảy, mặt trời lặn rồi sẽ lại mọc lên, tuổi thanh xuân của ta như con chim bay đi rồi sẽ không trở lại...

Giang Hải Lão đại sau 1 tuần 7 ngày, 1 ngày 24h làm culi, cuối cùng cũng vớ trúng một cơ hội được ăn kinh nghiệm như sâu gạo. Cơ hội trân quý này là nhờ Giang Hải đã phải giả vờ đau bụng, giả vờ tức ngực, giả vờ trúng phải Âm dương bạch đầu Trảo, Băng Quỷ Ngân Châm, Tiểu Lý Phi Dao mới đổi lại được.

Cái gì? Người hỏi Giang Hải Lão đại còn sống không ấy à? Ủ, có những người có thể so sánh với loài gián, có khi nên cho vào lò vi sóng quay đến 20' -||| rồi hãy hỏi lại câu này. Cái tên ấy đang vô cùng cao hứng mặc váy cô nhảy múa bên cạnh kia, ah, nhầm rồi, váy cô là tiết mục trước, bây giờ đang đến tiết mục nóng bỏng - nhảy thoát y... đại hạ giá thịt Kị sĩ, 5 đồng 3 cân... (Váy cô: mọi người có thể liên tưởng hình ảnh một Kị sĩ mặc... váy cô Hawaii nhảy Aloha...)

Ôn Thành Không dụi dụi mắt nhìn bốn chữ to đùng rực rỡ trên đầu vị Kị sĩ đẹp trai đi qua trước mặt, lại nhìn lại bảng danh sách thành viên của Công hội, tiếp tục dụi dụi mắt, cuối cùng quyết định từ bỏ, quay sang hỏi đám trư đang cướp điểm kinh nghiệm: “Vừa rồi... người vừa đi qua... là của Công hội chúng ta... à?”

“A?”

“Hả?”

“Gi?”

“Vừa rồi có người đi qua à?”

“Có? Không có? Không có? Có?... Ai đưa cho ta hoa hồng thế, ít cánh quá, đem hoa cúc lại đây để ta đếm đi.”

“Vừa rồi có trận gió lạnh thổi qua, có một mỹ nhân... Quý lướt ngang, tay nàng mềm mại như nhánh cỏ, làn da mượt mà như lụa, cần cổ trắng nõn như sâu gỗ, răng nàng như ngà voi, trán đẹp lông mày cong, nụ cười đẹp không ai bì được nha, lông mày vô song nhưng khó che giấu được tia ưu sầu trong đáy mắt. Ôn huynh nếu không phải là muốn gia nhập quê hương Phù Dung thì chắc là muốn làm một cái xác khô bị hút cạn máu rất có giá trị nghiên cứu rồi. Tất cả đều chỉ là một ý niệm thôi, Phật dạy tất cả đều là tâm động, tâm động phan tài động...” (đoạn cuối này ta cũng chả hiểu gì)

“Nói đơn giản, đúng trọng tâm, ngắn gọn thôi, OK?”

“Ồ, chính là Hòa thượng Tiểu Không Không bị một nữ Quý tên Phù Dung biến thành xác khô, kết thúc.”

“Oa oa...” Ôn Thành Không gào khóc “Ta muốn hút máu 20 đồng nam đồng nữ để phục hồi nguyên khí, các người toàn bộ tắm rửa sạch sẽ lên giường đợi ta, khả khả, khừ khừ, khặc khặc...”

“Làm ơn cho hỏi đường đến Báo phòng T3 đi thế nào?” Một Kị sĩ đẹp trai vô cùng lễ phép, thành khẩn hỏi, sau đầu còn hiện lên 4 chữ to đùng.

Đám trư Kim Qua, dụi dụi mắt, nhìn nhìn danh sách Công hội, lại dụi dụi mắt “Bông cúc này bị đột biến nhân đôi cánh rồi, đổi bông mẫu đơn lại đây đi.”

“Mỹ nữ... Quý đâu rồi? Nữ biến thành nam xuyên việt rồi à?”

“Người năm nay bao tuổi? Có mấy lần one night rồi?”

Cuối cùng đành bỏ cuộc, quay đầu hỏi tên Kị sĩ đang lơ đãng khắp nơi “Lão đại, người thu người mới à?”

Giang Hải Lão đại tiến lên trước, chỉ vào 4 chữ to đùng, đọc lên “Kim Dục (gē) Thiết Mã!”, rất nhiệt tình kéo tay vị Kị Sĩ lễ phép kia “Thật ngại quá, các hạ có thể nhắc lại chúng ta làm sao quen biết, phát triển quan hệ, lên cao trào, cuối cùng là nhập môn, kính trà thế nào không?” (Tóm lại là quá trình từ lúc quen nhau đến lúc cưới ấy ạ =))

Kị sĩ lễ phép bỗng trở nên ngượng ngùng, lại nắm ngược lại tay Lão đại: “Lão đại, người thực sự là Lão đại à? Trời thật không phụ người có tâm, trời xanh có mắt, ta đã tìm được tổ chức rồi. Lão đại, ta là crazy fan của các người. Ước nguyện lớn nhất của ta là tiếp cận mọi người, quan sát mọi người, ghi chép về mọi người, cuối cùng là phát biểu các sự việc XXOO của mọi người.”

“Ha ha, ha ha” Giang Hải cười ngốc.

“Lão đại, người có biết không, để chọn được cái tên này ta đã phải tra hết cả từ điển Thanh Hoa, từ điển online, từ điển Anh – Hán, từ điển Thành ngữ, từ điển Khang Hi...”

“Khụ khụ, thật ra chỉ cần từ điển cho học sinh Tiểu học là đủ rồi, trình độ quốc ngữ của Lão đại cũng chỉ có từng ấy thôi...” Đám trư Kim Qua làm bầm to nhỏ.

“Lão đại, lúc đầu ta chọn Kim Qua Thiết Mã lại bị trung, chọn là Kim Qua Mộc Mã, bị trung, chọn là Kim Qua Đồng Mã, NND, lại cũng có mới sợ. Cuối cùng nhờ có kiến thức uyên thâm, ta tìm thấy chữ Dục. Tuy là thiếu một nét nhưng cũng giống đến 8 phần, rốt cục cũng ghi danh thành công rồi. Trước tiên, ta phải cảm ơn cha mẹ đã nuôi dạy ta, tiếp theo, ta phải cảm ơn các thầy cô giáo, ta có được ngày hôm nay không thể quên công sức vun trồng dạy bảo muôn vàn khó khăn của các thầy cô giáo. Cuối cùng ta phải cảm ơn CCTV, JJTV, SMTV,...” (Chữ Qua trong Kim Qua Thiết Mã là chữ 戈 đọc là gē, chữ Dục trong Kim Dục Thiết Mã là chữ 弋 đọc là yì, chỉ thiếu 1 dấu. Đoạn đầu bạn Giang Hải đọc sai =)) Quả nhiên trình độ Quốc ngữ)

“Người anh em, người vất vả rồi.” Giang hải bộ dạng vô cùng cảm động cùng Kĩ sĩ lễ phép kia ôm nhau khóc ròng “Đến đây cùng gia đình âm áp của ta đi.”

“Ta chính là đang đợi câu nói này.”

Đám gia súc Kim Qua: “Lão đại thật dễ lừa!”

“Bị che mắt rồi, sớm muộn gì cũng bị gạt đem bán thôi!”

“Sức mạnh của một fan, các đồng chí, đây chính là sức mạnh của tình yêu đấy. Chúng ta phải tin rằng thế giới này vẫn còn tràn ngập tình yêu. Chỉ cần mỗi người thể hiện một chút, thế giới chắc chắn sẽ trở nên tươi đẹp... oh yeah!”

“Người mới, Thiên Vương áp Địa Hộ!” Dạng anh hùng dân gian.

“Người mới, không được làm Cử nhân, Tiến sĩ!” Dạng tú tài nghèo kiệt xác hủ lậu.

“Người mới, nước song không phạm nước giếng.” Dạng đã kinh qua gió bão, nhìn thấu sự đời.

“Không được kéo bè kết phái, lập chủ nghĩa cục bộ.” Giang Hải Lão đại đập chuột, dùng sức hơi quá, làm một nút ấn hồng luôn, tim đau như dao cứa...

Kĩ sĩ lễ phép vẫn tiếp tục lễ pháp trả lời: “Bảo Tháp trấn Hà Yêu, sao có thể dựa vào danh Thám Hoa bảng Nhân mà lên mặt làm chủ một vùng trời.”

Đám gia súc Kim Qua nhất thời kinh ngạc, vui sướng gặp được tri kỉ, nhiệt tình như lửa mà an ủi vỗ về, mà dâm loạn, mà yêu thương... A di đà Phật, thiện tai, thiện tai!

Đêm đó đám Kim Qua ôm lấy tinh thần được vui chơi thỏa mãn log out, còn về bạn Kĩ sĩ lễ phép bị vui chơi thỏa mãn thì trưng ra nụ cười quyến rũ: “Thích ta mới bắt nạt ta...”. Bởi vậy chỉ có thể cảm than, vật phân biệt theo loài, còn người phân theo đám đông nha...

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Có câu nói Vui quá hóa buồn, hay Tận cùng tất biến.

Khi Đường Tiểu lên mạng, kênh Công đạo Kim Qua Thiết Mã vắng vẻ ảm đạm, yên tĩnh đến mức khiến người ta cảm thấy bất an. Đường Tiểu cố gắng click mở kênh Công đạo vài lần đều không được. Đến lúc nhìn lên, cái tên Công hội vô cùng quen thuộc kia đã hoàn toàn biến mất.

Đường Tiểu mở danh sách bạn bè, Tiêm Tiêm lập tức nhảy vào: “Đường Tiểu, Công Hội không còn nữa rồi à? Lão đại cũng không thấy đâu.”

“Tiểu Tiểu, Công hội có chuyện gì thế? Giải tán à?” 3 Tuổi chực khóc.

“Tiểu Tiểu, Lão đại không online à?” Tiểu Ngã phát điên “Làm cái quái gì thế? Đợi tìm thấy ta sẽ băm hấn thành ngàn mảnh, cho vào chảo dầu sôi.”

“Bình tĩnh đã. Trước tiên cứ đến bên Hồ nước tập trung đã.” Đường Tiểu lần lượt trả lời từng người.

...

Rất nhanh sau đó, toàn bộ những người đang online đều tập trung đầy đủ.

“Tiểu Tiểu, sao lại thế này?”

“Lão đại bỏ rơi chúng ta à?”

“555555555”

“Hắn chán sống rồi à? Ta phải chiến sống, làm thịt kho tàu, phải luộc hắn mới được!”

“... Chắc là có ai đó dùng nick Lão đại để giải tán Công Hội. Có lẽ là người Lão đại quen, hoặc cũng có thể là bị đạo nick.” Đường Tiểu phân tích.

“Xóa toàn bộ nick trong danh sách bạn bè, liệu có phải là Lão đại tự làm không?”

Đường Tiểu trầm mặc một chút. “Không thể nào. Nếu Lão đại muốn giải tán sẽ làm lúc đủ mặt chúng ta. Hơn nữa người nghĩ Lão đại có gan làm thế à?”

“... Ủ, trừ khi hắn ăn nhầm gan hùm.”

“Đầu tiên tìm xem ai đang online, gọi được ai thì gọi hết đến đây tập trung. Ba Tuổi, người ở đây tụ họp mọi người lại nhé?”

“Ừ.”

“Tiêm Tiêm tỷ và Tiểu Ngã, phiên 2 người lần lượt đến các tuyến, gọi hết tất cả những ai chưa có trong danh sách đến chỗ Ba Tuổi tập trung.”

“Ta ra chợ mua thêm loa.” Đường Tiểu rất nhanh chóng phân phó công việc.

“Tiểu Tiểu, nhìn thấy người chính là nhìn thấy hi vọng, nhìn thấy ánh bình minh. Ta là con cừu con lạc đường, còn người chính là con chó săn cừu...” Đường Tiểu vừa quay lưng đi liền bị âm thanh ai oán tốt cùng của Ôn Thành Không kéo lại “Ta còn tưởng ta đã bị bỏ rơi rồi chứ. Tâm hồn non nớt thuần khiết trong sáng của ta đã đầm đìa máu...”

“Người rảnh rồi thì đi làm việc ngay cho ta!” Tiêm Tiêm tỷ kéo Ôn Thành Không, vút vào tay hắn cái loa “Đi các tuyến gọi hết mọi người đến đây tập hợp.”

Hôm nay mấy cửa hàng bán loa cực kì sung sướng vui vẻ, cung lớn hơn cầu, vật giá tăng, cuối cùng cũng đến thời khắc ở trên đỉnh đường cong parabol rồi nha... Thị trường cổ phiếu toàn bộ mặc Hoàng Kim Giáp nha!

Hôm nay thị trường loa trong Phế Tích bị lũng đoạn rồi, còn là dạng độc quyền, lại biểu diễn cả trăm dạng tự mua vui.

VD, bình thường thì có “Các hội viên Kim Qua Thiết Mã nhìn thấy thông báo này xin hãy đến ngay kênh 1 tập trung tại chỗ của Ba tuổi bên Hồ nước.”

Nửa bình thường có “Đám đầu heo Kim Qua, nhìn thấy thông báo thì ngoan ngoãn bỏ lại tập trung chỗ Ba Tuổi bên Hồ nước.”

Bất bình thường có “Các tình yêu, các tình yêu muốn có tiền, muốn có nhà, muốn có vợ không? Nếu muốn thì hãy bắt đầu từ kênh 10 đổi kênh tìm một tiểu mỹ nhân tên Ba tuổi, chỉ cần tìm thấy sẽ có cơ hội trúng thưởng. Người tham gia điều kiện bắt buộc là trước đã từng tham gia mọi tổ chức tên là Kim Qua Thiết Mã...”

Vô sỉ có “Mọi người có muốn về nhà không? Có muốn về lại ngôi nhà ấm áp thân thuộc không? Nếu muốn, thành viên Kim Qua, đến môn chủ, nộp phí tư vấn 500W mỗi người. Không lừa gạt người già, trẻ em, người quen cũng không giảm giá.”

“...”

“- |||”

Thời gian chậm rãi trôi đi, đám Kim Qua lên mạng ngày càng đông, đều đã tập trung bên Hồ nước. Không biết ai đó có ý kiến “Mọi người mặc cái bộ da qua đen kia đi, ai không mặc lửa thể nhảy múa...”

Thế là bên Hồ đen tuyền một loạt, Tiêm Tiêm tỷ nhìn nhìn khung cảnh nhận xét “Nếu là áo màu hồng thì lại càng phong cách...”

“1, 2, 3,...7, 8, 9,...19, 20, 21! Được rồi, đủ người. Hôm nay không ai đến muộn, xin nghỉ.” Ai đó điểm danh.

“Thiếu Lão đại – - |||”

“Oa oa khóc to.”

“Lão đại, mất đi người, ta sẽ, ta sẽ dần dần chết đi!”

“Tiểu Tiểu, người liên lạc được với Lão đại chưa?”

“Điện thoại toàn báo tắt máy. Chắc có chuyện gì đó rồi. Chúng ta cứ lập 1 hội, add hết mọi người vào đã.”

“Vậy ai làm Lão đại?”

“Không muốn, Lão đại là người bị bắt nạt, bị ức hiếp, bị chà đạp, bị SM cũng không được quyền phản kháng. Ta nhất quyết không làm Lão đại.”

“Ta cũng không làm.”

“Ta cũng thế!”

“Không làm!”

“Không chơi!”

“- -|||”

“Ta thấy cứ đợi Lão đại trở về lập lại Hội là tốt nhất.”

“Ừ, ta cũng thấy thế.”

“Thế cũng được, nhưng lúc đó không chắc mọi người đều online.” Đường Tiểu suy nghĩ.

“Chúng ta sẽ cố gắng hết sức, tận lực dành thời gian. Đặc biệt từ 7h tối đến 12h đêm chắc chắn sẽ online.”

“Ừ, Đường Tiểu ngươi yên tâm đi.”

“Được rồi.”

“Lão đại, ngươi TMD tốt nhất nhanh chóng mà lăn ra đây cho ta...”

Ngày thứ nhất, bên Hồ một đám Hắc y.

Ngày thứ 2, bên Hồ vẫn là một đám Hắc y. Ngày thứ 3, bên Hồ y nguyên một đám Hắc y. Ngày thứ 4, bên Hồ một đám... nam nhân lửa thể khoe xương sườn và Hắc y mỹ nữ - -|||. Ngày thứ 5, bên Hồ 1 đám... hỗn loạn tanh mùi máu “Lão đại, ngươi còn không biết đường quay về!”

“Lão đại, ngươi thật sự muốn bọn ta ngồi ở chỗ này đợi cả đời à?”

“Lão đại, ta chính là Vương Hi Phụng đau khổ chờ đợi trong ngục băng 18 năm!”

“Ý, đó không phải là Tàn Hương Liên à? Cuối cùng bị Trần Thế Mỹ đuổi giết...”

“... Các ngươi toàn bộ lấy dây nối chuột mà treo cổ đi, rõ ràng là Tiết Bảo Xuyên!”

“... Nếu thế thì Lâm Đại Ngọc là Công chúa Man Phiên rồi!”

Giang Hải bị trói gô đến trước cửa chính xin được phép thành lập Công hội mới – Tân * Kim Qua Thiết Mã, bị kí hiệp ước làm nô lệ 50 năm không được phản kháng.

Không ai hỏi tại sao lại không online, tại sao lại giải tán Công Hội, tại sao không liên lạc được, tất cả đều rất chuyên tâm ngược đãi tên Kĩ sĩ mới trở về nào đó.

Sau hi Tân * Kim Qua Thiết Mã thành lập, Giang Hải lên phát biểu câu đầu tiên trong kênh Công đạo “Đã có đời này, cả đời làm huynh đệ.”

Game chỉ có một thời, huynh đệ là cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Kết cục

Đường Tiểu gửi tin nhắn hỏi Giang Hải: “Mấy hôm nay có chuyện gì thế?”

Giang Hải cười hi hi trả lời: “Việc riêng.”

“Hở?”

“Ha ha, bố mẹ ta sợ ta sẽ lấy một cái máy tính về làm vợ nên bắt em họ ta xóa hết game, đổi cả mật mã nick ta. Cũng may nó còn có tý lương tâm, không xóa nick ta đi.”

“...Vậy người làm thế nào mà quay lại được?”

“Tên nhóc đó tốt bụng, thấy áy náy nên gửi lại cho ta. Hơn nữa ta còn nói với bố mẹ, ta là một thanh niên yêu tổ quốc như thế này, làm sao có thể mê muội trong những thứ mà bọn thanh niên không có ý chí mới chơi như game online được. Ta mỗi ngày online, sáng chiều online là vì cùng bạn gái chơi game nha. Bạn gái ta là bạn học của em gái của chồng chị của bạn học của bạn học của ta!”

“...” Đường Tiểu không nói nổi.

“Ha ha ha ha ha, trên có chính sách, dưới có đối sách, la la la.”

“...Bố mẹ người tin thật?”

“Đương nhiên, ta đã đem cả ảnh mỹ nữ cho bố mẹ xem nữa mà. Còn là một cái tên rất nổi tiếng trong game.”

“...Ai, Tiêm Tiêm tỷ?”

“Bộ ta không muốn sống nữa à?”

“Ba Tuổi?”

“Chung Cấp sẽ lấy mạng ta mất.”

“... Thế là ai?”

“Đương nhiên là... khụ khụ... Người người không quen.”

“-|||”

“Tiểu Tiểu, người thật sự là nữ à?” Kỹ sĩ lễ phép mới gia nhập âm thầm hỏi Đường Tiểu.

“A?”

“Anh họ ta bảo người là nữ chơi nick nam mà.”

“-|||”

“Còn nói người là chị dâu tương lai của ta, việc ta chia cách các người là đáng bị Thiên Lô đánh... Mặc dù phần lớn là do ta thấy mọi người lo cho hấn như vậy nên mới hơi hơi cảm động...”

“Lão đại!” Đường Tiểu hơi mỉm cười.

“Có chuyện gì thế, Đường Đường cung!”

Phấn Nộ Mục Sư liên tiếp giáng xuống, biến Kỹ sĩ nào đó trở thành xác khô “Từ hôm nay trở đi, toàn bộ khoáng sản của Công hội người phải lo hết!”

“Đường Đường...” Kỹ Sĩ nào đó kêu rên.

“Anh, chị dâu thật bạo lực!”

“Người cầm miệng cho ta!”

Toàn văn hoàn

Bạn đang đọc truyện *Phế Tích* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.